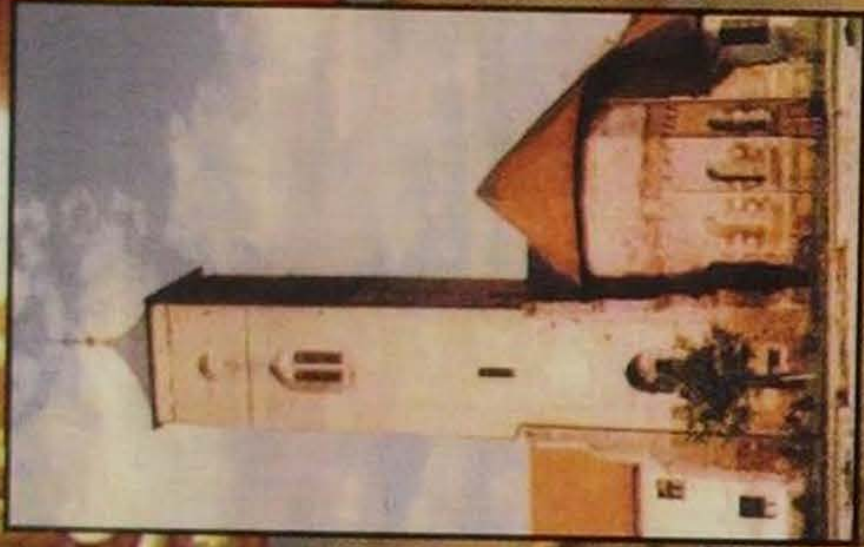

Katolički list

ZVONIK

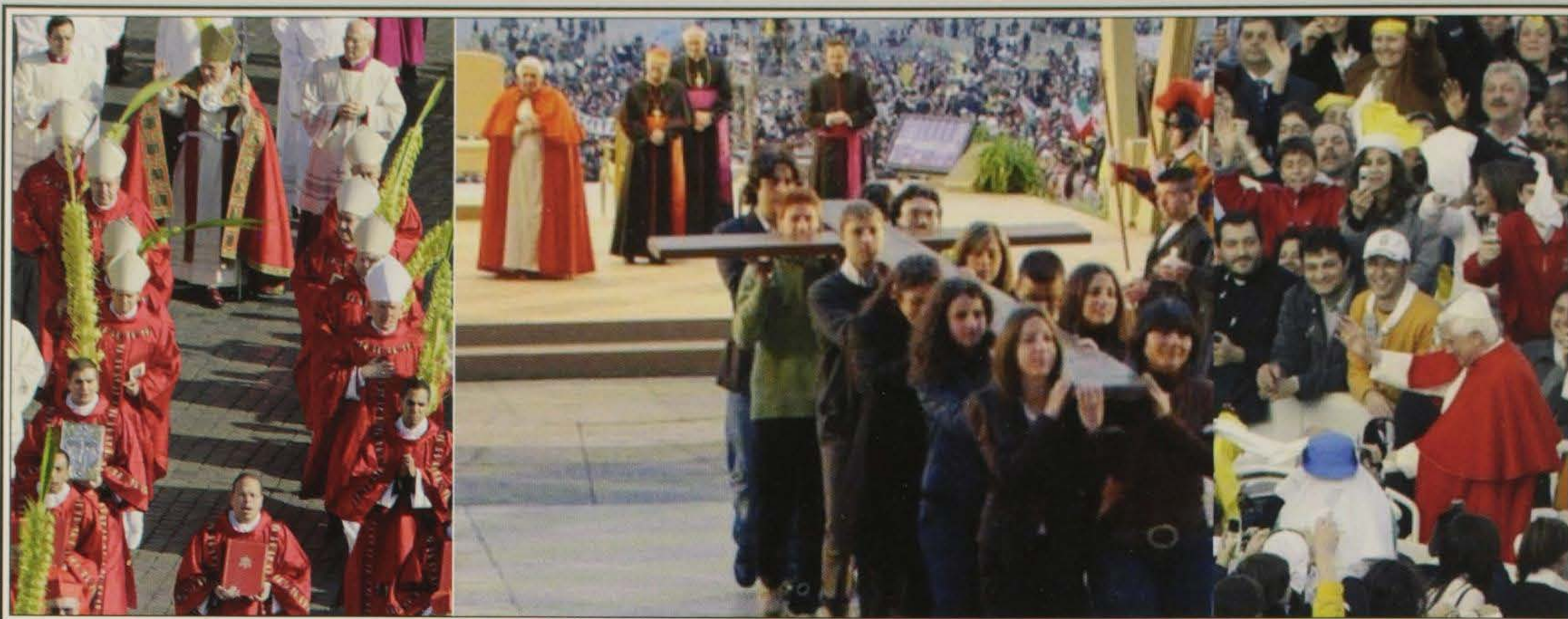
GOD: XIII BR. 4 (138) Subotica, travanj (april) 2006. 90,00 din

SRETAN USKRS

ZKN

U SREDIŠTU

Papa s mladima na Cvjetnicu 2006.

Kardinal Martino na simpoziju o socijalnom nauku crkve
na Pravoslavnom bogoslovnom fakultetu u Beogradu

Jedna od postaja hodočasničkog Križnoga puta

Biskup dr. Ivan Pénez predvodio je
na Cvjetnicu Križni put na Kalvariji

Piše: Andrija Anišić

IME JE BOŽJE SVETO

Ne izusti imena Gospodina Boga svoga uzalud

Razmišljao sam kako povezati ovu "seriju" uvodnika o Božjim zapovijedima i svetkovinu Uskrsa. Pokušat ću. Na redu je predstavljanje II. Božje zapovijedi. Isus je uoči svoje muke molio Oca: "Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas! Oče, proslavi ime svoje!" Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet ću proslaviti!" (Iv 12, 27-28).

Pred nama je lik rassetog i uskrslog Gospodina, koji je bio poslušan sve do smrti na križu. Ta poslušnost iz ljubavi prema Bogu i čovjeku učinila je Isusovo ime uzvišenim, tako da se "na ime Isusovo prigine svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika" (Fil 2,10). Isusovo je ime uzvišeno i sveto. I Božje je ime sveto. Zato ga valja uvijek izgovarati s poštovanjem, jer "velika nam djela učini Jahve" (Ps 126,3); "sveto je i časno ime njegovo" (Ps 119,9).

"Između svih riječi u Objavi ima jedna, jedinstvena, a to je objava Božjeg imena, koje Bog objavljuje onima što u njega vjeruju; On im se objavljuje u svom osobnom otajstvu. Dar imena ide u red povjerenja i intimnosti. 'Ime je Gospodnje sveto.' Zato ga čovjek ne smije zlorabiti. Mora ga čuvati u pamćenju, u šutnji klanjanja prožetog ljubavlju. Neće ga uzimati u svoj govor osim da ga hvali, blagoslivlje i slavi" (KKC, 2143).

Ne psuj - Božje ime je sveto

Ne izusti ime Gospodina, Boga svoga uzalud (Izl 20,7; Pnz 5,11).

Tako glasi II. Božja zapovijed. Kod ove Božje zapovijedi redovito mislimo na psovku. Psovka je jedna od najraširenijih grešnih navika. Psuju i djeca, i mladi i stari. Nažalost, čini se da ljudi Boga najviše psuju. Dok sam kao mladić odlazio na utakmice, sjećam se da sam zapazio kako ondje ljudi najviše Boga psuju. Jednom kad sam sâm otišao na utakmicu odlučio sam da ću u sebi svaki put kad čujem da netko opsuje Boga u sebi ponoviti: "Blagoslovljen bio Bog". Vjerujte mi da sam se do kraja utakmice umorio, jer sam to gotovo neprestano morao ponavljati.

"Gospodine, Bože naš, divno li je ime tvoje po svoj zemlji" (Ps 8,2). Druga zapovijed nalaže nam štovati ime Gospod-

nje. Ime je Gospodnje sveto. Druga zapovijed zabranjuje svako nedolično služenje Božjim imenom. Psovati znači na uvredljiv način služiti se imenom Boga, Isusa Krista i Djevice Marije. "Zabrana se psovke proteže na riječi protiv Crkve Kristove, svetaca i svetih stvari" (KKC, 2148).

"Psovka (hula) se izravno protivi drugoj zapovijedi. Psovati znači protiv Boga - u nutrini ili izvanjski - izricati riječi mržnje, prijekora, izazova, govoriti o Bogu zlo, pokazivati manjak poštovanja prema njemu u svojim odlukama, zlorabiti ime Božje. Sveti Jakov prekora one koji 'psuju lijepo ime (Isusovo) na vas zazvano' (Jak 2,7)" (KKC, 2148).

Svaki pravi kršćanin je, naime, svjestan da je psovanje Boga s "onim glagolom", kako to mi kažemo, teški grijeh, ali mnogi nisu svjesni da i drugo spominjanje Božjega imena isto tako može biti teški grijeh kao na pr. u izrazima: "Bog te mazo", "Bog te ubio", "Da Bog da crko" ili "Isusa ti"... Također je vrlo rašireno "bog-manje" kada za sve i svašta prizivamo Božje ime govoreći: "Bogami"...

Kao što vidimo, u ovoj zapovijedi Katekizam ne spominje izričito drugi nepristojni govor, tzv. "male psovke". U ispitu savjesti u našem molitveniku "Slava Božja" (str. 120.) navedeno je kako se "lako" može ogriješiti o ovu zapovijed: "Manjim psovkama, kršenjem zavjeta u manjoj stvari, uzaludnim i lokoumnim izgovaranjem imena Božjega ili svetaca: u srdžbi ili šali."

Ima i pretjerivanja glede psovki. Neki misle da su i "male psovke" teški grijeh te zbog toga ne idu češće na sv. Pričest. To je krivo, jer nam pričest uništava lake grijehe i pomaže u borbi protiv grešnih navika.

Ne zaklinji se nikako

Rečeno je starima: "Ne zaklinji se krivo. A ja vam kažem: Ne kunite se nikako!" (Mt 5,33-34).

Krivokletstvo zove Boga za svjedoka neke laži. Krivokletstvo je težak grijeh protiv Gospodina, uvijek vjernog svojim obećanjima. "Nemoj prisezati ni Stvoriteljem ni stvorenjem, doli u istini, u nuždi i s poštovanjem", zapisao je sv. Ignacije Lojolski u svojim Duhovnim vježbama. "Kletve u koje se ubacuje ime Božje bez nakane psovati, manjak je poštovanja prema Gospodinu. Druga zapovijed zabranjuje također magijsku upotrebu

Božjeg imena. Ime je Božje veliko tamo gdje se izgovara s poštovanjem dužnim njegovoj veličini i njegovu Veličanstvu. Ime je Božje sveto tamo gdje se spominje s čašću i sa strahom da ga se ne uvrijedi" (KKC 2149).

U skladu sa svetim Pavlom, crkvena je Predaja shvatila da se Isusova riječ ne protivi zakletvi kad je učinjena iz ozbiljna i pravedna razloga (npr. na sudu). Prisega, to jest zazivanje božanskog Imena za svjedoka istine, može se položiti samo u istini, razboritosti i pravednosti. Međutim, svetost Božjeg imena traži da se na nj ne prizivamo zbog sitnih stvari i da se prisega ne polaže u okolnostima u kojima bi se mogla protumačiti kao odobrenje vlasti koja ju nepravedno traži. Kad nezakonite građanske vlasti traže zakletvu, može se odbiti. A mora se odbiti kad je traže u svrhe suprotne dostojanstvu osoba ili crkvenom zajedništvu" (KKC 1154-1155).

Kršćansko ime

Na krštenju kršćanin prima vlastito ime u Crkvi. Roditelji, kumovi i župnik brinut će se da mu se dade kršćansko ime. Biti pod zaštitom nekog sveca znači imati u njemu uzor ljubavi i pouzdanog zgovornika. "Bog zove svakoga njegovim imenom. Ime je svakog čovjeka sveto. Ime je ikona osobe. Zahtijeva poštovanje, kao znamen dostojanstva onoga koji ga nosi" (Usp. KKC, 2156; 2158).

Posvetiti dan Božjim imenom

Katekizam nas poziva posvetiti dan imenom Božjim. "Kršćanin započinje svoj dan, svoje molitve, svoj posao znakom križa, "u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen." Krštenik posvećuje dan slavi Božjoj zazivajući za milost Spasiteljevu, koja mu omogućava da kao ljubljeno Božje dijete djeluje u Duhu Svetom. Znak križa jača nas u napastima i u poteškoćama (usp. KKC, 2157).

Aleluja - Slaviti ime Božje

Uskrsno vrijeme koje slavimo punih pedeset dana bit će obilježeno riječju "Aleluja" (hebrejski: hallelujah), što znači: HVALITE GOSPODINA! Neka nam ovo vrijeme doista bude vrijeme klicanja. S psalmistom pozivajmo sve ljude, prirodu i čitav svemir: "Hvalite Jahvu jer dobar je Jahve, pjevajte imenu njegovu jer je ljupko!" (Ps 135,3). Slavljenjem imena Gospodnjeg porast ćemo u ljubavi i poštovanju prema njemu, porast ćemo u svetosti i na najbolji način oduprijeti se toliko raširenom grijehu psovke!

SRETAN USKRS SVIMA.

ALELUJA!

Prema civilizaciji ljubavi

KARDINAL MARTINO U BEOGRADU

Predstavljen Kompendij
socijalnog nauka Crkve

U dvodnevnom posjeti Međunarodnoj biskupskoj konferenciji sv. Ćirila i Metoda i Beogradskoj nadbiskupiji 4. i 5. travnja boravio je kardinal **Renato Raffaele Martino**, predsjednik Papinskoga vijeća za pravdu i mir. Neposredni povod njegova posjeta bilo je predstavljanje srpskoga prijevoda Kompendija društvenog nauka Crkve.

Prijevod Kompendija kojega su zajedno objavile Beogradska nadbiskupija i Zaklada Konrad Adenauer, svečano je predstavljen 4. travnja u beogradskom Aeroklubu. Goste su pozdravili **Anton Pfeifer**, predsjednik Fondacije Konrad Adenauer, **Bernhard Lamers**, nekadašnji direktor predstavništva te Fondacije u Beogradu te beogradski nadbiskup i metropolit **Stanislav Hočevar**.

Sudionici Okruglog stola postavili su jedno pitanje i ministru vjera

Simpozij na Pravoslavnom bogoslovnom fakultetu

U srijedu 5. travnja u prijepodnevnim satima kardinal Martino predvodio je koncelebrirano misno slavlje u katedrali Krista Kralja, a zatim posjetio patrijarha Srpske pravoslavne crkve **Pavla**. Istodobno je u amfiteatru Bogoslovnog fakulteta SPC u Beogradu započeo studijski skup o društvenom nauku Katoličke crkve, a otvorio ga je nadbiskup Hočevar, predsjednik Međunarodne BK sv. Ćirila i Metoda. U ime odsutnog dekana Pravoslavnog bogoslovnog fakulteta sudionike skupa pozdravio je protojerej-stavrofor **dr. Zoran Krstić**, rektor Kragujevačke bogoslovije i profesor kršćanske sociologije i kanonskog prava na PBF-u. Nakon njega episkop braničevski **Ignjatije Midić** je ukratko izložio pravoslavno viđenje socijalnog nauka Crkve.

Uslijedilo je predavanje **prof. dr. Stjepana Balobana**, pročelnika katedre za Socijalni nauk crkve pri zagrebačkom Katoličkom bogoslovnom fakultetu, koji je u kratkim crtama prikazao povijest društvenog nauka Katoličke crkve od Isusa Krista do enciklike Lava XIII. Rerum novarum i od te enciklike do Kompendija društvenog nauka Crkve. On je u svom

Dio sudionika u amfiteatru Pravoslavnog bogoslovnog fakulteta

izlaganju osobito istaknuo problem sekularizma koji je posljedica francuske i industrijske revolucije. Od svih papa koji su govorili o socijalnim problemima posebno je vrednovao nauk pape **Ivana Pavla II.** kojega je nazvao socijalnim papom. Crkva je zahvaljujući njemu imala veliki utjecaj na razvoj društvene svijesti u svijetu. Svoje izlaganje dr. Stjepan Baloban završio je pozivom na izgradnju i prakticiranje civilizacije ljubavi.

O osnovnim načelima društvenog nauka Crkve govorio je potom mariborski pomoćni biskup **prof. dr. Anton Stres**. On je kao osnovna načela društvenog nauka Crkve naveo ljudsko dostojanstvo, solidarnost, supsidijarnost, društvenu pravdu i opće dobro. Stvaranje i ostvarivanje ispravne ljestvice vrednota biskup Stres je naveo kao osobitu zadaću Crkve u suvremenom društvu koje je zahvaćeno uživalačkim mentalitetom i materijalizmom.

Slijedilo je predavanje prof. dr. Zorana Krstića, rektora kragujevačke Pravoslavne bogoslovije. On je, među ostalim, naveo da jedino Ruska pravoslavna crkva ima službeno razrađen stav o socijalnom nauku Crkve, čime usvaja rimokatolički pristup. On je naglasio kako uloga Crkve nije rješavanje socijalnih problema, već spašavanje ljudi, ali Istočna Crkva ipak nije za getoizaciju i u svijetu njezina društvena dimenzija mora biti osobito prepoznatljiva po djelotvornoj ljubavi i milosrđu.

Nakon kraće stanke oni su održali i Okrugli stol "Poruka

Na predavanju kardinala Martina bio je nazočan i apostolski nuncij mons. Eugenio Sbarbaro

Kompendija suvremenom društvu", odgovarajući pritom na brojna pitanja sudionika studijskoga skupa.

● **Od Božjeg nauma ljubavi u stvaranju do ostvarenja civilizacije ljubavi**

●● **Najjači, najodlučniji doprinos kršćana u rješavanju socijalnih problema suvremenog čovječanstva mora biti ljubav**

U poslijepodnevnom dijelu skupa kardinal Martino održao je predavanje "Društveno učenje Katoličke crkve - poruka za budućnost". Predstavljajući Kompendij, izrazio je posebnu zahvalnost što je isti objavljen i na srpskom jeziku, dodavši kako će taj čin biti doprinos boljem upoznavanju društvenog nauka Katoličke crkve u toj zemlji ali i doprinos ekumenskom dijalogu s vjernicima SPC i drugih crkava u Srbiji i Crnoj Gori. U zaključku predavanja kardinal Martino podsjetio je kako Kompendij započinje govorom o Božjem naumu ljubavi za ljudski rod, a završava pozivom na izgradnju civilizacije ljubavi. Najjači, najodlučniji doprinos kršćana u rješavanju socijalnih problema suvremenog čovječanstva mora biti ljubav, zaključio je kardinal.

● **U pitanjima socijalnog nauka ne postoji razlika između Katoličke i Pravoslavne crkve**

Nazočnima se obratio i episkop Irinej, istaknuvši kako će prijevod Kompendija društvenog nauka Crkve na srpski jezik, uz slični kompendij Ruske pravoslavne crkve, dobro doći u izradi jedne zbirke dokumenata o socijalnim pitanjima koju bi uskoro trebao izraditi Pravoslavni bogoslovni fakultet Univerziteta u Beogradu, jer "potreba za socijalnim učenjem veća je danas nego bilo kada u povijesti", naglasio je episkop. On je također istaknuo da po pitanju socijalnog nauka ne postoje razlike među Crkvama, kako teorijske tako i praktične. On je izrazio i nadu da će Crkve zajednički djelovati kako u svjedočenju ljubavi, tako i u novoj evangelizaciji svijeta. Premda rješavanje društvenih problema nije prvotna zadaća Crkve, Crkva ipak ne može ostati pasivna u odnosu na te probleme, jer jedino ona sačinjava pravo ljudsko društvo koje se očituje po crkvenoj koinoniji. Zato Crkva može i treba dati svoj doprinos u rješavanju tih problema, imajući pred sobom konkretnog čovjeka koji pati, zaključio je episkop.

Na skupu su bili nazočni i apostolski nuncij u Beogradu nadbiskup **Eugenio Sbarbaro**, subotički biskup **dr. Ivan Péntzes**, ministar vjera u Vladi Republike Srbije **Milan Radulović**, kao i većina svećenika Beogradske nadbiskupije te predstavnici Subotičke i Zrenjaninske biskupije kao i lijepi broj drugih sudionika među kojima i brojni studenti Pravoslavnog bogoslovnog fakulteta.

A. Anišić

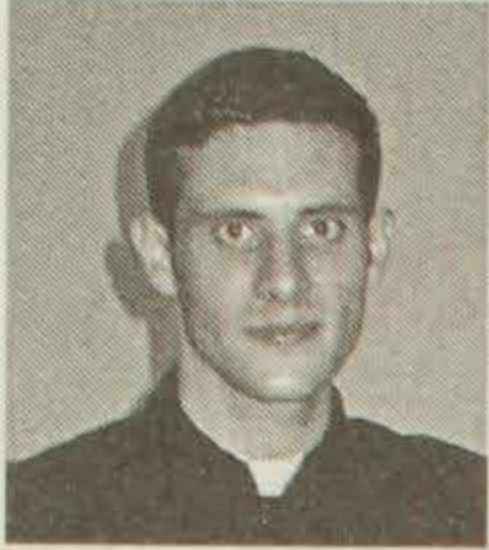
Na svečanom ručku kardinal Martino, prije polaska na put, zahvalio je svima na susretu

ŽIVOT IVANA PAVLA II. OSTAVIO JE DUBOKI ZNAK U POVIJESTI

2. travnja protekle godine, upravo na današnji dan, ljubljani papa **Ivan Pavao II.** proživljavao je u ovim satima posljednji dio svoga zemaljskog hodočašća, hodočašća vjere, ljubavi i nade, koje je ostavilo duboki znak u povijesti Crkve i čovječanstva. Njegovo umiranje i smrt gotovo da su predstavljali nastavak Vazmenog trodnevlja. Svi se sjećamo slika njegova posljednjeg križnog puta, na Veliki petak: budući da se nije mogao uputiti do Koloseuma, pratio ga je iz svoje privatne kapele, držeći križ u rukama. Na dan Uskrsa uputio je blagoslov Urbi et Orbi, ne mogavši izgovoriti riječi, samo pokretom ruke. Bio je to osobito patnički i dojmljiv blagoslov, što nam ga je ostavio kao posljednje svjedočanstvo svoje volje da vrši ovu službu sve do kraja. Ivan Pavao II. umro je kao što je uvijek i živio, pokretan neukrotivom hrabrošću vjere, predajući se Bogu i povjeravajući se Blaženoj Djevici Mariji. Večeras ćemo ga se spomenuti marijanskim

molitvenim bdjenjem na Trgu Sv. Petra, gdje će sutra poslijepodne za njega slaviti misu. Godinu dana nakon njegova prelaska sa zemlje u dom Očev, možemo se zapitati: što nam je ostavio ovaj veliki Papa koji je uveo Crkvu u treće tisućljeće? Njegova je baština ogromna, no poruka njegova osobito dugog pontifikata dobro se može sažeti u riječi kojima ga je htio i započeti, ovdje na Trgu Sv. Petra 22. listopada 1978: "Otvorite, štoviše, širom otvorite vrata Kristu!" Taj nezaboravan poziv Ivan Pavao II. utjelovio je čitavim svojim bićem i čitavim svojim poslanjem Petrova nasljednika, posebice svojim izvanrednim programom apostolskih putovanja. Posjećujući zemlje cijeloga svijeta, susrećući se s mnoštvom ljudi, s crkvenim zajednicama, s vladama, religijskim vođama i raznolikim društvenim stvarnostima, on je ostvario nešto poput jedne jedine velike geste kojom je potvrdio one početne riječi. Uvijek je navješćivao Krista, nudeći ga svima, što je to učinio i II. vatikanski sabor, kao odgovor na čovjekova očekivanja, očekivanja slobode, pravde i mira. Krist je Otkupitelj čovjeka - volio je ponavljati - jedini istinski Spasitelj svake osobe i čitavog ljudskog roda. Posljednjih godina Gospodin mu je postupno sve oduzimao kako bi ga učinio potpuno sličnim sebi. I kad više nije mogao putovati, a onda ni hodati, pa konačno niti govoriti, njegove geste, njegov navještaj suzilo se na ono najbitnije: na dar sebe sama sve do kraja. Njegova je smrt bila dovršenje dosljednoga svjedočanstva vjere, koje je dotaklo srca tolikih ljudi dobre volje. Ivan Pavao II. ostavio nas je u subotu, dan osobito posvećen Mariji, prema kojoj je uvijek gajio sinovsko štovanje. Nebesku Majku Božju sada molimo da nam pomogne kako bismo znali cijeniti ono što nam je darovao i čemu nas je poučio ovaj veliki papa. /IKA/

Piše: Goran Vilov

SUSRET S BLIŽNJIM

U korizmi smo. Križni put je stvarnost u našim crkvama, na kalvarijama. Imamo ga i u vlastitim životima, netko s manje drugi pak s više postaja. Ali, kako netko reče, svakome je vlastit križ najteži. Najteži su ipak od svega ljudi. Čovjek, jer je jedna od najsloženijih Božjih kreacija, sposoban je za predivne snove i za najužasnije noćne more.

Kada je Adam susreo Evu, nakon silnih lutanja, nakon traženja sebi sličnog partnera, s usana mu se otela predivna pjesma o ljubavi. Shvatio je kako je lijepo uza se imati partnera. Sve životinje iz vrta nisu ispunile njegova očekivanja. Eva, drugi čovjek, jeste.

Svaki od nas srećom sjaji kada je u društvu dobrom, svatko je tad situiran, sređen, posve miran. I lijepo mu je, upravo najljepše. I čovjek se raduje, on pjesme stvara, On predivno svira, radost iskazuje plesom.

Međutim, katkada zavlada, pokaže se, otkrije se ona druga strana čovjekova, ona sklona zlu. I tada čovjek čovjeku nemirom postane! Tada čovjek čovjeka vidjeti ne želi, odbija komunikaciju, možda ga i potajno mrzi. A čovjek je stvoren čovjeku na radost. Čudan neki obrat. Totalno neshvatljiv. I bolan.

Boljelo je i Isusa. Nevin, a bačena sva je ljaga ljudska na njega. A dobro je samo činio, nikad ni dvosmislenost na usnama ne nađe se njegovim. Trn u očima tuđim bješe on. Boljelo je i Gospu gledati to sve. A tek tijelo mrtvog Isusa u krilu njezinom!

Razmišljaj, čovječe, upotrijebi glavu. Sjeti se da "na početku ne bijaše tako". Da, baš se početka samog sjeti. Jedan je čovjek "od rebra drugog stvoren". Oni su isti. Za ljubav, za poštivanje, za zajedništvo, za radost su stvoreni.

Budimo svjesni s kim smo okruženi, s kim mi to živimo. Hej, pa to je naš BLIŽNJI, to je mjera ljubavi prema Bogu nevidljivome. Čovjek pored tebe živ je i kao ti za ljubavlju čezne.

Zašto čovjek ne počne blagoslivljati druge ljude, zašto svojim jakim rukama ne zaustavi zlo, nasilje spriječi, zašto ne razbije zidove šutnje između posvađanih, zašto ne pruži ruku davljeniku koji pomoć zaziva?

Revolucija u mozgu, stopostotna upotreba svijesti, uočavanje pravila ponašanja ispisana u mudroj Bibliji, ono je što čovjeku treba da ga probudi iz sna. San je loša kopija realnosti. Zato budan budi, živi život svoj. Bližnji je kraj tebe. Ne čekaj više, ne čekaj već mu u susret pođi. Za komunikaciju si stvoren. Drugi te traži jer drugoga tražiš. U susretu je trajna sreća. Sjeti se samo Adama i Eve. Raj je procvjetao njihovim susretom.

Vrijeme Korizme u Titelu

Vjernici titelske župe u korizmenom su se vremenu svakoga petka sastajali na molitvu križnoga puta na mađarskom jeziku, te nedjeljom prije svete mise na hrvatskom jeziku. Prateći našega Spasitelja Isusa Krista na teškom putu pregorke muke, zajedno s njegovom Majkom, zazivali smo milost Božju kako bismo uspjeli nadvladati svoje grešne požude i postupke, kako bismo obraćenjem srca na novi život, život u Kristu, zavrijedili biti sudionici njegove muke, smrti i uskrsnuća. Na križnomu putu okupljao se lijepi broj vjernika.

Osim toga, jedan tužni događaj obilježio je mjesec ožujak u titelskoj župi. Na titelskom je groblju 13. ožujka u 85. godini sahranjena **Elizabeta Mikić**, majka velečasnog **Ede Mikića** koji je nekoliko godina bio upravitelj ove župe. Sprovodne obrede vodio je subotički biskup **dr. Ivan Péntzes**, a od pokojnice su se osim obitelji i rodbine u velikom broju oprostili i vjernici iz Sente (gdje je vlč. Mikić trenutačno u službi), vjernici titelske župe kao i prijatelji i kolege svećenici. Nakon ukopa, u crkvi Uznesenja BDM, misu zadušnicu zajedno s nekoliko svećenika služio je biskup Péntzes.

U ponedjeljak, 20. ožujka svečano je proslavljen i blagdan sv. Josipa, misnim slavljem koje je predvodio vlč. **Franjo Lulić**. U svojoj je propovijedi istaknuo kako život sv. Josipa kao pravednika, ali i njegova vjera u Boga, ljubav i žrtvovanje za Svetu obitelj, i nama danas trebaju biti primjer i putokaz zdravoga življenja vjere i odnosa u bračnoj zajednici. A zagovorom sv. Josipa lakše ćemo ostvariti taj cilj, istaknuo je vlč. Lulić.

Na Blagovijest 25. ožujka misno slavlje predslavio je domaći župnik koji se u svojoj propovijedi najprije zapitao može li iz Nazareta izići nešto dobro, a potom je dodao kako se Bog navijestio siromašnoj Jevrejki iz Nazareta - Mariji, a potom je sišao u njeno tijelo i postao jedan od nas, u svemu nama jednak osim u grijehu. Emanuel - Bog s nama. Marijino "neka mi bude po Riječi tvojoj" mijenja svijet, jer njena vjera i njeno "Da" čine je blagovjesnicom Radosne vijesti. Danas je i nama stiglo spasenje - istaknuo je župnik te potaknuo vjernike da vrijeme iskoriste tako da i mi našim "Da" pokažemo iskrenu želju za obraćenjem i početkom utjelovljenja Riječi Božje u nama.

Radomir Hucki

Riječi pohvale

Kao vjernik, redovito svake nedjelje idem na svetu misu u crkvu „Ime Marijino“ u Novom Sadu. Bogu hvala, već dvije godine u ovoj župi živi i djeluje mladi svećenik Josip Štefković. Župnik Josip dobar je pastir i vrijedni radnik u vrtu Božjem. Kao pastir okuplja mladež i nas starije vjernike na svetoj misi. Zato mu neizmerno hvala. Svakoga dana prije svete mise je sveta ispovijed, a zahvaljujući njegovim propovjedima na svetoj misi se osjeća Božja prisutnost i toplina Riječi Božje. Majko Josipova, i tebi hvala što si nama vjernicima njega slugu Božjega darivala. Tim mislima sretan imendan našem župniku.

Bosiljko Kostić

TRIBINA U SOMBORU

U maloj dvorani HKUD-a "Vladimir Nazor" u Somboru, u petak 10. ožujka, održana je redovita mjesečna tribina. Predavanje je održao **o. Anđelko Jozić**, prior karmelićan-

skog samostana u Somboru na temu "Kako izliječiti duhovno bolesnog čovjeka i kako mu pomoći?"

Predavanje je bilo izrazito sadržajno iz kojega izdvajamo neke pojedinosti.

Predavanje je imalo dva dijela. U prvome dijelu predavač je govorio o temeljnim duhovnim bolestima - egzistencijalnim i transcendentnim. Posebna pozornost je posvećena bazičnim duhovnim bolestima. One nastaju od začeca, pa do 3. godine života. To je najznačajnije razdoblje našega života. U drugom je dijelu bilo više riječi o mediumpsihozii, okultizmu, sotonizmu, magiji... Sve te radnje jasno govore da danas živimo u jednom izrazito devijantnom svijetu. Stoga je zadaća Crkve da taj svijet vrati na put istine i ljubavi, na put prema Bogu.

Uzroci duhovnih bolesti su Sotona, požuda i uvrede.

Nakon predavanja uslijedila je zanimljiva diskusija, a potom prigodna zakuska i čašica razgovora.

Zoran Jurišić

ZAVRŠETAK DEVETNICE SV. JOSIPU

U subotičkoj crkvi sv. Roka svečanom biskupskom misom, koju je predvodio biskup **dr. Ivan Pénczes**, završena je tradicionalna devetnica u čast sv. Josipu.

Slavlje je započelo prigodnim programom u čast sv. Josipu koji su izveli djeca iz vrtića "Marija Petković", vjeronučenci te župe i mladi. Na početku ovog programa okupljene vjernike i goste pozdravio je župnik **Andrija Anišić**. On je naglasio da ove godine blagdan sv. Josipa prvi put javno slavi i hrvatska zajednica u SCG. Naime, prema državnoj odredbi manjine imaju pravo na proslavu četiri svoja blagdana. Hrvatsko nacionalno vijeće je u te blagdane na prvom mjestu stavilo sv. Josipa, kao zaštitnika hrvatskog naroda. Zato su i čelnici Hrvatskog nacionalnog vijeća na čelu s predsjednikom **Josipom Zvonimirom Pekanovićem** sudjelovali u ovom slavlju. Nazočna je bila i **Iva Aranjoš**, konzulica Generalnog konzulata R. Hrvatske u Subotici te dogradonačelnik Subotice **Petar Kuntić**, predsjednik DSHV-a.

Dan ranije u okviru proslave ovoga blagdana svečano je istaknuta zastava hrvatske nacionalne manjine na subotičku Gradsku kuću.

U prigodnom programu prije mise **Lazar Cvijin** je okupljene podsjetio kako je sv. Josip izabran za zaštitnika hrvatske domovine i hrvatskog naroda.

Štovanje Sv. Josipa započelo je oko 850. godine u Reinchenau, a kasnije su ga osobito promicali Sv. Bernard iz Clairevauxa, Sv. Terezija Avilska, Sv. Franjo Saleški, Ivan Gerson, Franjevci i papa Siksto IV, koji je uveo blagdan Sv. Josipa obveznim za svu Crkvu. U sjevernim krajevima Hrvatske štovanje su mu širili isusovci, a Hrvatski sabor na svom zasjedanju 9. i 10. lipnja 1687. godine proglasio ga je zaštitnikom Hrvatskog kraljevstva. Svijest o tome da nam je zaštitnik nije osobito zaživjela, ali su naši biskupi na svom zasjedanju u Splitu 1972. godine rekli "da je odluka Hrvatskog sabora iz 1687. god. i sada na snazi, jer Sabor nije imao u vidu apstraktno Hrvatsko kraljevstvo, nego hrvatski narod, koji nadživljuje sve peripetije oko svoga suvereniteta..."

Slijedila je svečana biskupska misa. S biskupom je suslavilo desetak svećenika. U prigodnoj propovijedi biskup Pénczes je istaknuo kako se veličina čovjeka ne mjeri po funkciji koju vrši u društvu nego po tome koliko i kako vrši volju Božju. U tome nam je uzor sv. Josip. Njegova je uloga, prema evanđeljima, uloga poniznog i skromnog muža i radnika, koji je sav svoj život podložio Božjoj volji i zato je zavrijedio milost osobite blizine Isusove, istaknuo je biskup i pozvao okupljene štovatelje sv. Josipa da se ne boje životnih poteškoća jer Bog sve vodi svojom čudesnom providnošću.

Molitvu vjernika je pjevao o. **Marijan Kovačević**, franjevac subotičkog franjevačkog samostana.

Na misi su pjevali združeni zborovi župa sv. Roka i Marije Majke Crkve te zbor mladih Collegium Musicum Catholicum. Zborovima su ravnali **Miroslav Stantić** i s. **Silvana Milan** a za orguljama je bio **mr. Ervin Čeliković**.

Na kraju sv. mise okupljenima se obratio g. Josip Zvonimir Pekanović, predsjednik HNV-a. On je zahvalio biskupu i svećenicima na tako lijepom slavlju u čast sv. Josipu kao i na mogućnosti da i vijećnici HNV-a sudjeluju u tom slavlju. On je naglasio da je upravo proslava blagdana sv. Josipa 2006. godine događaj koji će ući u povijest hrvatskog naroda na tim prostorima, jer je po prvi put ta zajednica mogla i javno slaviti taj blagdan. Na kraju je zamolio sv. Josipa da i dalje štiti i brani naš hrvatski narod.

Slavlje je završeno svečanim pjevanjem litanija sv. Josipa pred njegovim oltarom.

Kroz devet dana okupljali su se vjernici grada i okolice na pobožnost i sv. misu u tu crkvu. Okvirna tema ovogodišnjih propovijedi bila je pobudnica **Ivana Pavla II. Čuvar Otkupiteljev i zaštitnik Crkve**. Propovjednici su bili svećenici Subotičke biskupije. /Zv/

Biskup Pénczes predvodio na Cvjetnicu križni put na subotičkoj Kalvariji

Subotički biskup **dr. Ivan Pénczes** predvodio je na Cvjetnicu 9. travnja križni put na subotičkoj Kalvariji na koju se okupilo mnoštvo vjernika iz čitavoga grada. Pojedine postaje predvodila su djeca, mladi te muševci i žene župe Isusova Uskrsnuća, na čijem teritoriju se nalazi Kalvarija. Na Križnom putu djeca su od postaje do postaje nosila za tu zgodu načinjene križeve.

Na kraju križnoga puta okupljenim vjernicima obratio se vlč. **Ivica Ivanković Radak** istaknuvši kako dok molimo postaje Isusova križnoga puta susrećemo mnoštvo osoba i u pozitivnom i u negativnom svjetlu, tako da se stalno isprepliće svjetlo i tama, nepravda i težnja za istinom, svjedočanstvo

Događanja u Subotičkoj biskupiji

vjernosti i privrženosti Kristu i s druge strane odricanje, nijekanje pa čak i izdajstva. U tom smislu, posebno je govorio o Judi kao čovjeku dvostrukoga života, a potom i o Petru kojega ako smo poštenu lako možemo prepoznati u sebi, budući da nam nedostaje skromnosti koja se sastoji u tome da možemo prihvatiti da ne znamo sve najbolje, da možemo od svakoga nešto naučiti, da možemo pogriješiti u našim sudovima, istaknuo je propovjednik. Potaknuo je zato vjernike na molitvu u Velikom tjednu, u kojemu za razliku od korizme u kojoj smo aktivno radili na sebi, postajemo šutljivi te u središtu pozornosti više nismo mi nego Isus. Od nas ovisi kako ćemo proslaviti svete dane koji su pred nama, istaknuo je propovjednik pitajući se hoćemo li slijediti Isusa kroz ovaj tjedan u promišljanju njegove muke i spasenja koje nam je darovao i hoćemo li tu poruku nositi kroz čitavi život. Upozorio je vjernike na to kako imamo dva puta - Judu kojega je zahvatila neiskrenost i licemjerje te se na koncu nije ponizio pred Kristom, ali i put kojim je kročio Petar, unatoč svim mudrovanjima i pronevjerenim obećanjima. I mi smo kroz korizmu uvidjeli našu slabost unatoč svim intenzivnijim nastojanjima oko dobra, i zato Veliki tjedan proživimo u tihoj, iskrenoj i poniznoj prisutnosti Božjoj, zaključio je Ivanković.

Biskup Pénczes podijelio je okupljenim vjernicima na kraju svoj blagoslov.

Okupljanja na Kalvariji završavaju na Veliki petak, kada će biti križni put za sve vjernike, u 9 sati na mađarskom, a u 10 sati na hrvatskom jeziku.

Organizator ovih okupljanja je **mons. Bela Stantić**, župnik župe Isusova Uskrsnuća na čijem se području nalazi Kalvarija.

Željka Zelić

USKRŠNJA IZLOŽBA

Tradicionalna Izložba uskršnjih jaja, poklona i čestitki otvorena je 4. travnja u kući Vinka Perčića u Subotici, u organizaciji Likovnog odjela Hrvatskoga kulturnog centra

“Bunjevačko kolo” u Subotici i Likovno-slamarskog odjela Hrvatskoga kulturno prosvjetnog društva “Matija Gubec” iz Tavankuta.

U ime organizatora posjetitelje izložbe su pozdravili **Josip Horvat** i **Jozefina Skenderović**, a izložbu je otvorila **Jelena Piuković**, članica Izvršnog odbora Hrvatskoga nacionalnog vijeća zadužena za kulturu.

U šarenilu uskršnjih jaja i čestitki posjetitelji su ovom prigodom mogli i kupiti jaja i čestitke ukrašene slamom i u drugim likovnim tehnikama. /K. Č./

Žednik - Đurđin

ZAJEDNO NA KRIŽNOME PUTU

U Starom Žedniku se u korizmeno vrijeme svake nedjelje poslijepodne obavlja pobožnost Križnoga puta na mjesnom groblju gdje se nalazi i župna Kalvarija. Svake je nedjelje druga skupina vjernika predvodila Križni put. Na Cvjetnicu su to bili učenici trećeg razreda Osnovne škole, tj. ovogodišnji prvopričesnici. Premda ih ima više koji pohađaju satove vjeronauka, ovog puta su u Križnom putu sudjelovali oni koji su pokazali dobru volju i raspoloženje da malo svog slobodnog vremena i truda daruju Isusu. To su bile: **Sanja, Nataša, Biljana, Anita, Danijela** i **Tamara**. Iz Đurđina su im se pridružile: **Nena, Ivana, Snežana** i **Marina**. Dječaci su ovog puta zakazali, no bit će još prilike za “popravni”.

Bila je ovo prva zajednička pobožnost vjernika dvije susjedne župe - župe sv. Marka iz Žednika i župe Josipa Radnika iz Đurđina. Na Križni put su došla ne samo spomenuta djeca nego i drugi vjeroučenici kao i mladi i odrasli vjernici. To zajedništvo molitve i ljubavi još je više uljepšao inače lijep i sunčan dan. I u ovoj pobožnosti očitovale se dječja jednostavnost i ljubav prema Isusu baš kao i na onu prvu Cvjetnicu u Jeruzalemu kada su židovska djeca s granama maslina u ruci pošla u susret Gospodu i klicala mu: “Hosana u visini”.

Župnici spomenutih dviju župa, **preč. Željko Šipek** i **vlač. Lazar Novaković** na kraju pobožnosti obratili su se okupljenim vjernicima prigodnim riječima izražavajući nadu u dobrosusjedske odnose i plodnu suradnju.

Vjeroučiteljica

Martina Horvacki Đurđin, 1-b razred

ZANATSKA TRGOVINSKA RADNJA

VI. Milica Pečerić, Trg žrtava fašizma 14

Mobil: 064 201 56 12

Miss Exclusive

SVE VRSTE KROJAČKIH USLUGA

Radno vrijeme: Ponedjeljak - petak: 10 - 18

Subota: 9 - 13

DELEGACIJA BEOGRADSKOG PRAVOSLAVNOG BOGOSLOVSKOG FAKULTETA GOSTOVALA U RIMU

Na temelju sporazuma o akademskoj razmjeni i suradnji između Pravoslavnog bogoslovske fakulteta Univerziteta u Beogradu i Teološkog fakulteta Lateranskog sveučilišta u Rimu, ovaj posljednji su, u svojstvu izaslanika beogradskog Bogoslovske fakulteta, posjetili, od 14. do 18. ožujka, metropolit crnogorsko-primorski **dr. Amfilohije** i episkop bački **dr. Irinej**. Dobrodošlicu im je zvanično uputio a profesorima i studentima ih predstavio monsinjor **dr. Rino Fizikela**, rektor Lateranskog sveučilišta. Suputnici i suradnici prilikom ostvarivanja ciljeva posjeta bili su nadbiskup beogradski, monsinjor **Stanislav Hočevar**, i **dr. Andrija Kopilović**, čije prisustvo i suradnja su bili svjedočenje o otvorenosti i o kvaliteti međucrkvenog dijaloga u Srbiji koje je bilo rječitije od svake riječi na tu temu.

Episkop Irinej je 15. ožujka, pred profesorima i studentima, održao dva predavanja na temu Crkva - Saborna (Katoličanska) i Pravoslavna, lokalna i univerzalna (prolegomena za eklisiologiju), a mitropolit Amfilohije je sljedećeg dana, 16. ožujka, također održao dva predavanja, na temu Srpska Pravoslavna Crkva kroz stoljeća i na temu Pravoslavna Crkva u ujedinjenoj Europi. Predavanja su saslušana sa velikim interesovanjem i popraćena plodnom bogoslovskom diskusijom.

Delegacija beogradskog Bogoslovske fakulteta iskoristila je svoj boravak u Rimu i za više neformalnih, ali vrlo važnih i sadržajnih susreta: s kardinalom **Valterom Kasperom**, prefektom Tajništva za unapređivanje jedinstva među kršćanima, i kardinalom **Levodom**, novoimenovanim prefektom Tajništva za doktrinu vjere, zatim s drugim istaknutim ličnostima Kurije, kao i za kraći susret i razgovor s Njegovom Svetošću papom **Benediktom XVI**.

Perspektivu plodne suradnje u budućnosti otvorio je i posjet Centru za bioetiku Katoličkog sveučilišta, Institutu za povijesni studij (na čelu s monsinjorom **Valterom Brandmilerom**) i umjetničkom centru Aleti (na čelu sa **o. Markom Rupnikom**, rodom iz Slovenije).

www.spc.org.yu

Svim čitateljima
"Zvonika"
sretan Uskrs
i uskrsne darove mira
i radosti
od srca žele

Uredništvo "Zvonika"

i

Katolički institut
za kulturu, povijest
i duhovnost
"Ivan Antunović"
Subotica

Javni poziv za kandidiranje projekata

Temeljem Odluke Izvršnog odbora Hrvatskog nacionalnog vijeća od 17. 03. 2006. godine i sukladno preporukama Veleposlanstva Republike Hrvatske u Beogradu, Hrvatsko nacionalno vijeće u Srbiji i Crnoj Gori, preko medija upućuje

Javni poziv za kandidiranje projekata

udruga, institucija, organizacija i pojedinaca hrvatske zajednice ili pojedinačnih projekata koji su od interesa za hrvatsku zajednicu u Republici Srbiji u 2006. godini.

Iz predviđenih sredstava Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske u iznosu od 11.500.000,00 dinara, sufinancirat će se projekti, manifestacije kao i nabava opreme i investicijska ulaganja u 2006. godini.

Prijave na javni poziv za kandidiranje projekata podnose se na hrvatskome jeziku.

Rok za podnošenje prijava je 29. svibnja 2006. godine.

Prijave se podnose osobno, predajom u Ured Hrvatskog nacionalnog vijeća u zgradi Hrvatskog kulturnog centra "Bunjevačko kolo" ili poštom, na adresu: Ured Hrvatskog nacionalnog vijeća (Javni poziv), 24000 Subotica, Preradovićeve 4.

Prijave projekata se podnose isključivo na pozivnom obrascu koji se može dobiti u Uredu HNV-a ili skinuti sa internet adrese: www.hnv.org.yu

Uz Prijavu se obvezatno podnosi i službeni dokaz o otvorenom žiro računu ili tekućem računu kod ovlaštene banke.

Na javni poziv se mogu prijaviti sve hrvatske udruge, institucije i organizacije, kao i pojedinci i pojedinačni projekti koji su od interesa za hrvatsku zajednicu u Republici Srbiji. Neće se razmatrati nepravovremene i nepotpune prijave, kao ni one koje nisu podnesene na odgovarajućem obrascu ili se ne odnose na natječaj ili su podnijete od neovlaštene osobe. Sve udruge, institucije i organizacije koje nisu u 2005. godini poslale ispunjeni Upitnik Izvršnog odbora HNV-a, na adresu Ureda HNV-a, obvezuju se to učiniti zajedno s prijavom na javni poziv.

Korisnik se obvezuje odobrena sredstva trošiti samo za namjene za koje su i dodijeljena, a o utrošku dodijeljenih sredstava do kraja godine podnijeti izvješće.

Prigodom ocjene prijavljenih projekata posebno će se voditi računa: o zastupljenosti po regijama, o značaju institucije u provedbi hrvatskih nacionalno-strategijskih interesa, o značaju programske aktivnosti u sferi tzv. visoke kulture, o značaju programske aktivnosti i sadržaja kod podnositelja u sferi kulturnog naslijeđa, o kadrovskoj osposobljenosti udruga, institucija i organizacija za provedbu projekta, o procjeni svrsishodnosti ponuđenog projekta i u kojoj mjeri ponuđeni projekt korespondira sa statutarano-sadržajnim odredbama, ciljevima i zadaćama udruge, institucije ili organizacije.

Prijave i priložena dokumentacija podnositelja se ne vraćaju. Hrvatsko nacionalno vijeće nije u obvezi obrazlagati svoje odluke.

Predsjednik HNV-a
Josip Zvonimir Pekanović, v. r.

Dijete - Božji dar

Poznati kirurg i borac za ljudski život **dr. Antun Lisec** stigao je 11. ožujka k nama u Mužlju. Pozvali smo ga prvenstveno zato kako bi održao predavanje mladima koji se pripremaju za brak. U Mužlju se već dvadeset godina održava tečaj priprave za brak na koji dolaze mladi koji se ove ili iduće godine kane vjenčati u crkvi. Od 1985. godine do danas tečaj se održava tijekom pet nedjelja s predavanjima o braku i obitelji. Predavači su svećenici ali i vjernici laici, među kojima je svake godine i jedan liječnik.

Na početku su nam dolazili predavači iz Novog Sada, kasnije su došli na red naši župljani. Već ranije smo čuli da je na području bivše Jugoslavije u tome najviše postigao Obiteljski centar u Slavonskom Brodu, koga je vodio + župnik **Marko Majstorović**. Sjećam se kako je u godinama neposredno prije posljednjeg besmislenog rata povezivao Srbe i Hrvate u Slavoniji, u nastojanju da pokažu ljubav prema nerođenoj i rođenoj djeci. To je prava kršćanska ljubav, koja ne poznaje granica. Već dugo smo bili preko interneta povezani s njegovim "učenikom" dr. Lisecom i on je rado prihvatio poziv da održi predavanja ne samo našim zaručnicima, nego i drugim zainteresiranim, naročito mladima.

Usprkos velikim obvezama on je posjetio našu Vojvodinu. Na žalost, prigodom posjeta savjetovalištu za majke u Dječjem dispanzeru nije mu bilo omogućeno susresti se s ginekolozima uz obrazloženje: "Mi to sve znamo i nije potrebno da nas netko o tome uči." Ipak se čini da bi im takva predavanja bila itekako potrebna, jer nisu još ni čuli za Billingsovu metodu ili za to da "se preko prezervativa ipak prenose AIDS, humani papiloma virus (HPV) koji izaziva rak maternice, hepatitis, herpes genitalis, sifilis i razne druge bolesti", kako je naglasio dr. Lisec.

Zdrav način života - prvi uvjet za zdravlje tijela i duše

Dr. Lisec je održao mnogobrojna predavanja za vrijeme svog posjeta Vojvodini i to po svojoj želji. Već prvog dana je držao predavanje vjernicima, koji dolaze na subotnju hrvatsko-slovensku misu kod sv. Dominika Savia. Odmah zatim je otišao u Belo Blato gdje je imao najprije predavanje našim katolicima Mađarima i Bugarima, a zatim je nekoliko poticajnih riječi rekao mladim evangelicima, koji su imali vježbe za pjevanje u njihovom župnom dvoru.

Naše vjernike je pohvalio što su usprkos teškim prilikama i mnogih progona ostali vjerni pravoj katoličkoj vjeri te živo sudjeluju u župnom životu. Što se tiče zdravlja tijela, naglasio je da barem 30% svih bolesti dolazi po našoj krivnji ili propustu. Eto nekoliko njegovih savjeta: Mladi, nemojte zamijeniti noći za dan. Idite pravovremeno spavati. Budite pažljivi u prometu i ne vozite prebrzo. Budite oprezni kod uživanja alkohola - ne samo da je opasan kod vožnje - vrlo lako se na njega naviknuti, a to ima katastrofalne posljedice za pojedinca i obitelj. Nemojte početi pušiti - jer to je vrlo štetna navika ne samo za zdravlje, nego i za džep. Naročito izbjegavajte drogu. Vodite brigu za stare. Ako su u bolnici ili u domu, posjećujte ih svakodnevno!

Jelen Janez, salezijanac

PROŠTENJE U BOKI

Povijesni podaci o ovom banatskom selu govore o hrvatskoj i srpskoj Boki kao i o hrvatskoj i srpskoj Neuzini.

Najljepši cvijet plemenitih obitelji ovoga mjesta je umirovljeni svećenik, počasni dekan **Josip Matanović**, koji još uvijek pomaže pastoralno u Beloj Crkvi. On će 5. kolovoza ove godine, ako Bog da, proslaviti svoj zlatomisnički jubilej. Već je njegova majka **Luca** darovala kuću te imanje Crkvi u dobrotvorne svrhe što su potvrdili i on i njegov brat profesor **Petar**. Zahvaljujući tom daru sadašnji župnik i dekan **Tibor** mogao je osnovati dom staraca, koji uspješno djeluje te zbrinjava oko trideset štíćenika.

Na Blagovijest, 25. ožujka vjernici ove župe proslavili su proštenje. Toga dana Gospodin nam je podario lijepo vrijeme što je bio i tračak nade svima jer su mnogi dijelovi Banata još uvijek pod vodom. Sv. misu je predvodio **mons. László Gyuris**, vršački župnik, u zajedništvu s domaćim župnikom i dekanom **Tiborom Konczom**, jermenovačkim župnikom i pančevačkim župnikom **Mihályom Erősem** koji je održao prigodnu propovijed na hrvatskom i mađarskom jeziku.

Na kraju mise vjernici su sa svećenicima izmolili molitvu pod geslom: "Narod nam je u velikoj nevolji, samo ga Božje smilovanje može spasiti." Tom molitvom i zrenjaninska mjesna Crkva podržava inicijativu Mađarske biskupske konferencije koja je ovu godinu proglasila Godinom molitve za duhovnu obnovu mađarskog naroda.

Svi sudionici ovoga slavlja poslije mise počašćeni su kolačima i sokovima.

Janez Jelen

Korizma u Irigu

Obredom pepeljenja na blagdan Pepelnice, u Irigu je svečano započela Korizma, kao čin usmjeravanja na ono bitno u našem životu, na Boga. U istom je vremenu župnik sahranio vjernicu **Agnezu Stočnik** (87) u pravoslavnom selu Neradin. Riječ je o ženi koja je davno prije izgubila supruga i sina, a do svoje smrti živjela je s još dvije kćeri i jednim sinom.

Nakon pobožnosti križnoga puta, prvog utorka u korizmi, uz nazočnost velikog broja vjernika slavljena je sveta misa za Irižanina **Ivana (Janiku) Madija**, koji je sahranjen u Donjem Miholjcu, budući da je tamo odselio za vrijeme progona Hrvata iz Vojvodine.

Na Međunarodni Dan žena 8. ožujka, župnik je nazočio akademiji u školi, u čast naših majki i žena, te ih je tom prilikom skromno darivao. Akademiju su priredila djeca i učiteljice: **Slada i Tanja** te odgojitelj **Đorđe**. Istoga dana oprostili smo se u Irigu od velike vjernice **Elizabete Fapal** (75), čijem sprovodu, nažalost, nisu nazočili članovi najbliže obitelji, njezina kćer i sin. U svojoj propovijedi župnik je posebno istaknuo zahvalu što je za života u crkvi bila aktivna pjevačica, ali i u novoosnovanom mađarskom KUD-u.

Subota 11. ožujka bila je poseban dan za župu: na svečanoj svetoj misi sva tri sakramenta kršćanske inicijacije primio je otac **Ištvan** a kršten je njegov sin **Dragan Patrik**. Tom prigodom župnik je istaknuo kako ne odgovara Božjoj volji sve što činimo, te je izrazio nadu da će se ono što toga dana činimo svidjeti Bogu. Slavlje je pratio lijepi broj vjernika katolika i pravoslavaca.

Istoga je dana u Vrdniku sahranjena **Ana Cvetković** (79), koja je nosila teški križ budući da 12 godina nije vidjela svojega sina. Sutradan, u nedjelju 12. ožujka u Vrdniku je slavljena sveta misa za pokojne iz obitelji Divjak, a nazočili su članovi njihove obitelji iz Srijemske Mitrovice. Istoga je dana u Vršcu vjeroučenica **Elizabeta Šarić** (III. razred) i članica Tekvondo kluba "Zmaj" iz Vrdnika, u konkurenciji pionira A klase borilačkih vještina (kategorija do 23 kg) osvojila prvo mjesto.

Naša čežnja za sretnim životom je velika, a smrtni udarci nas susreću svaki dan. U tom ozračju slavljene su svete mise za pok. **Elizabetu Fapal** (pjevačicu u crkvenom zboru) i za mladu majku i kćerku **Julišku Križanović** koja je sahranjena u Njemačkoj.

Na blagdan sv. Josipa 19. ožujka, uz tri nedjeljne svete

mise u župi i filijali služena je i sveta misa u Šatrincima za pokojne **Josipa i Katicu Šiter**. Toga smo se dana u Vrdniku oprostili od **Ljudevita Šoltiša** (94), rudara i velikog šaljivdžije. Blagdan sv. Josipa liturgijski je proslavljen u ponedjeljak 20. ožujka, kada je sveta misa služena za **Josipa Urbana**.

U srijedu 23. ožujka u Rumi je uz nazočnost velikog broja rodbine iz Šatrinaca i Iriga sahranjen poznati limar **Toma Landi** (52). Zbog spriječenosti domaćega kao i irškog župnika, sprovedne je obrede vodio dekan iz Srijemske Mitrovice.

Na svetkovinu Blagovijesti, kao i prethodnih godina, služena je sveta misa za **Maricu Martinović** koju je za pokoj njezine duše prikazao njezin sin **Dragan** iz Užica, inače pravoslavne vjere.

Mjesec ožujak završili smo nedjeljnim susretima na svetim misama u župi i u Vrdniku uz četiri nakane za pokojne: **Josipa Škoberna, Anu Cvetković, Franju i Ivana Majhenška** te jednu bolesnicu. U župi se redovito svakog utorka i petka prije svete mise uz molitvu Časoslova održava križni put.

ff.

HRVATSKA ČITAONICA I

Bunjevačko-šokačka knjižnica

"Ivan Kujundžić"

pri Katoličkom institutu za kulturu,
povijest i duhovnost

"Ivan Antunović" - S u b o t i c a

upućuju

POZIV NA ČETVRTI SUSRET PJESNIKA

"LIRA NAIVA 2006."

Sudjeluju:

pjesnici iz Srijema, Podunavlja, Sombora i Subotice

Uvjet:

svaki pjesnik dužan je poslati 3-5 svojih pjesama koje mogu biti pisane standardnim hrvatskim jezikom ili ikavicom (bunjevačkom ili šokačkom) a bit će objavljene u zbirci

Pjesme i prijavu

(oni koji se prijavljuju po prvi put trebaju poslati i kraću biografiju te jednu fotografiju/portret)

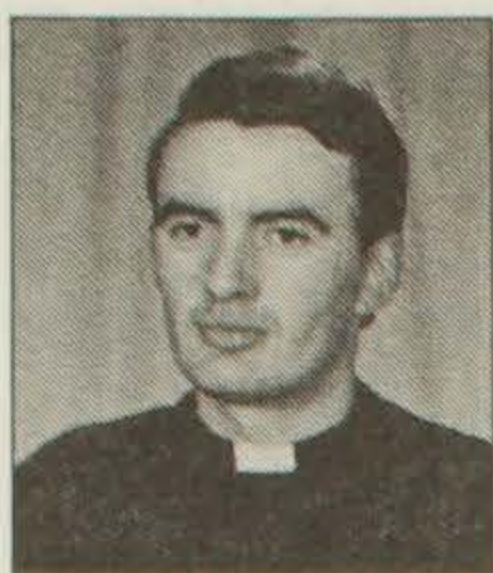
treba poslati do 20. 05. 2006. na adresu:

Hrvatska čitaonica,
Bele Gabrića 21, 24000 Subotica ili
E-mail katarina.celikovic@gmail.com

Četvrti susret pjesnika održat će se
u Vajskoj (Podunavlje)
u subotu, 17. 06. 2006.

Detaljnije informacije na

mobtel: +381 64 211 31 86

Uređuje: Franjo Ivanković

ZAJEDNIČKO ZASJEDANJE BISKUPA IZ HRVATSKE I BIH

U Sarajevu je 29. ožujka održano osmo redovno godišnje zajedničko zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije i BK Bosne i Hercegovine, pod predsjedanjem vrhbosanskog nadbiskupa kardinala **Vinka Puljića** i zagrebačkog nadbiskupa kardinala **Josipa Bozanića**. Oni su u podne u zgradi ordinarijata održali konferenciju za novinare na kojoj su govorili o radovima zasjedanja. Novinare su najviše zanimala stajališta biskupa o ustavnim promjenama u BiH. Kardinal Puljić ponovio je svoje temeljno neslaganje sa svakim promjenama koje legaliziraju postojeće, kako je rekao, nepravedno stanje u BiH, uključujući tu i posljedice etničkog čišćenja. Istaknuo je kako je temelj za nepravdu postojanje dva entiteta u BiH, jer ni u jednome od njih Hrvati nisu ravnopravni. "I nakon svih dosadašnjih promjena stvara se pozicija da Hrvati nisu jednakopravni u donošenju zakona", kazao je vrhbosanski nadbiskup, postavivši pitanje zašto međunarodna zajednica sada "pere ruke" od Daytonskog sporazuma, premda ga je sama kreirala te navodno prepušta odlučivanje domaćim političarima. "Međunarodna zajednica ne može ne biti odgovorna", kazao je kardinal Puljić, istaknuvši kako je Dayton II. jedini logični korak naprijed kojim se mogu poništiti postojeće nepravde vidljive, među ostalim, i iz činjenice da u BiH danas nema pola od predratnog broja katolika. "Zar ja da šutim, a pola katolika u mojoj biskupiji nema", pojasnio je kardinal Puljić razloge zbog kojih biskupi iz BiH otvoreno govore o tome kakve ustavne promjene žele. U novom ustavu BiH, kazao je Puljić, Hrvati se moraju moći prepoznati u svom identitetu, pravima i slobodama. Kardinal Bozanić istaknuo je kako je ustav svake zemlje važan dokument o kojemu biskupi imaju pravo i dužnost reći svoju riječ, pa je to slučaj i kada je riječ o BiH. Mi smo s biskupima iz BiH. Mi ih podržavamo u ustrajavanju iza onoga što oni odluče, jer sami najbolje poznaju stanje na terenu, prenio je kardinal Bozanić stajalište hrvatskih biskupa. Zasjedanje se održava svake godine kako bi biskupi iz Hrvatske i BiH razgovarali o zajedničkim temama za dvije konferencije u hrvatskom narodu. Kardinal Puljić zahvalio je vjernicima i biskupijama u Hrvatskoj za pomoć hrvatskom narodu u Bosni i Hercegovini, a kardinal Bozanić izrazio je radost što kao braća koja pripadaju istom hrvatskom narodu mogu zajedno raditi, razmatrati i moliti. Biskupi su na zasjedanju upoznati s trenutnim stanjem hrvatske inozemne pastve te su dali upute za daljnji rad. Bilo je riječi i o radu Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, saslušano izvješće o prevođenju Kompendija Katekizma Katoličke crkve i prijedlozi u vezi s razmjenom studenata teologije, razmatrano liturgijsko obilježavanje spomena žrtva u Bleiburgu /IKA/

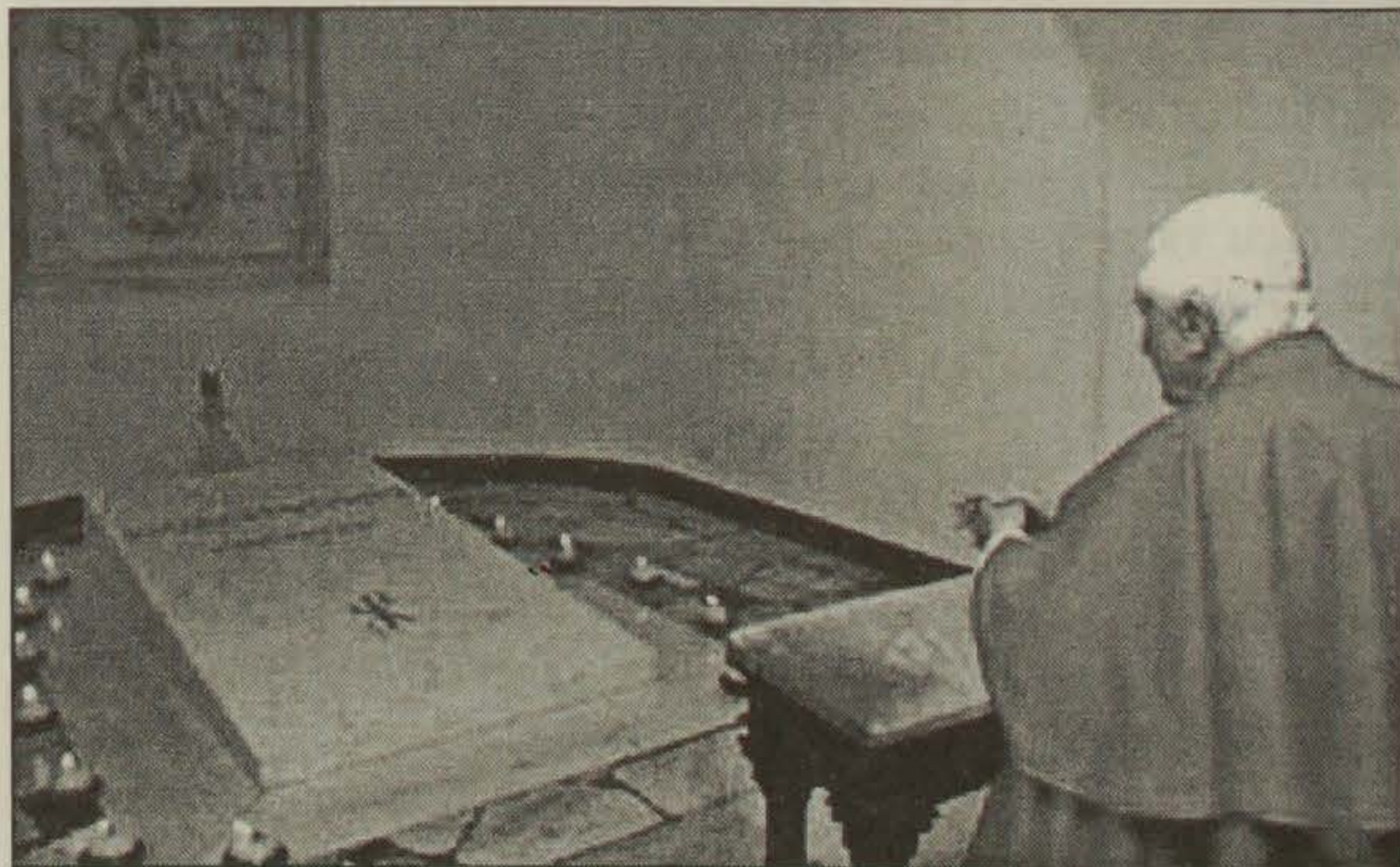
PREMIJER SANADER POSJETIO PAPINSKI HRVATSKI ZAVOD U RIMU

Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima u Rimu posjetio je 29. ožujka predsjednik Vlade Republike Hrvatske **dr. Ivo Sanader** u pratnji ministra kulture **mr. Bože Biškupića** i ostalih članova izaslanstva. Sanader je istaknuo kako je to njegov drugi posjet Papinskom hrvatskom zavodu, ali da ovaj

put dolazi u svojstvu hrvatskog premijera. Rekao je kako mu je čast i zadovoljstvo vidjeti i pozdraviti one koji predstavljaju u prvom redu Crkvu, ali i Republiku Hrvatsku u Vječnom gradu Rimu. Poručio je pun optimizma kako ovih dana želi biti predstavnik Hrvatske ispred predstavnika europskih zemalja i zauzeti se za aktivno uključanje Hrvatske u Europsku uniju, jer dosta je bilo pasivnog promatranja, strepnje i straha hrvatskog naroda pred vodećim svjetskim moćnicima u povijesti, ali i danas. Preporučam se u ime čitave Hrvatske i računam kao vjernik na vaše molitve kako bismo svi zajedno mogli ispuniti ono što se od nas očekuje i što je najbolje za nas, istaknuo je premijer Sanader. U znak poštovanja i zahvalnosti, premijer Sanader darovao je Zavodu brončani odljev trsatskog hodočasnika blagopokojnog pape **Ivana Pavla II.**, rad akademskog kipara **Ante Jurkića**. U ime Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima i svih nazočnih, premijera Sanadera i članove izaslanstva pozdravio je rektor **mons. Jure Bogdan**. U prigodnoj riječi mons. Bogdan, zahvaljujući premijeru za dar, prisjetio se 1989. godine kada je i papa Ivan Pavao II. posjetio Zavod sv. Jeronima, te pritom izrazio osobnu želju posjetiti Hrvatsku i hrvatski narod. U kratkim crtama rektor je predstavio i opisao život, rad i program Papinskog hrvatskog zavoda koji je utemeljen na evanđelju - izgradnja civilizacije ljubavi u duhu nauka našeg Božanskog učitelja. U znak zahvalnosti mons. Bogdan darovao je premijeru Sanaderu Hrvatski rimski adresar 2005./06. koji predstavlja poveznicu hrvatskih ljudi u europskom velegradu Rimu. Susretu su bili nazočni i nadbiskup **Nikola Eterović**, **mons. Petar Rajić**, generalni ministar Franjevac trećoredaca **o. Ilija Živković** brojni svećenici i redovnici na službi u Rimu, te hrvatski veleposlanici pri Svetoj Stolici i Republici Italiji **Emilio Marin** i **Tomislav Vidošević**. Čelnike Europske pučke stranke primio je 30. ožujka papa **Benedikt XVI.**, kojega je tom prigodom premijer Sanader, kako je izjavio novinarima, pozvao u posjet Hrvatskoj.

SVETI OTAC PREDVODIO MISU ZA POKOJNOG PAPU IVANA PAVLA II.

Papa **Benedikt XVI.** predvodio je u ponedjeljak 3. travnja misu zadušnicu za svoga prethodnika pokojnog papu **Ivana Pavla II.** u povodu prve obljetnice njegove smrti. U tijeku mise zadušnice Papa je poručio vjernicima okupljenim na Trgu sv. Petra da gledaju naprijed i da prihvate Wojtylinu baštinu s njegovim stalnim poticajima da radimo na stvaranju pravednijeg i solidarnijeg društva kako bismo čovječanstvu dali mir i nadu u sretniju budućnost. Večeras se ponovno u mislima vraćamo dirljivim trenutima smrti dragog Pape, ali

istodobno osjećamo njegov poticaj da moramo gledati naprijed. U duši nam odzvanjaju njegovi stalni poticaji da napredujemo bez straha i oklijevanja na putu vjernosti evanđelju kako bismo postali Kristovi svjedoci u trećem tisućljeću, rekao je papa Ratzinger i dodao kako ne može zaboraviti Wojtyline poticaje na velikodušnu suradnju na ostvarenju pravednog i solidarnog društva te da budemo mirotvorci i graditelji nade. Ivan Pavao II. bio je čvrst u istinskoj vjeri, slobodnoj i beskompromisnoj vjeri, primijetio je Benedikt XVI. u propovijedi tijekom mise, kojom su završene trodnevne pobožnosti u povodu obilježavanja prve obljetnice pape Ivana Pavla II., kojega je, kako je rekao papa Benedikt XVI., Bog obdario mnogostrukim ljudskim i duhovnim darovima. Tko ga je imao priliku upoznati izbliza mogao je gotovo kao rukom dotaknuti njegovu jasnu i čvrstu vjeru, koja se svjedočila od apostolskih napora do teške bolesti. Zahvaljujući brojnim apostolskim hodočašćima u sve krajeve svijeta ta je vjera zarazila srca mnogih ljudi. Posebno je to došlo do izražaja na njegovu posljednjem putovanju u agoniji i smrt što potvrđuje i nazočnost velikog broja vjernika koji su ovih dana prošli pokraj njegov groba. Papa Benedikt XVI. zahvalio je Ivanu Pavlu II. za intenzivnu snagu i beskompromisnu vjeru, kojom je pomogao Crkvi da preživi teška vremena. /IKA/

PAPINA MISA S KARDINALIMA

Papa **Benedikt XVI.** je na svetkovinu Blagovijesti 25. ožujka predvodio prvu misu zajedno s 15 novih kardinala koje je 24. ožujka službeno imenovao i podijelio im kardinalski prsten, simbol vjernosti njihovu pozivu i jedinstva s Crkvom i Papom. Na misi su sudjelovali i ostali kardinali, koji su iz svih krajeva svijeta na tu svečanost došli na izričiti Papin poziv. Svečanost je bila u znaku pape Wojtyle. Papa Benedikt XVI. osvrnuo se na bitne trenutke dugog pontifikata svoga prethodnika, počevši od atentata na Trgu sv. Petra pa do agonije koju je **Ivan Pavao II.** proživljavao prije godinu dana. Ta posljednja etapa Wojtylina života bila je, prema Papinim riječima, žalosna i ujedno trijumfalna, istinski uskrsna. Na Trgu se kao i prethodnog dana okupilo mnoštvo hodočasnika, a posebno je bila zapažena nazočnost vjernika iz Azije, jer

Petrov temelj Crkve u svjetlu marijanskog, koji je još iskonskiji i bitniji. Vjerman svom geslu: "Sav tvoj" papa Ivan Pavao II. je nakon Koncila jasno isticao to marijansko načelo Crkve. Zahvaljujući njemu Marijina nazočnost kao Majke i Kraljice Crkve postala je očita svima. To se, prema Papinim riječima, posebno osjetilo u povodu atentata 13. svibnja 1981. Marijina i Petrova dimenzija Crkve susreću se u vrhovnim vrednotama karitativne ljubavi, najveće karizme i najboljeg puta. Papa je predložio novim kardinalima najuvjerljiviji model Crkve, a to je: Ljubiti i služiti blišnjemu. Tko ljubi zaboravlja sebe samoga te se stavlja u službu blišnjega. Svaka je crkvena zajednica pozvana spremno prihvatiti Božje otajstvo, koje se nastanjuje među njima, potičući je na put ljubavi, rekao je papa Benedikt XVI., primijetivši kako je upravo u tom smjeru želio usmjeriti svoj pontifikat, upućujući svima svoju prvu encikliku, nastojeći graditi Crkvu u ljubavi, kao zajednicu ljubavi. U tome mu je, kako je otvoreno priznao, potrebna duhovna i djelotvorna blizina cijeloga Kardinalskog zbora. Najdirljiviji trenutak cijele svečanosti bila je predaja kardinalskog prstena. Predaju prstena kardinalu **Stanislawu Dziwiszu**, četrdesetogodišnjem tajniku pape Wojtyle i sadašnjem nadbiskupu Krakova, nazočni su popratili burnim pljeskom. Jednako je oduševljenje vladalo i kada je Papa dao prsten kineskom kardinalu **Zenu** kao i osamdesetogodišnjaku **Peteru Deryju**, koji se nalazi u kolicima te je papa Benedikt XVI. prišao k njemu. /IKA/

NASLJEDNICI APOSTOLA JAMČE CRKVENO ZAJEDNIŠTVO U LJUBAVI

Draga braćo i sestre, po apostolskoj službi Crkva, zajednica što ju je okupio Sin Božji koji je došao u tijelu, živjet će tijekom vremena izgrađujući i gajeći zajedništvo u Kristu i u Duhu, na koje su svi pozvani i u kojem mogu doživjeti iskustvo spasenja darovano od Oca. Dvanaestorica su se pobrinuli, doista, da ustanove svoje nasljednike (usp. 1 Klem 42,4), kako bi se poslanje koje im je povjereno nastavilo i nakon njihove smrti. U tijeku stoljeća Crkva je, organski ustanovljena pod vodstvom zakonitih pastira, na taj način nastavila živjeti u svijetu kao otajstvo zajedništva, u kojem se, u određenoj mjeri, odražava i samo trojstveno zajedništvo.

Hrvatski recitatori na smotrama

IVAN KOVAČ IDE NA REPUBLIČKU SMOTRU RECITATORA

Na tradicionalnoj smotri recitatora koja se u R. Srbiji odvija na nekoliko razina, od općinskih do republičke, sudjelovali su i ove godine i hrvatski recitatori. Na zonskoj smotri recitatora u Subotici sudjelovali su recitatori Hrvatske čitaonice **Ivan Kovač** i **Nevena Mlinko** i plasirali se na pokrajinsku smotru.

Veliki uspjeh postigao je Ivan Kovač koji se i u Sečnju, 8. travnja, na Pokrajinskoj smotri plasirao među devet najboljih u svojoj skupini i tako ostvario nastup na republičkoj smotri u Valjevu, sredinom svibnja ove godine. Ivan je nagrađen i zlatnom plakatom, a pripremila ga je **Katarina Čeliković**.

ZLATNA PLAKETA ZA SLAVENA ŠPANOVIĆA

Na Pokrajinskoj smotri recitatora u Sečnju, Hrvatski kulturni centar iz Srijemske Mitrovice, predstavljali su **Tamara Pekar** i **Slaven Španović**. Za svoj nastup zlatnu plaketu dobio je Slaven Španović ostvarivši lijep uspjeh a pripremila ga je voditeljica Odjela za hrvatski jezik pri ovom društvu, **prof. Mila Španović**.

Uz čestitke ovim mladim recitatorima važno je istaknuti da su oni pokazali kako se voli i čuva maternji jezik i da ponosno pronose hrvatsku kulturu. /Zv/

DJEČICE, LJUBIMO JEDNI DRUGE...

Ove riječi popularne mađarske pjesme (Szeressük egymast, gyerekek...) na Paliću još mnogima odzvanjaju u ušima. Tom pjesmom su djeca, držeći se za ruke zajedno sa župnikom i vjeroučiteljem **preč. Josipom Leistom**, završila svoj program u čast njegovog imendana u prepunoj paličkoj crkvi, 26. ožujka ove godine.

Naime, djeca iz Osnovne škole "Miroslav Antić" i vjero-

učenci paličke župe "Marije Kraljice svijeta" zajednički su pod vodstvom svojih učiteljica i katehista priredili priredbu u čast svom župniku i vjeroučitelju, dekanu **preč. Josipu Leistu**. Neposredni povod za ovo slavlje bio je njegov imendan i 34. obljetnica svećeničkog ređenja. Na ovom slavlju osim brojne djece, njihovih roditelja i vjernika te župe bili su prisutni i **mons. István Koncz**, direktor biskupske kancelarije, o. **Dušan**, paroh SPC na Paliću, te učiteljice i nastavnice spomenute škole.

Program se sastojao od prigodnih recitacija i pjesama koje su izvela djeca različitih razreda na mađarskom i hrvatskom, odnosno srpskom jeziku. Tim programom obilježena je i plodna petogodišnja suradnja župnika i paličke župe s OŠ "Miroslav Antić" u kojoj on i katehiste župe predaju vjeronauk na hrvatskom i mađarskom jeziku.

Na kraju programa svima je zahvalio slavljenik citirajući poznati i dragi Hvalospjev ljubavi ističući da je danas još jednom potvrđena istina toga himna: "Ljubav nikad ne prestaje". Poželio je da ovaj program u duhu spomenutog Hvalospjeva ljubavi bude putokaz za daljnju suradnju i suživot svih na Paliću. /Zv/

BLAGOSLOV ŽITA NA MARKOVO

25. 04. 2006. u Maloj Bosni

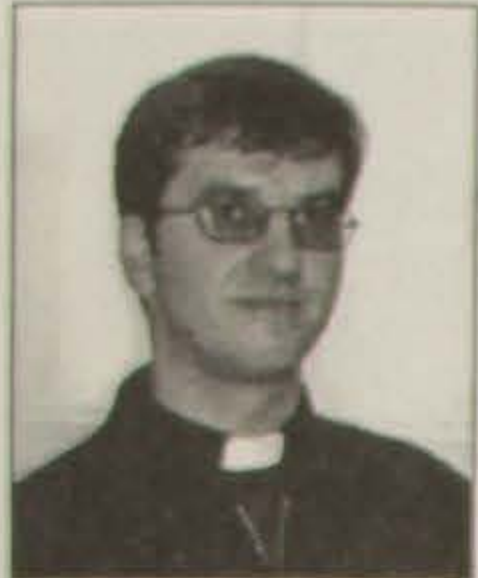
u 17 sati sv. misa

na salašu Stipana i Marije Anišić

Nakon mise blagoslov na njivi

Mije Horvata Almaškog

Organizacijski odbor Dužijance 2006.

Uređuje i piše: dr. Marinko Stantić

NARKOMANSKI ZNAKOVI PREPOZNAVANJA

Već smo više puta pisali, a vjerujem da su (se) mnogi ljudi pitali kako prepoznati jednoga ovisnika o drogi. Ovim ćemo putem pomoći i roditeljima jer niti jedan narkoman neće to priznati sve dok ne dođe do dna.

Ponajprije treba reći da roditelji najčešće ne žele priznati da im je dijete narkoman ili alkoholičar (što je gotovo svejedno), bježe od problema, bježe od stvarnosti. Tako je dijete prepušteno samome sebi oko rješavanja vlastita problema. Roditelji nalaze i svoja "opravdanja": brinu se o svemu manje bitnomu (posao, novac...), samo ne o prioritetu, što su svakako njihova vlastita djeca!

Prvi simptomi ovisnika o drogi su česti **izostanci iz škole, loše ocjene, kasni dolasci kući te promjena društva**. Iz toga proizlazi izmišljanje problema (laž) kako bi se izmamio novac od roditelja ili poznanika. U to uključujemo **krađu** (makar malu), razne prijevare, jer to je obično najlakši put do novca tj. do narkotika. S vremenom će ovisnik o drogi uzeti razne tehničke vrijednosne stvari iz kuće i prodati za male novce. To će isto učiniti i s garderobom. U takvoj situaciji roditelj će povjerovati da je u pitanju krađa, te pozvati policiju. Oni će to brzo prepoznati i neće se željeti uplitati u rješavanje njihove (narkomanske) problematike, te će se često ispričavati da su nemoćni, da takav slučaj nije u njihovoj nadležnosti. Tada roditelj pada u očaj. Rješenje je u priznavanju istine o svome djetetu - da je ono narkoman.

Daljnji simptomi ovisnika su **nenaspavanost**. To proizlazi iz zamjene dana s noći. Sve je to praćeno lažima, "izmotavanjima" i neozbiljnostima. Sam **fizički izgled** ovisnika o drogi je isto tako prepoznatljiv: oči su mu često fiksirane u jednoj točki, podočnjaci su crveni, gubi na kilaži, manje pozornosti posvećuje svojoj higijeni, zadovoljava se prljavom garderobom... Ako je u pitanju heroin, kod ovisnika su zjenice jako male, a kod konzumiranja kokaina i sličnih droga zjenice je proširena.

Kada je netko postao već jako ovisan o drogi, često će izbjivati iz kuće ispričavajući se velikim obvezama. To se može lako otkriti jer te obveze su bez velikih rezultata. Ako pođete s djetetom na njegove obveze također ćete otkriti narkomana (naime, ono neće željeti da ga itko prati do tih nazovi obveza). Ne smijemo se zavaravati: ovisnik o drogi nije netko tko nema sposobnosti. To su uglavnom talentirani i intelektualno nadareni ljudi. Stoga su i lukaviji u izmišljanju izgovora za drogu. Droga dovodi čovjeka do toga da je sve spreman napraviti samo da se nje domogne. U takvome stanju, pristat će i na najgrublje stvari (poput tuče, provale, pa sve do ubijanja). Njegov organizam traži uvijek veću količinu droge, a da bi se te skupocjene robe domogao, pristaje na sve uvjete. Tako jedan ovisnik o drogi postaje opasan za društvo!

Osuda je najgori oblik pomoći! Ovisniku je potrebno pružiti adekvatni stručni savjet, koji uslijedi nakon izoliranja na neko vrijeme od vanjskog svijeta kako bi se očistio od droge. To podrazumijeva totalno izoliranje (zabrana telefoniranja, izlaska i susreta s drugim ljudima). Ako i prizna da je narkoman, uvjerit će roditelje da je sve u redu u roku od 10 dana, jer će toliko izdržati da se ne drogira. No, sve je to privremeno. Za drogu se traže radikalnija rješenja.

Uređuje: Vesna Huska

za život: I BEBE PLEŠU!

Trodimenzioni ultrazvuk (3D) pokazuje kako tek začeta beba ima izgled lutke, a četverodimenzioni (4D) otkriva njene pokrete - "bebin prvi ples"!

Poliklinika "Analife" iz Beograda, opremljena suvremenim 3D i 4D ultrazvučnim aparatima, provodi projekt "Analife protiv bele kuge", koji podrazumijeva besplatan pregled do 10. tjedna trudnoće, osobito za one trudnice koje dvoje oko prekida trudnoće. Kako vlasnica i

liječnica **dr. Ana Miholjčić** kaže, namjera projekta nisu besplatni pregledi sami po sebi, jer se oni mogu obaviti na bilo kom ultrazvučnom aparatu. Pregledom na 4D ultrazvuku (sa 16 presjeka u sekundi snima kao skener, a ne zrači) pokazuje se da plod od početka nije neka "amorfn masa" ili "citoplazma", već pravi mali čovjek, koji ima pravo na život. Princip u ovoj poliklinici je da se podatak o spolu roditeljima ne priopćava u periodu kada je abortus moguć, jer:

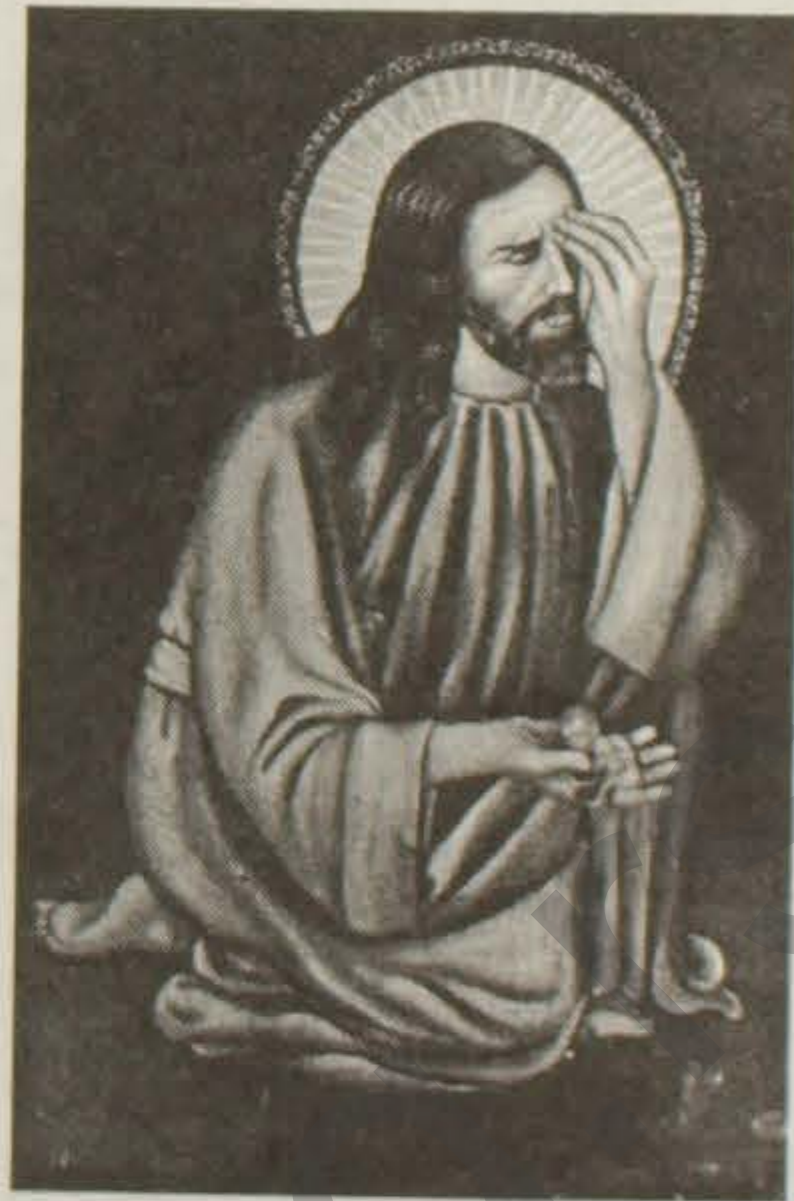
- cilj je prvog pregleda da se trudnoća registrira i izmjeri dužina ploda, da se na 3D aparatu vidi kako beba izgleda, a na 4D se vide njeni pokreti; i
- praksa pokazuje da jedan broj roditelja lako donosi odluku o abortusu ukoliko spol ne ispunjava njihove želje.

protiv života: POBAČAJ U SVIJETU

● **GODIŠNJE:** oko 100 milijuna godišnje (od toga oko polovica u laboratorijima, u procesu umjetne oplodnje itd.)

- **DNEVNO:** oko 276 000
- **U SATU:** oko 12 000
- **U MINUTI:** 200
- **SVAKE SEKUNDE:** oko 3 (prema talijanskoj organizaciji "Za život")

"Što čini Bog kada čovjek napravi pobačaj? Silni i svemoćni Bog, koji je Jahve Sabaot - Bog nad vojskama, najsnažnije biće u svemiru, On jednostavno zaplače! No, to se može promijeniti. Vjerujem da nas (...) može osjeniti sila Duha Svetoga, da kao i Marija, budemo još više nego li do sada, nositelji života i njegovi zaštitnici! Budemo li činili tako, u Božjem oku, suze žalosti bit će zamijenjene suzama radosti. Jer, mi kršćani, koje vodi Duh Isusa Krista, zaista imamo u sebi 'neopisivu Božju snagu', da možemo izgraditi za nas i našu djecu bolji svijet - 'civilizaciju ljubavi', u kome više neće biti niti ružnih sjećanja na abortus!" (Dražen Bušić, iz Predgovora knjige *Suza Jahve Sabaota*, o. Kornelija Marka Glogovića)

Piše: Stjepan Beretić

7. travnja

Sveti Hermann Josip

(* oko 1150. + 7. travnja 1241. ili 1252.)
svećenik, redovnik, mistik

- rođen u osiromašenoj građanskoj obitelji ●
- redovnik s dvanaest godina ● blagovaoničar ● sakristan ●
- svetac s tri ruže ● igrao se s Isusom ● svećenik ●
- duhovnik u samostanima ● veliki Isusov i Marijin prijatelj ●
- mistik ● Isusu darovao jabuku ● pobožan pjesnik ●
- zaštitnik urara, majki i djece ●

Zaštitnik urara, majki i djece

Grob svetoga Hermana Josipa se nalazi u samostanskoj bazilici u Steinfeldu. Njegovo je štovanje bilo na vrhuncu u vrijeme romantike. Svetim je proglašen istom 15. svibnja 1960. godine. Slikari i kipari ga prikazuju kako u ruci drži kalež s tri ruže.

Mladi redovnik

Hrvatski hagiograf Josip Antolović piše o svetom Hermanu: "Tko voli srednji vijek voljet će i njegove svece i mistike. Među najdivnije, iako ne i najpoznatije mistike Srednjega vijeka, valja ubrojiti svetoga Hermana Josipa. On je bio veliki Isusov i Marijin prijatelj". Rođen je oko 1150. godine u Kölnu, a umro je 7. travnja 1241. ili 1252.

godine. Rodio se u osiromašenoj kölnskoj obitelji. Bilo mu je 12 godina kad je stupio u samostan premonstrata u Steinfeldu u zapadno-njemačkom kraju Eifel. U samostanu je obavljao i službu blagovaoničara. Spremao je i dvorio kod samostanskog stola. Djelovao je i u mjestu Mariengarde u Nizozemskoj kao sakristan. Dok je obavljao dužnost sakristana osobito je porasla njegova ljubav i privrženost prema Isusu u presvetom oltarskom sakramentu.

Malo vremena za molitvu

U samostanu je bio odveć zauzet poslom. Predaja kaže da se Herman u molitvi potužio Blaženoj Djevici Mariji kako mu premalo vremena ostaje za molitvu. U povjerljivom razgovoru s Gospom shvatio je da je njegova služba ljubavi prema braći u samostanu nešto najljepše što on može učiniti. Kasnije je bio zaređen za svećenika. Herman je doživljavao mistična iskustva, pa tako i mistične zaruke s presvetom Bogorodicom. Radi toga je dobio i svoje drugo ime: Josip. Bio je redovnik izuzetne ljubavi prema svetoj Bogorodici. Nije ni čudo što su upravo oko te činjenice

nastale brojne legende o svetom Hermanu.

Igrao se s Isusom

Jedna legenda znade da se Herman kao dijete u kölnskoj Gospinoj crkvi igrao s djetetom Isusom. Jednom je Isusu donio jabuku. U crkvi je stajao Gospin kip s djetetom Isusom u naručju. Legenda kaže da je mali Isus zaista primio jabuku iz Hermanove ruke.

Sa znakom: ★ označeno je mjesto Steinfeld

Druga jedna legenda kaže da je za vrijeme svete mise, ponesen ekstatičnom pobožnošću vidio u kaležu tri ruže. Herman je spjevao puno pjesama i himana, najviše Gospi. Bio je preteča svete krunice, jer je u čast Marijinu smislio jednu sličnu pobožnost. Bio je čovjek pun života. Radovao se životu. Ljudi su ga voljeli. Kasnije se angažirao u pastoralu kao duhovnik, u ženskim samostanima. Među ostalim samostanima djelovao je kod sestara cistercitki u mjestu Hoven kod Zulpicha, gdje je i umro. Sveti Herman je puno postio, spavao je na tvrdom, a neugodnosti i bolesti je podnosio vrlo strpljivo. Bio je veliki promicatelj štovanja Presvetog Srca Isusova. Njemu se pripisuje jedan od najljepših himana Presvetome Srcu. U svojim pjesmama Gospu zove Ružom.

U bazilici u Steinfeldu se nalazi drveni kip svetoga Hermana iz 13. stoljeća. Tamo je prikazan kako se igra s djetetom Isusom.

Zaštitnik je urara, majki i djece. S obzirom na to da je obavljao i službu blagovaoničara, mogao bi biti zaštitnik konobara i ugostiteljskih radnika. Bio je i sakristan, pa ga sakristanke i sakristani također mogu zazivati kao svoga zaštitnika.

Vaš dar crkvi za proštenje, mladu misu, imendan ili sebi sada je riješen!

Tu su misnice povoljne i kvalitetne, štrole, albe i rokete sve po mjeri, košulje i bireti, odijela prvopričesnička i ministrantska, svijećnjaci, križevi za prvopričesnike i krizmanike.

Ako još nemate, naručite odmah misnicu ružičaste boje!

U S K O R O
kaleži, tamjan i hostije

Sve informacije i narudžbe možete dobiti u župnom uredu Palić tel. 024/755-002

GOVORI VAM SLUGA BOŽJI O. GERARD TOMO STANTIĆ

“Dok strasti spavaju mirnu noć nemaju”

Piše: o. Ante Stantić, OCD

Pošto je opisao pojam strasti, koje “muče dušu”, prema sustavu Ivana od Križa, naš sluga Božji nastavlja govoriti o stanju “strasti” i “nagruća”, kako bi nas upozorio da “strasti, kad spavaju, mirnu noć nemaju”, jer se u “noći vjere, čiste od sebičnosti”.

Ovu njegovu tvrdnju ne možemo razumjeti ako je odvojimo od izvora na koji se oslanja dok piše. Taj izvor je “Tamna noć” sv. Ivana od Križa. Naš, naime, kandidat za oltar, uz rečenicu koju sam naveo, stavlja u zagradi “Tamna noć”.

Stoga, prije nego što prijeđemo na tumačenje njegove tvrdnje o “nemirnoj noći strasti”, obratimo pažnju na citat uzet iz djela sv. Ivana od Križa kako bismo mogli shvatiti o kakvoj se “nemirnoj noći strasti” radi.

Citirajući knjigu sv. Ivana od Križa “Uspon na goru Karmel”, Gerard piše kao da mu Isus govori: “Dok strasti spavaju mirnu noć nemaju. Moraš se obući u milost. Kad si se obukao u milost, onda ću namisliti na tebi milost (sjedinenja s Bogom), s Tvojom milošću, nevidjeći, ne razumijući još ljepotu (sjedinenja s Bogom), jer je (duša) u mraku, to jest ne slijedi svoje oči (to jest razum), nego slijedi vjeru, i tako se približava Bogu, čija se neizmjernost ne može vidjeti (ljudskim očima). Prvu noć mora u vjeri s Tobijom ispeći riblje, to jest srce, da ne bude za zemaljske želje; drugu noć, neka ide u društvo patrijarha; treću noć, dobiva blagoslov da se s Bogom sjedini”(1).

Povezujući Gerardov navod s izvorom postaje jasno kako tumačiti njegovu tvrdnju: “Dok strasti spavaju mirnu noć nemaju”. Strasti nemaju mirnu noć, jer svjetlo koje osvjetljuje njihov put nije ljudski razum i volja nego svjetlo vjere a “vjera je tama, noć za razum”. To je zapravo proces što sv. Pavao naziva “su-umiranje s Kristom, kako bi s njime su-živjeli” ili “Duh se bori protiv tijela a tijelo protiv duha”. Gerard taj proces izražava slikom uskrsnuća mladića iz Naima: “Sebe mrtviti je sebe usrećiti kao što se usrećio mladić iz Naima. Ono što je u čovjeku sveto, osvete se onome što je u čovjeku grešno, po Adamovu grijehu, jer mrtvi u sebi ono što je grešno, (s primjesama sebičnosti), a onda Bog čini čovjeka sličnim anđelima”(2).

U prolazu kroz “noći vjere”, osobito ako je ona živa, prožeta s “vatrenom ljubavlju”, o kojoj smo već govorili, u prethodnim prikazima, čisti i oslobađa

dušu u procesu hoda prema sjedinjenju, od primjesa sebičnosti, koji doduše prolazi kroz “noći vjere”, ali koji u konačnici završava u tome da osjetnost postaje potpuno prožeta duhom. U prolazu kroz “tamne noći vjere” radi se o dinamizmu koji vodi u unutarnje objedinjavanje, obilježeno bogoslovnim životom vjere, ufanja i ljubavi, po kojima se prolazi kroz faze krize čišćenja od sebičnosti i provjere autentičnosti kršćanskog života. U tim “noćima” ima faza kada kršćanin snagama vjere, ufanja, ljubavi više radi uz pomoć milosti, a ima faza kada Bog više zahvaća, i ima glavnu inicijativu. Posebno u fazi kada Bog zahvaća više, tada je “spavanje strasti nemirnije”, jer su pod utjecajem čišćenja, i “preslaganja” čovječje nutrine, koju Bog vodi. Kad ta “noć”, druga po redu prođe, onda se dolazi do kraja noći, do svitanja, do susreta s Bogom, do ujedinjenja s njim.

Vjera je tada više nego osjećaji. Vjerom, nakon treće noći, dolazi se do iskustva susreta, do iskustva da Bog ne vara čovjeka, pa ni onda kada se osjeća kao da je odsutan. Kada Bog zahvati kroz “noći”, on tada pokreće dušu. Kroz “noći” Bog privlači razum i volju, čovjekov duh, koji je subjekt istine. Kroz “noći” Bog privlači čovjekov duh da mu se otvori. Razbuđujući vjeru čini kršćanina sposobnim razumjeti veliki dar a to je sam Bog koji se daje čovjeku po Isusu Kristu u Duhu Svetome.

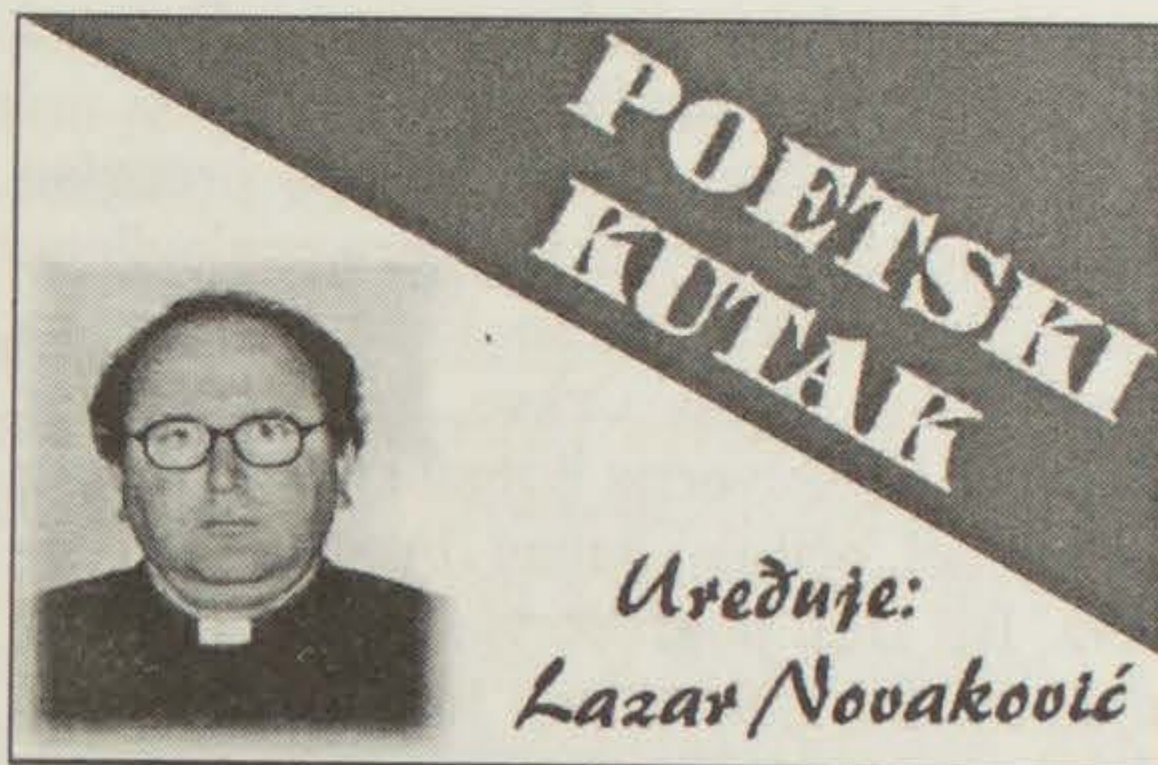
Čovjek kršćanin ostaje čovjekom ali se kreposti stapaju s čovječjom naravi i on se oslobađa od strasti, od primjesa sebičnosti, i što se više očisti slobodniji je i spontaniji, oduševljeniji u služenju Bogu i bližnjemu.

U kratkoj biografiji o. Gerarda što je napisao br. Pavao Horvat stoji: “(U prijelazu o. Gerarda s ovoga svijeta u vječnost): svi smo molili, a dragi o. Gerard je polako i mirno zaspao bez i jednog trzaja, bez uzdisaja. Nije mu klonula glava, niti je ruka pala s naslojčaća”.

Sv. Ivan od Križa, čiji je Gerard bio vjeran učenik, zapisao je u svojoj knjizi “Živi plamen ljubavi”: “Smrt onih koji su se otvorili Bogu je blaga i nježna, više nego što je bio njihov duhovni život na zemlji, zbog ushita i zbog dubljih iskustava, veći od onih što su iskusili za života, jer su kao labud, koji, kad je blizu smrti, slađe pjeva”(3). Kad to povežemo s navodom br. Pavla, koji je živio sa slugom Božjim pod istim krovom 24 godine, možemo vjerovati da Gerardova smrt nije bila skok u prazno,

nego susret u ljubavi s Onim s kojim se susretao cijeli život u vjeri, nadi i ljubavi, u vršenju volje Božje. Da je umro na sličan način kao njegov učitelj Ivan od Križa, čiju smrt opisuje njegov životopisac ovim riječima, sličnim onima br. Pavla: “Prekrižio je ruke s velikom pobožnošću, zatvorio je oči kao da se želi pomoliti i tako je umro a da više nije otvorio oči, niti usta, niti dao bilo kakav znak da umire”(4).

1. Th. pastoralis, 003257.
2. Ondje, 002794.
3. Živi plamen ljubavi, 1, 30.
4. O. Crisogono, Vida, pogl. 20, str. 335.

Uređuje:
Lazar Novaković

MIJO RAK

Rođen je 1972. godine u Zagrebu. U rodnom gradu završava teologiju. Za svećenika Zagrebačke nadbiskupije zaređen je 1997.

Pjesme piše od gimnazijskih dana. Glas Koncila izdao mu je 2003. zbirku pod naslovom *Nada ne umire*.

Stanica do Uskrsa

Usta će moja pjevati
Hvale životu bezuvjetno,
uši zaglušene jecajima
neće ostat bez klicanja,
duša će mi biti sita radovanja
na zelenim poljanama.

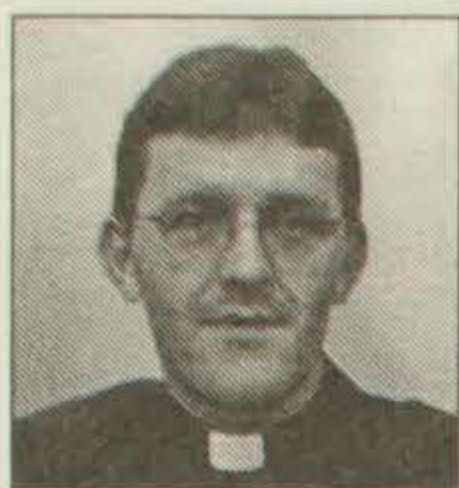
Oči moje ugledat će mnoga svitanja,
suncem ću napajati drhtave grudi,
moje će misli biti obasjane zvijezdama
u prohladnim, očajnim, crnim noćima.

Zvijezda Danica - Vodilja
pojavljuje se na nebesima.
Drhtava koljena su krenula,
čuje se plač Djeteta.

Staza mi je odavno poznata,
put je prohodan...
Znam da me čeka Golgota
i čaša octa krvava.

Ja sam Put, Istina i Život,
u valovima grudima mi odzvanja.
Ne bojte se!
Golgota je stanica do Uskrsa.

Mijo Rak

Piše: Mirko Štefković

BOG JE LJUBAV

- prikaz dokumenta, svršetak -

Prošli put smo naglasili kako nam je, na osnovu nečuvenog realizma Božje ljubavi u Isusu Kristu, objavljena punina ljubavi u kršćanskom smislu, iz koje proizlazi naše poimanje Boga, bližnjega i nas samih. Iskustvom Božje ljubavi prema nama i sami postajemo sposobni ljubiti na nesebičan način, što je ujedno odgovor na taj nutarnji poticaj Božje ljubavi koja u nama i po nama postaje djelotvorna. Tako u svjetlu vjere, ljubav prema Bogu i bližnjemu tvore nerazdvojno jedinstvo.

Za ovaj broj našeg *Zvonika* preostao nam je još čitav drugi dio, gore naslovljene enciklike, u kojem se Papa osvrće na djelotvornu ljubav Crkve, kao "zajednice ljubavi". Djelotvorna ljubav cijele Crkve u konačnici očituje ljubav Presvetog Trojstva. Isti Duh pokreće vjernike u njihovoj djelotvornoj ljubavi koji je i Krista doveo do krajnjeg izraza potpune ljubavi na križu. Djelotvorna ljubav cijele Crkve u Probodenom Srcu nalazi izvor i nadahnuće svoga postojanja.

Uska povezanost ljubavi prema Bogu i bližnjemu za Crkvu, kao zajednicu koja posreduje to iskustvo, znači obvezu življenja djelotvorne kršćanske ljubavi na razini zajednice. Ta obveza iziskuje organiziranje zajedničkih službi u korist karitativnog djelovanja. O tome nam svjedoče već sami počeci prve Crkve (usp. Dj 2,44-45; 4,32-37). Širenje evanđelja i porast zajednica iziskivali su drugačije raspoređivanje ovog djelovanja, za što bivaju odabrani i postavljeni ljudi "puni Duha i mudrosti" (usp. Dj 6,1-6). Na taj je način u temeljnoj strukturi Crkve ustanovljena i uređena služba ljubavi prema bližnjemu u ime zajednice (*diakonia*), koja je vremenom sve više bivala jednim od glavnih područja crkvenog djelovanja. U tom duhu su već u sklopu prvih samostana nastajali centri karitativnog djelovanja u kojima je uz materijalnu, nuđena i duhovna pomoć. Naime, karitativno djelovanje, navještaj evanđelja i slavljenje sakramenata su nerazdvojni, pa čak i onda kada služba djelotvorne ljubavi prema bližnjemu prelazi granice same Crkve.

Crkveno karitativno djelovanje ne može se izjednačiti s borbom uspostavljanja društvene pravde u svijetu, jer to bi u konačnici značilo miješanje nadležnosti Crkve i države. Uloga Crkve u opravdanoj težnji za pravdom se sastoji na upućivanju k pravim vrijednostima, utemeljenima na naravnom zakonu, te u pomaganju pronalaženja načina i ostvarivanja onoga što stvarna pravednost "ovdje i sada" iziskuje. Država pak, sa svoje strane, treba prepoz-

nati i podržavati različite inicijative oko pomoći potrebnima, među kojima je crkveno karitativno djelovanje značajan čimbenik. Ovdje nije riječ o uspostavljanju pravednih društvenih struktura po kojima bi karitativno djelovanje postalo suvišno, nego o uvjerenju kako "čovjek ne živi samo o kruhu" (Mt 4,4), zbog čega Crkva nikako ne može biti oslobođena svog organiziranog karitativnog djelovanja, koje nadilazi čistu materijalnu dimenziju. U službi tog i takvog djelovanja danas su na raspolaganju različite strukture, uz pomoć kojih ono postaje sveobuhvatnije i potpunije. Osim sredstava javnoga priopćavanja, tu su i različite ekonomske povlastice, kao i tolike volonterske udruge. Često puta na taj način karitativno djelovanje postaje mjesto življenog ekumenizma, koji u potrebnome prepoznaje sliku jednoga Boga te mu želi pomoći u ostvarivanju života sukladnog tom dostojanstvu.

Karitativno djelovanje Crkve, kao utjelovljeni odgovor na zapovijed ljubavi prema bližnjemu, uvijek se usmjerava na neposredne potrebe osoba u konkretnim situacijama. Takvo direktno djelovanje često puta iziskuje profesionalnu kompetentnost, shodnu konkretnom slučaju, no ona sama nije dovoljna. U prvom redu karitativno djelovanje treba ljudskosti i osjetljivo srce puno ljubavi, kao plod življene vjere (usp. Gal 5,6). Nadalje, u ovom Crkvenom djelovanju nema mjesta nikakvim političkim ili stranačkim navezama, ali isto tako ni prozelitizmu. Kršćanin, kao vjerodostojni Kristov svjedok, zna kad je vrijeme za govor o Bogu a kada je bolje ne govoriti o Njemu nego dopustiti samoj ljubavi da progovori - kaže Papa.

Na različitim razinama Crkvenih struktura postoje organizmi za koordiniranje karitativnog djelovanja, od kojih svakako treba spomenuti Caritas. Njihovo temeljno načelo je da karitativno djelovanje nije samo aktivnost, nego intimno osobno sudjelovanje u tuđoj patnji, po kojem djelatnik daruje ništa manje nego sebe samoga. Takvo poimanje karitativnog djelovanja oslobađa od straha pred prekomjernim potrebama, ali isto tako potiče na potpuno zalaganje i onda kad plodovi izgledaju premaleni. U tome su nam svijetli primjer toliki sveci, koji su takvo svoje djelovanje krijepli molitvom, te još uvijek iz proslavljene nebeske Crkve nastavljaju svoje djelovanje u Crkvi i po njoj u svijetu.

Hrvatske katoličke
internet stranice (49.)

Bosna Srebrena

<http://www.bosnasrebrena.ba/>

Bosna Srebrena je jedna od današnjih dviju franjevačkih provincija u Bosni i Hercegovini. Utemeljena je još davne 1340. godine, a ime je dobila po nekoć glavnom samostanu u Srebrenici. U različitim razdobljima mijenjala je teritorijalni opseg, a današnji je dobila 1892. godine. Tijekom rata 1991.-95. teško je stradala, izgubila je polovicu župa, a neki su samostani porušeni i devastirani. Posebno je poznata po razvijenome franjevačkom školstvu. Njezina internet stranica nalazi se na adresi:

<http://www.bosnasrebrena.ba/>

Službena stranica Bosne Srebrene vrlo je informativna, profesionalno urađena i redovito se osvježava aktualnostima. Na početnoj stranici je veći broj izbornika, od kojih su svakako najzanimljiviji oni koji opširno govore o povijesti Provincije, te o njezinome širokom poslanju (pastoral, odgoj i obrazovanje, spisateljstvo, izdavaštvo, medijski centar "Svjetlo riječi", humanitarno-karitativna djelatnost te kulturne ustanove). Uz njih, na stranici se nalaze i podaci o franjevačkome pokretu uopće i napose kod Hrvata, zatim podaci o provincijskome bratstvu te o brojnim franjevačkim samostanima i župama. Tu su i uobičajena arhiva, linkovi, kontakt i knjiga gostiju.

Za hrvatsko katoličko stanovništvo na području današnje Subotičke biskupije provincija je bila iznimno važna sve do posljednjih desetljeća XVIII. stoljeća, do kada su franjevci Bosne Srebrene vodili mnoge hrvatske župe, čime se održavala spona s etničkim zaleđem u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini, osobito jezična. Bosanski su franjevci također imali i svoja učilišta u Podunavlju - u Mohaču, Baji i Baču, te generalno učilište u Budimu. Iz tih je razloga franjevačka prisutnost na ovome području posebno značajna za bunjevačke i šokačke Hrvate i jedan je od značajnih segmenata hrvatske povijesti u ovome dijelu Podunavlja.

s. b.

Piše: dr. Andrija Kopilović

16. 04. 2006. - NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODNJEGA

*Dj 10,34a.37-43; Ps 118,1-2.16-17.22-23; Kol 3,1-4
Iv 20,1-9*

**Ovo je dan što ga učini Gospodin:
kličimo i radujmo se u njemu!**

Odzvanja velika radost: "Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se u njemu!" Uskrsni je psalam i uskrsni navještaj. To je Psalam 118. koji je inače osobito slavljenički i Crkva ga pjeva na najveće blagdane. Događaj Uskrsa je događaj koji označava stvaranje novoga svijeta. Uskrsnućem Isusovim počeo je novi svijet na čelu s novim Adamom, stoga Crkva pjeva zahvalu Gospodinu jer je dobar, jer se očitovala ljubav njegova. Ljubav koja nadmašuje svako naše očekivanje, ljubav koja nadilazi svaku našu misao, ljubav koja naprosto plijeni naše srce i zato su poklik "Aleluja" i poklik "Vječna je ljubav njegova" poklici uskrsne radosti. Najveći znak kojega psalmist prepoznaje je upravo ta pobjedonosna uzdignuta desnica Božja, ne na osvetu nego na pobjedu, kao proslavljena desnica koja je nadvladala grijeh, nadvladala smrt i nadvladala svaku ovisnost. To je Isus pobjednik, uskrsli i živi. Zato psalmist komentira: "Ne umrijeti neću, nego živjeti". S tim životom Isusova uskrsla narav - ljudska narav - kazuje i pohvaljuje, upravo hvali djela Gospodnja. Oni ljudi koji to ne vide su graditelji svijeta bez temeljnog kamena, jer "kamen koji odbaciše graditelji, postade kamen zaglavni". Gospodnje je to djelo, kakvo čudo očima našim. Dakle, ovaj psalam jest izričaj čudesne Božje moći i naše hvale Bogu za najveće djelo uskrsnuća Isusova.

23. 04. 2006. - DRUGA VAZMENA NEDJELJA

*Dj 4,32-35; Ps 118,2-4.15c;16a;17-18.22-24; 1 Iv 5,1-6
Iv 20, 19-31*

**Zahvaljajte Gospodinu, jer je dobar,
jer je vječna ljubav njegova!**

U liturgiji ove nedjelje nastavlja se psalam 118. koji se inače pjeva svečano u Uskrsnoj misi. Već smo razmišljali o njemu. Razmišljajmo i dalje i posvetimo pažnju riječima: "vječna je ljubav njegova". Naime, ta se rečenica ponavlja tri puta u jednom stihu, jer se čovjek pobožnik, vjernik, uvijek divi Bogu. Njegovoj svemoći, njegovom sveznanju, njegovoj čudesnosti, ali osobito tom velikom djelu spasenja, početku novoga svijeta, uskrsnuću Isusovu, koji je glava čovječanstva - novi Adam. Stoga je vječnost, koja je izražaj vječne ljubavi Božje prema čovjeku, zapravo poklik kojim se slaveći otajstvo Uskrsa divimo i ponavljamo "vječna je ljubav njegova". Svaka naša ljubav - jer smo ograničeni - često puta nije definitivna riječ, a često puta ni definitivno opredjeljenje. Ljubav Božja je definitivna već radi toga što je Bog - Bog i što ljubi čovjeka i ne može ga ne ljubiti jer ga je stvorio iz ljubavi i za ljubav vječnu. Sjetiti se treba ovih dana i sjećati često da je ljubav Božja vječna, ne bi li tako i naša ljubav prema Bogu bio slobodni odgovor i to slobodni odgovor ljubavi, ljubavi Božjoj - vječnoj - kao konačno opredjeljenje i zahvala Bogu za velika djela koja je učinio Gospodin, a prije svega za Kristovo uskrsnuće, kojim je pobijedio smrt i darovao nam život vječni.

30. 04. 2006. - TREĆA VAZMENA NEDJELJA

*Dj 3,13-15.17-19; Ps 4,2.4.7.9; 1 Iv 2,1-5a
Lk 24,35-48*

Obasjaj nas, Gospodine, svjetlom lica svoga!

U današnjem Bogoslužju čitamo psalam utjehe, psalam četvrti - "obasjaj nas, Gospodine, svjetlom lica svoga". Ono što čovjeka osobito tješi uvijek je osoba. Ne tješi nas stvar i ne tješi nas nešto, nego nas uvijek može utješiti samo onaj koji je netko. Psalmist zaziva Boga i slavi ga, jer je Bog "pravda moja, izbavitelj moj" i Bog je onaj koji uvijek uslišava onoga koji ga pobožno zaziva, tražeći upravo svjetlo njegova lica. Bog nas obasjava svojom objavom i darom da se u našem životu očituje tako da svi mi ako se zamislimo u svoj život, mirno možemo zaključiti koliku nam je ljubav iskazao Bog naš. Treba se samo zamisliti i udubiti i otkrivat ćemo iz dana u dan znakove Božje ljubavi. To nam daje pravo da mu se utječemo, da ga zazivamo i da ga hvalimo što nas uvijek u tjeskobama spašava i tješi. Gospodin uzvisuje i uslišava prijatelja svoga. To trebamo navješćivati, to trebamo govoriti, to trebamo ponajprije duboko u sebi otkriti jer to je naša sreća što smo u Bogu zaštićeni, u Bogu spašeni i u Bogu utješeni i zato je zadnji stih psalma tako utješan. Ako smo s Bogom, ako smo u Bogu, ako je mirna naša savjest jer je on obasjao svojim licem naše putove, onda u miru snivamo i počivamo jer je počinak naš uvijek na Božjem srcu.

7. 05. 2006. - ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA

*Dj 4,8-12; Ps 118,1;8-9.21.26;28cd;29; 1 Iv 3,1-2
Iv 10,11-18*

**Kamen koji odbaciše graditelji
postade kamen zaglavni**

Liturgija i u današnjoj misi ponavlja, po tko zna koji put, Uskrsni psalam, psalam 118. U svom razmišljanju zaustavimo se na samom zazivu: "Kamen koji odbaciše graditelji postade kamen zaglavni". Naime, kad se gradi zgrada, vrlo je važan onaj ugaoni kamen koji spaja zidove i čini ih da postanu stabilni, čvrsti i povezani. Često puta u povijesti spasenja Staroga zavjeta ljudi, članovi Božjega naroda, nisu prepoznavali ni proročku riječ, ni Božju poruku koju im je on davao i koje im je on slao. Zato su mnogi proroci, skoro svi, čak nasilno i umrli. Jednako tako prošao je i Isus Krist. On je novi Adam i temeljni kamen novoga čovječanstva, ali graditelji - njegov narod - koji su čekali Mesiju svim srcem i svom dušom, ne prepoznaše njega kao kamen međaš, kao kamen ugaoni, kao kamen na kojem počiva cijela zgrada. Stoga barem mi - novi Božji narod - koji slavimo sada, ovih dana, Kristovo uskrsnuće, razmišljajmo o tome koju i kakvu ulogu ima taj zaglavni kamen u zgradi mog duhovnog života? Zato je na mjestu i pitanje i odgovor: da li je Krist ugaoni kamen zgrade koja čini moj duhovni život? Bogu mogu zahvaljivati ne samo zato što je dobar i što je vječna ljubav njegova, nego i za blagoslov Gospodnji - koji dolazi u naš život po Isusu Kristu - ali samo onda ako je Krist Gospodin ne odbačeni, nego zaglavni ugaoni kamen moje kuće, mog duhovnog života.

Čudo svetih rana

Fra Jakov je nastojao biti sabran kod euharistijske službe i što manje gledati po crkvi. Ali, pogled mu je i nehotice bježao prema dnu crkve. Tamo se motao neki sumnjivi tip. Nekoliko puta je ulazio i izlazio iz crkve, došaptavao se s ljudima koji su sjedili u posljednjim klupama. Konačno je izišao, i fra Jakov je mogao sabrano završiti svetu misu.

Tek što je iz sakristije ušao u svoju sobu, pokuca mu brat Matej.

- Oče Jakove, treba vas jedan mladić. Čeka vas u sobici za razgovor.

Fra Jakov je pošao u sobicu i ugledao mladića koji se maločas motao po crkvi. Bio je prilično mršav, umorna i izmučena lica. Odmah je počeo govoriti.

- Znače, ja sam bolestan. Trebam poći na operaciju. I to ne ovdje nego u drugi grad. Već danas bih morao otputovati. Imam nešto ušteđevine, ali to nije dovoljno. Pa bih vas molio ako možete pomoći. Živim sam. Moja obitelj je poginula. Radim i imam dosta dobru plaću, ali eto nemam dovoljno za ovu operaciju. Znače, moram to sada platiti, ali dobit ću ja to natrag preko socijalnog. Naravno, molim vas da mi posudite, vratit ću vam.

- Što ti se dogodilo s obitelji? - upitao je fra Jakov.

- Poginuli su u prometnoj nesreći. Roditelji, supruga i sin.

- Čuo sam za tu nesreću i zbilja mi je žao - rekao je sućutno fra Jakov i prisjetio se tragedije o kojoj se govorilo i pisalo po novinama prije godinu dana.

- Znače, ja pokušavam normalno živjeti nakon svega toga. Ne želim se prepustiti očaju. A ne želim biti na teret ni svojoj rodbini.

- Ideš li na misu i koliko tražiš Božju pomoć i snagu?

- Pa idem u crkvu, ispovjedam se ponekad, i to mi daje snagu. Znače, kako se ono kaže, nada umire posljednja.

Mladić je još govorio o svojoj bolesti i koječemu. Fra Jakova je više zaokupila misao o tragediji koju je čovjek doživio i nije obraćao pozornost na sve detalje koje je mladić spomenuo. Svota koju je tražio i nije bila tako

varen i da mu taj nikad neće vratiti novac. Ali je odbacio tu misao i prionuo na posao.

Kasno popodne zazvonio je fra Jakovljev mobitel. Bio je to broj fiksnog telefona, ali nepoznat. On se nije htio javiti. Nakon desetak minuta došao je brat Matej i rekao da ga opet traži onaj čovjek. Fra Jakov je sišao u sobicu. Mladić je bio uznemiren.

- Zvao sam vas maloprije. Niste se javili.

velika, obećao je da će vratiti, pa je odlučio posuditi mu. Čovjek se još zadržao i kad je dobio novac, dao broj mobitela i tražio broj od fra Jakova. Konačno je, vidno sretan i vrlo zahvalan, otišao.

Fra Jakov je nakon toga ostao razmišljajući o svemu i do svijesti su mu doprle neke nelogičnosti u govoru toga čovjeka. Pomislio je da je pre-

- Znači, on nije zvao s mobitela. Ili ga nema ili ne želi da znam pravi broj - pomislio je fra Jakov u sebi.

- Od kuda ti? Zar nisi rekao da moraš danas otputovati? - strogo je upitao fra Jakov.

- Znače, išao sam još po neke uputnice u ambulantu i rekli su mi da ima još nekih troškova. Obilazio sam prijatelje i tražio da mi posude,

ali neke nisam našao doma, drugi mi ne mogu posuditi. Pa, molim vas, ako možete dati još toliko koliko ste dali. Vratit ću vam, uvjeravam vas. Jedan prijatelj mi je obećao da će sutra podići novac iz banke i može vam vratiti sve. Dat ću vam broj telefona.

- E, Jakove, naivčino, prevaren si i pozdravi svoj novac - opet je razgovarao sa sobom potihom.

- Ne mogu ti više dati. Dao sam, to jest posudio, što sam mogao.

- Ali gdje ću naći? Evo, spremio sam stvari. Idem zadnjim vlakom. Stvarno, ako možete...

- Ne mogu dati. Snađi se nekako.

- Pa možda bih mogao pokušati još kod jednog prijatelja. On tu blizu stanuje. Ali ako ne nađem možete li vi, molim vas. Vratit ću se.

Otišao je, a fra Jakov je dohvatio telefon i nazvao svoga poznanika koji je znao dotičnog. Upitao ga je što zna o njemu, a ovaj mu je rekao kako se čuje da on od mnogih traži novac i ne vraća. Mnogima je dužan, ali nitko ne zna točno zašto mu toliko novca treba. Fra Jakov je bio siguran da mu neće dati ono što još traži, ali kako dobiti natrag ono što je dao. Nije još smislio plan, kad se opet začulo zvono na vratima.

- Prijatelja nema doma, a njegova mama kaže da bi mogli samo malo posuditi. Ali došao sam opet ovamo da vas kasnije ne smetam...

- Zašto tebi zapravo treba novac?

- Pa rekao sam vam... Ne mislite valjda da bih lagao. Zdravlje je u pitanju...

- Raspitao sam se ja. Reci istinu, zašto ti treba novac?

- Pa rekao sam... Ali dobro, ako ne možete... Hvala za ono što ste dali, javit ću se ja...

To je rekao i užurbano napustio samostan.

USKRSNA PORUKA DR. IVANA PÉNZESA, SUBOTIČKOG BISKUPA

USKRS - POZIV NA VJERU I SVJEDOČENJE DOK KRIST NE DOĐE U SLAVI

Kršćanska Braćo i Sestre!

Isus je uskrsnuo za nas, za naše spasenje, svojom smrću uništio je našu smrt, a svojim uskrsnućem darovao nam je vječni život. Krštenje je залог te nade, jer smo suukopani u Isusovu smrt i suobličeni njegovom uskrsnuću.

Na Uskrs slavimo povijesni događaj: Isus je uskrsnuo! Ovo je najveća vijest čovječanstva. Iznenadujuća je, neočekivana je. Iznenadnost i neočekivanost posebno pokazuje

zbunjenost prvih svjedoka. Ova zbunjenost potvrđuje činjenicu da je Isus zaista umro i da je počeo živjeti na posve nov i neočekivan način, ne samo na nov način prema svom prijašnjem životu, nego još i više, na nov način prema svemu što postoji. On je sada gospodar života i smrti. Upravo ova činjenica je ključna za naše slavljenje, mi slavimo pobjedu Isusa Krista, i ne samo to: mi vjerujemo da je ta pobjeda naša pobjeda. Slavljenje uskrsnuća znači i računanje s njime, računanje sa spasenjem koje nam je Bog darovao. Ne slavimo događaj koji nema veze sa čovječanstvom, nego po Božjoj milosti ovaj događaj je događaj svakoga čovjeka. Bog po Isusu daje nadu da će svatko uskrsnuti. To je Božja volja i plan za svako njegovo dijete. Doista, ništa više nakon Uskrsa nije isto. Pokazane su nam dimenzije slave Božje.

Za nas je važno da je Isus uskrsnuo i tijelom. To govori o važnosti ovog života za vječni život i o njegovoj predposljednosti. Naše se spasenje događa u našem tijelu, u konkretnosti svakoga časa našega života. To naglašava i činjenica da je Uskrs nebeski događaj koji se događa na zemlji. Uskrs blagoslivlja svako dobro djelo, svako izgrađivanje, svaki susret, svaku ljubav, u svemu je tome posijana klica milosti i dara uskrsnuća, njegova najava i priprava. Zato si vjernik treba posvijestiti: želim li da uskrsnuće ima veze sa mnom onda trebam čuvati, podržavati i paziti na sve ono što me povezuje s njime da bih ga i sam mogao doživjeti. Gospodinova zajednica, okupljena na Uskrs, jedino je mjesto gdje mogu ne samo slaviti, doživjeti nego i aktualizirati milost koja mi se otvara.

Postaje nam jasno odakle snaga i uvjerljivost prvoj zajednici. Jednostavno, iz čvrstog uvjerenja u Isusovo uskrsnuće. Aktivnost, živost vjere jest snažan dokaz da je Isus živ. Da je on živ, osjeća se po njegovoj djelotvornoj prisutnosti u životu kršćanina i njegove zajednice Crkve. Taj je polet nosio prve propovjednike Sredozemljem, sve do tada poznatih krajeva svijeta da pronesu glas o toj novosti. Danas smo taj glas mi. O nama ovisi kako će ta istina biti prisutna u svijetu. Svjetlo Uskrsa, koje obasjava naša lica, treba svijetliti preko nas u svijet.

Čestitka "Sretan Uskrs!" tako dobiva dimenziju osobnog programa. Sretan je onaj koji vjeruje u uskrsnuće. Sretan je onaj koji može svjedočiti za uskrsnuće.

Ovim mislima želim svima sretan Uskrs i obilje blagoslova od Uskrslog Spasitelja!

+ Ivan
biskup

S. Blaženka Rudić

Fra Jakovu je bilo krivo što se dao tako nasamariti. Dva dana je bio pod pritiskom tih misli. A onda je opet počeo razmišljati o tom čovjeku, teškoj tragediji koja ga je pogodila i zlu u koje je najvjerojatnije upao, ne mogavši se oduprijeti besmislu i težini bola. Odlučio je za njega moliti svaki dan u svetoj misi.

Prošle su godine. Fra Jakov je bio stari fratar. Više se nije brinuo za ekonomske poslove. To su preuzeli mlađi. Najčešće se sjedio u ispovjedaonici u samostanskoj kapelici. Na zidu nasuprot ispovjedaonice bilo je veliko raspelo. Kad nije bilo ljudi za ispovijed, fra Jakov bi otvorio prozorčić ispovjedaonice i promatrao Isusa na križu. Isus je, doduše, uvijek imao spuštenu glavu, ali fra Jakov je osjećao kako njegov pogled prodire u dušu. U Isusove rane je polagao sve grijeha koje su ljudi istresali pred njega, sve njihove boli, sve potrebe koje su mu iznosili. Mnogi su kasnije dolazili zahvaljivati jer su doživjeli obraćenje, ispunjenje svojih molitava. Fra Jakov bi tada suzrim očima pogledao Raspetoga. Postojala je jedna velika ljubav i tiha suradnja između fra Jakova i Isusa na križu.

Bio je Veliki petak. Ljudi su hrlili na ispovijed kako bi uhvatili posljednju šansu prije Uskrsa. Da ne bude prerano, a opet da budu čiste duše za Uskrs. Fra Jakov je imao pune ruke posla. Tek popodne je malo predahnuo. Otvorio je prozorčić kako bi uhvatio malo zraka i pogledao raspelo. Čuo je da je ovo raspelo čudotvorno. Na Veliki petak, ako dođe kakav okorjeli grješnik i ispovjedi se, poteče krv iz Isusovih rana. Ta misao mu je došla na um, ali upravo tada je osjetio da ima nekoga na vezi s druge strane. Čovjek je imao punu vreću i to teških grijeha. Nemilosrdno je sebe razotkrivao i iskreno se kajao. Takvima je fra Jakov najradosnije davao odrješenje.

Nakon ispovijedi čovjek je još dodao:

- Znae, jednom sam u ovom samostanu prevario jednog fratara. Tražio sam novac s obećanjem da ću ga vratiti. Nikad to nisam učinio. Ne znam je li još živ taj fratar. Želim vratiti ono što sam dužan.

Izišavši iz ispovjedaonice pružio je omotnicu kroz prozorčić.

- Sretan Uskrs, oče - pružio je ruku.

- I tebi, sinko - odgovorio je fra Jakov pružajući ruku.

Pogledi su se sreli. Čovjek se trgnuo. Okrenuo se i izišao.

Fra Jakov je ispustio omotnicu ni ne pogledavši što je unutra. Pohrlio je prema križu. Veo suza mu je zastirao pogled.

- Isuse, hvala ti... za ovu dušu. Uslišio si moje molitve... Hvala ti, Spasitelju moj...

Zagrlio je noge Raspetome, cjelivao ih i glasno jecao. Kad se malo smirio spustio se podno križa. Iznenadeno je gledao svoje ruke. Na njima su bili tragovi svježe krvi.

Podigao je pogled prema Raspetome. Iz njegovih rana izbijala je neobična svjetlost.

- Isuse, daješ mi ovu veliku milost... Isuse, sakrij me u svoje rane...

Kad su braća došla u tri sata na molitvu križnog puta, našli su fra Jakova podno križa, a kapelica je bila puna neobične svjetlosti.

Uređuju: Robert Mađarić i Vinko Cvijin

Grkokatolička liturgija

Svakog posljednjeg tjedna u mjesecu, u kapeli Crne Gospe u franjevačkoj crkvi u Subotici služi se grkokatolička liturgija. Liturgiju predvodi župnik iz Ruskog Krstura vlč. **Julijan Rac**. Osim vjernika, na liturgiji su bili prisutni i sjemeništarci. Sjemeništarci su svojim ministriranjem, čitanjem i pjevanjem uzveličali liturgiju.

Vinko

Passio pro nobis

Život Isusa Krista među ljudima je prava ljubav koju je Bog iskazao čovjeku. Način na koji je Isus napredovao u mudrosti nama je nepoznat i ne možemo ga shvatiti. Već s dvanaest godina raspravljao je sa svećenicima i pismoznancima. Znao je odgovore na sva njihova pitanja, ali oni nisu znali odgovoriti na sva njegova pitanja. Bili su zapanjeni Njegovom mudrošću. Isus je ljubio i ljubi svakog čovjeka, što je svakodnevno činio pomažući mnogima; mnoge je nahranio, ozdravio, svog prijatelja Lazara je čak i uskrsnuo od mrtvih. Ljubav Kristova prema čovjeku je bila i jest neizmjerena. A čovjek je, želeći ovozemaljsku slavu, ponižavao Isusa pred svima. Toliko ga je ponizio da ga je na sramotni način razapeo na križ. Isus je ljubio čovjeka i sa tog križa na kom je umro. O smrti običnog čovjeka govori se kratko vrijeme, a o smrti Isusa Krista se govori više o dvije tisuće godina. Mnogi su mislili da je Krist samo jedan mudar čovjek koji je svojim djelima i razumom "ušao u povijest, ali dokaz da je Krist uistinu Bog je to da je nakon tri dana svoje smrti uskrsnuo od mrtvih. Svojom smrću Krist je uništio našu smrt, a svojim Uskrnućem obnovio naš život. U knjizi Otkrivenja Ivan nam opisuje kako će izgledati Kristov ponovni dolazak na zemlju. Opisani su znakovi vremena i situacije u svijetu, a da bismo bili spašeni trebamo navješćivati Evanđelje i čuvati zapovjedi koje nam je On dao.

Tomislav Kljajić

Blagdan sv. Josipa

U svakom katoličkom internatu i zavodu na posebno svečan način se proslavljaju imendani, a naročito se slave blagdani svetaca čija imena nose poglavari ovih institucija. Tako je i naša zajednica u predvečerje blagdana sv. Josipa 18. ožujka priredila kratak prigodni program u čast imendana rektora našeg sjemeništa **mons. Josipa Mioča**. Svom rektoru sjemeništarci su priredili kraći program i darovali ga simboličnim darovima. Sutradan, na sam blagdan, proslavili smo svečano misno slavlje u sjemenišnoj kapelici koje je predvodio naš slavljnik.

Robert Mađarić

Posjet franjevcima

I ove smo godine, po tradiciji, 2. travnja posjetiti subotički franjevački samostan sa svojim poglavarima i u sklopu posjeta prisustvovali na dvije svete mise - na hrvatskom i mađarskom jeziku.

Svečano misu na hrvatskom jeziku predvodio je naš duhovnik **mons. Marko Forgić**, a na mađarskom rektor sjemeništa **mons. Josip Mioč**. Slavlje je uzveličao školski zbor "Shola cantorum Paulinum" i zvuci gitara i violine. Važno je istaknuti da su u sklopu propovijedi dva naša maturanta iznijela pred sve nas prisutne svoje životne puteve i svoju odluku da žele krenuti Kristovim stopama.

Nakon svetih misa imali smo prijatan agape u blagovaonici franjevačkog samostana, zajedno s poglavarima naše škole i braćom redovnicima.

Zahvalili smo na kraju gvardijanu samostana **Dukai Zoltánu** na gostoprimstvu i pozivu.

Gabrijel Lukač

SVIM DOBROČINITELJIMA I ČITATELJIMA NAŠE STRANICE ŽELIMO SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS!

Posjet galeriji

Sjemeništarci su u utorak 21. ožujka posjetili galeriju Likovni susret i pogledali izložbu keramike. Nakon pozdrava, naša profesorica povijesti umjetnosti **Olga Šram** održala je kratko predavanje o izradi keramičkih skulptura. Poslije predavanja provela nas je kroz prekrasan prostor u kojem su izložene mnogobrojne keramičke skulpture.

Vinko

Uređuje: s. Blaženka Rudić

IDITE PO SVEM SVIJETU I NAVJEŠĆUJTE EVANĐELJE!

* Isus je povjerio svojoj Crkvi poslanje navještanja evanđelja svim narodima *

* Zašto je misijska svijest Crkva tako slaba? * Što Crkva kaže o misijskom djelovanju? *

* Nova stranica u Zvoniku želi upoznati čitatelje o misijskom poslanju i djelovanju, te ih potaknuti na molitvu i žrtvu za misije *

Isusov nalog

Svi evanđelisti su nam zapisali Isusov nalog o propovijedanju evanđelja koji je dao apostolima prije svoga uzašašća na nebo. Najjasnije to izražavaju Marko i Matej: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se." (Mk 16,15-16), "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" (Mt 28,19-20).

Nepoznate misije

Dugogodišnji misionar u Africi fra **Rafael Lipovac** iznosi nekoliko misli o razlozima nepoznavanja misijskog djelovanja i nedostatku misijske svijesti općenito.

Evo tih razloga, kao i tumačenja zašto je potrebno uložiti više truda u misijsko djelovanje Crkve:

• Ne čita se misijski tisak, ni domaći, ni strani, niti se dovoljno studiraju službeni dokumenti Crkve o misijama.

• Mjesna Crkva malo misli na misionare u misijama. Nema dovoljno kontakta s njima. Misionari su uglavnom prepušteni sami sebi, osim koje časne iznimke.

• Iz nekih područja mjesne Crkve misionara je vrlo malo ili ih uopće nema. Nerazumljivo je to s obzirom na broj svećenika i redovnica u tim područjima.

• Zataškava se misijski duh kriticom: I ovdje su misije.

A gdje nisu? Svagdje se može misionariti, evangelizirati, reevangelizirati, obraćati, duhovno obnavljati. Ali otići u misije, gdje se prvi put upoznaju ljudi s Isusom Kristom - to je druga stvar.

Tamo se osvaja za Crkvu, tamo se Crkva širi, povećava, pomlađuje. Danas se u našoj domovini radi na populacijskom planu povećanja broja stanovnika. Taj pokret želi povećati naciju i osigu-

rati njezinu egzistenciju biološkim priraštajem potomstva.

Gdje je potomstvo Crkve? U priraštaju kršćanskih obitelji. Da. Ali i u osvajanju novih naroda za budućnost Crkve. Otići u misije i tamo raditi jedan je od životnih poriva same Crkve, njezin nagon za održavanjem, proširenjem potomstva i osiguranjem budućnosti.

Obitelj bi propala da nema biološkog nagona za opstankom. Narod također. I Crkva isto tako.

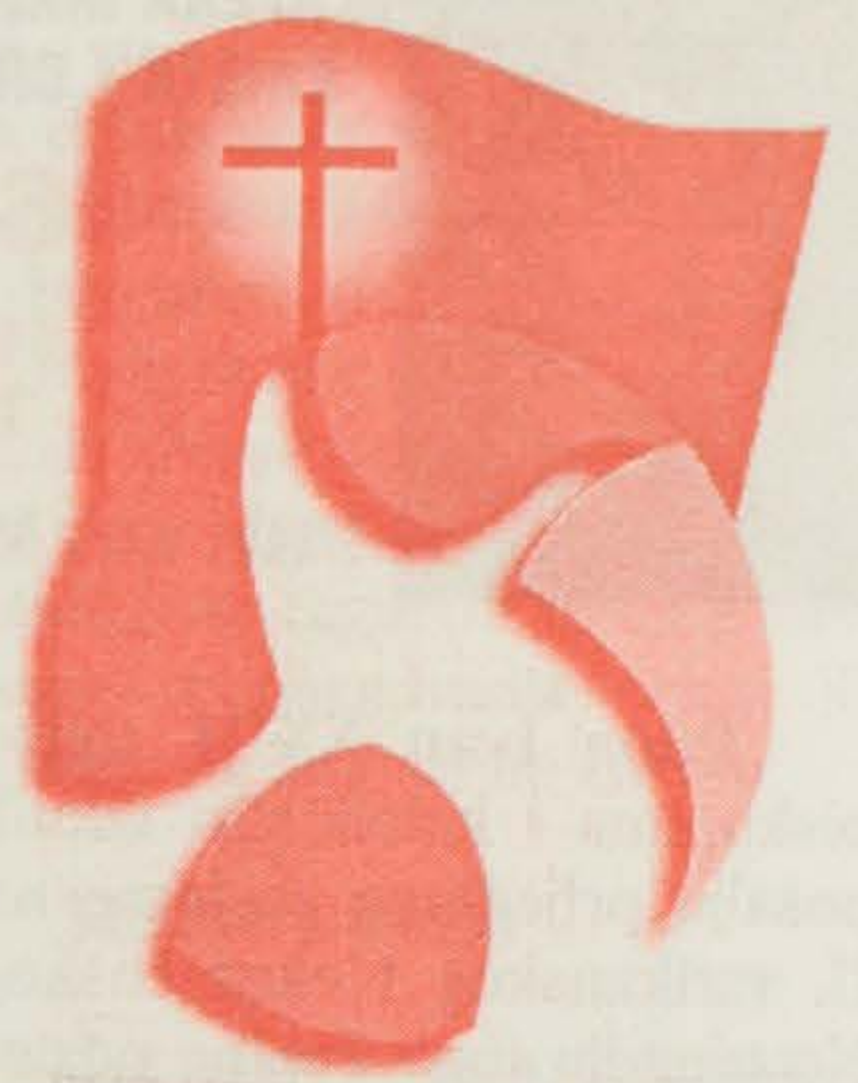
Zar ćemo ostaviti poganski svijet drugima, a mi ostati u svojoj kući i čuvati samo svoje? Ako mi katolici ne budemo u misijama, dobar će dio Trećega svijeta ostati poganski ili postati muslimanski ili će se rasuti po raznim sektama. S kojim pravom da cijenu Kristova otkupljenja tako malo poštujemo? Ta, Krist je umro za cijeli svijet, a mi ga ostavljamo drugima. Mi, pozvani vjerovjesnici spasenja, kojima je povjerena Crkva i njezino širenje do na kraj zemlje. Idite po svem svijetu - to je zapovijed. (U afričkim misijama, Sarajevo 2005., str. 21-22)

Što su misije?

"Osobiti pothvati kojima vjesnici evanđelja, poslani od Crkve, idući u sav svijet vrše zadaću propovijedanja evanđelja i zasađivanja same Crkve u narode i skupine koje još ne vjeruju u Krista, općenito se nazivaju 'misijama'. One se ostvaruju misijskom djelatnošću i većinom se provode na određenim područjima, priznatim od Svete Stolice. Vlastita svrha ove misijske djelatnosti jest evangelizacija i zasađivanje Crkve u narodima i skupinama gdje se još nije ukorijenila." (Dokument Drugog vatikanskog sabora o misijskom poslanju Crkve Ad gentes, 6)

Zašto misije?

"Razlog ovoj misijskoj djelatnosti proizlazi iz volje Boga 'koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do potpune spoznaje istine. Jer jedan je Bog, jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus, koji daje samog sebe kao otkup-

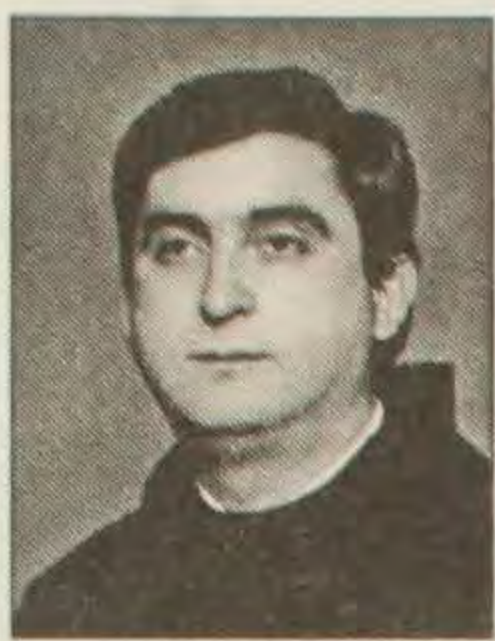
Nova stranica u Zvoniku

Otvaramo ovu novu rubriku u Zvoniku sa željom da naša mjesna Crkva bolje upozna misijsko poslanje i djelovanje. Ujedno bi to bio poticaj da se vjernici uključe u misijsko djelo molitvom i žrtvom. Bilo bi zanimljivo da se jave župe u kojima postoji neki vid misijskog djelovanja ili povezanosti s misijama. Na primjer, uključenost u apostolat žrtve i molitve ili konkretni oblici prikupljanja pomoći za misije. To bi bio primjer i poticaj svima.

mjesto svijet' (1 Tim 2,4-6). Potrebno je dakle da se svi obrate k njemu koga su spoznali iz navještanja Crkve, i da se krstom pritjelove i njemu i Crkvi, koja je njegovo Tijelo... Premda bi dakle Bog, putovima koje on zna, mogao ljude koji bez svoje krivnje ne znaju za evanđelje privesti k vjeri, bez koje nije moguće ugoditi mu (Heb 11,6), ipak na Crkvu pada obaveza (usp. 1 Kor 9,16) a ujedno i sveto pravo da propovijeda evanđelje... Članove Crkve da vrše misijsku djelatnost nagoni ljubav, kojom ljube Boga i kojom žele dijeliti sa svim ljudima duhovna dobra kako ovog tako i budućeg života." (Ad gentes, 7)

Anegdota iz misija

U jednoj afričkoj crkvi, za vrijeme skupljanja prikaznih darova, zaduženi su vjernici obilazili s velikom košarom od vrbova pruča kakva se upotrebljavala za berbu manioke. U dnu crkve, u posljednjem redu klupa, sjedio je neki dječčić koji je zabrinutim pogledom motrio kako velika košara kruži među redovima. Uzdisao je svjestan da nema ništa što bi mogao prikazati Gospodinu. Košara je stigla i do njega. Tada on, na iznenađenje svih vjernika, sjedne u košaru govoreći: "Jedino što imam, darovat ću Gospodinu za prikazanje".

BLAŽENA MARIJA DJEVICA BOGORODICA U OTAJSTVU
KRISTA I CRKVE (LG VIII)

Postanak VIII. poglavlja "Lumen Gentium" (2)

Piše: mr. Mato Miloš, OCD

Papa Ivan XXIII. upravlja poziv biskupima i katoličkim fakultetima da pošalju prijedloge za teme najavljenog II. vatikanskog i ekumenskog sabora. Na temelju toga Papina poziva pripravnica teološka komisija izradila je posebnu shemu o Mariji pod naslovom "Blažena Marija Djevica, Majka Božja i Majka ljudi". Glavnu zaslugu za tu shemu imao je naš hrvatski franjevac o. **Karlo Balić**, predsjednik Međunarodne papinske marijanske akademije u Rimu, a od 1974. predsjednik i našeg Hrvatskoga mariološkog instituta pri Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Shema je bila 23. studenoga 1962. predana koncilskim ocima sa željom da se o njoj raspravlja prije nego o Shemi o Crkvi. Do toga nije došlo jer su oci odlučili najprije raspravljati o Shemi Crkve. U ovom izlaganju služit ću se komentarom našeg teologa **dr. Rudolfa Brajčića DI.**, iz knjige *Dogmatska Konstitucija o Crkvi - Lumen Gentium - 2*, Zagreb 1981, str. 805-975.

Shema o Mariji bila je kratka. Sadržavala je šest točaka ili kraćih poglavlja. U toj shemi nema ni jedne tvrdnje o Mariji koju već nije izreklo crkveno učiteljstvo. U shemi se ističe da se u posljednje vrijeme mnogo pisalo o Mariji, da katolici i nekatolici očekuju da Sabor izjavi što Katolička crkva kao takva vjeruje, misli i uči o Marijinoj ulozi, povlasticama i štovanju. Odbacuju se kriva mišljenja koja se danas šire o Mariji: da je djevičanstvo u porodu ista stvar s djevičanstvom prije poroda, da Marija pri anđelovu navještenju nije znala da je sin, koga će začeti, Bog. Odbacuje se mišljenje takozvanih "maksimalista" da nas je Marija gotovo na isti način otkupila kao Isus. Zabacuje se i mišljenje "minimalista" da je Marija iste vrste član Crkve kao i svi ostali vjernici. A iz ekumenskih razloga ispušteni su svi nazivi kao npr. "Suotkupiteljica ljudskog roda" kako su je nazvali pape: Pio X. i Pio XI., te naziv "Obnoviteljica cijelog kruga zemaljskog", kako ju je nazvao papa Leon XIII., koji se mogu shvatiti teže, pa i krivo, a u stvari su ti nazivi ispravni. U dokazivanju Marijina bezgrešnog začeca i uznesenja na nebo,

naširoko se donose misli grčkih crkvenih otaca, kako bi se Marijine povlastice učinile vjerodostojnima svim kršćanima. Shema poziva na trijeznost kad se govori i piše o Mariji. Mnogi koncilski oci su željeli da se izda zaseban saborski dokument o Mariji. Do toga nije došlo. Htjelo se shemu o Mariji ugraditi u koncilsku Konstituciju *Lumen Gentium* u njezino VIII. poglavlje s naslovom: Blažena Marija Djevica Bogorodica u otajstvu Krista i Crkve. U zaključnom govoru trećeg saborskog zasjedanja 21. studenoga 1964., papa Pavao VI. sav radostan je govorio o VIII. poglavlju Konstitucije (LG): "S pravom možemo ustvrditi da ovo zasjedanje zaključujemo neusporedivim pohvalnim himnom u čast Mariji. S dubokim uzbuđenjem duše kažemo da se prvi put zbilo da jedan ekumenski sabor iznosi tako široku sintezu katoličke nauke o mjestu što ga Blažena Djevica Marija zauzima u otajstvu Krista i Crkve."

Metoda izradbe VIII. poglavlja Konstitucije (LG) pomno je pratila biblijski, patristički, liturgijski i ekumenski vid.

Biblijski. Sabor je želio zaštititi mariologiju od teorijskih nadgradnji, za koje se katkad teško moglo reći kakvu vezu imaju sa Svetim pismom. U tu svrhu 26 puta citira Bibliju, donoseći doslovno riječi Svetog pisma ili samo upućuje na određena mjesta u Sv. pismu. Egzegetsko tumačenje svetopisamskih riječi prepušta teolozima i bibličarima. Sabor prvotno želi oslikati duhovnu viziju Marije kakva je živjela u prvoj Crkvi.

Patristički. Sabor je želio ući u vjeru crkvenih Otaca, kako bi se pogledi o Mariji slili u zajednički pogled očima vjere. Vjera je u prvom redu intuicija, a ne zaključivanje. Intuicija nije vezana na rezultate znanosti. Sabor se stoga vraća na bogatstvo istočnih i zapadnih Otaca i tako povezuje ekumensko gledanje na štovanje Marije u Crkvi.

Liturgijski. Liturgija ne želi ukinuti privatne pobožnosti, već ih želi postaviti na njihovo pravo mjesto. Za crkvene Oce liturgija je vrh i duša što-

vanja Boga i sama pobožnost prema Mariji činila je dio same liturgije, kako nam to govori prva Euharistijska molitva ili Rimski kanon. Prave privatne pobožnosti vode k liturgiji i njome se nadahnjuju. Stoga se mariološki saborski tekst služi liturgijskim izričajima. Najbolje štovanje Marije je liturgijsko štovanje, te poziva teologe na proučavanje liturgije u Crkvi i Božji narod upoznaje s tim izvorima.

Ekumenski. Jedan je od krupnih ekumenskih problema s obzirom na način kako se uči Marijino bezgrešno začeca i uznesenje na nebo u odnosu prema pravoslavim kršćanima, kao i s obzirom na sadržaj nauka o Mariji i njezino štovanje u odnosu prema protestantskoj kršćanskoj braći. Kod nas katolika, Marijino bezgrešno začeca i njezino slavno uznesenje na nebo obvezatan je članak vjere. U pravoslavlju, nauk o tome duboko je ukorijenjen, ali nije obvezatan za vjerovanje, jer se ne nalazi u pologu prvih sedam općih sabora, koje pravoslavci priznaju jedino obvezatnim. Mi katolici štujemo Mariju zbog njezine suradnje u bogomaterinstvu i zbog bogomaterinskog sudjelovanja u djelu našega spasenja. Odijeljeni protestanti smještaju Mariju pod zakon po kojem se, prema protestantima, nijedan čovjek ne može hvaliti drugim osim svojom grešnošću i izgubljenošću, pa prema tome, nesposobnošću sudjelovati s Bogom u dobrom djelu. Sabor je pod vidom ekumenizma išao za tim da svi kršćani uvide da nam je Marija u prvom redu svima temelj radosti i nadahnuti izvor molitve, a tek na drugom mjestu predmet o kojem imamo različita mišljenja. Osmo poglavlje (LG) ima lijepu zalihu ekumenskih dobara: nekoliko redaka posvećenih izričito ekumenizmu u mariologiji, povratak Bibliji i ocima, ekleziološki vid s obzirom na povijest spasenja, važnost liturgije, nezataškavanje nauka o jednom Posredniku Isusu Kristu, govor o Marijinoj vjeri i rastu u njoj, dobro shvaćanje protestantskog stanovišta, preporuka upoznavanja istočnih liturgija.

Osmo poglavlje je samo početna etapa, polazište za ekumenski rad i nastojanje više nego sama završna riječ. Tekst VIII. poglavlja (LG) prihvaća nauk posljednjih papa o Mariji, ali ga čisti od izraza koji samo približno naznačuju stvar i ne spadaju u dogmatski tekst. Saborski tekst govori o povezanosti Majke i Sina vjerom i ljubavlju, posebno pod križem.

Piše: dr. Tadej Vojnović, OFM

Obitelj ponovno zajedno

“Primaknite se k meni! Ja sam Josip, vaš brat, onaj koga ste prodali u Egipat!” Napokon, sva su braća zajedno! Kakva radost! Josip s njima razgovara hebrejski, ta to je njihov jezik! Otkriva im smisao svega što se dogodilo. Bog i po kosim crtama ravno piše! Nije li Josip tip Isusa kojega su njegova braća prodala a koji, uzdajući se u Boga, Oca svojega, postaje za sve njih spasenje i život? U isto vrijeme, Josip svojoj braći otkriva da se zapravo uvijek pišu dvije povijesti: ljudska i božanska. Unutar svih naših ljudskih događanja i svega onoga što proživljavamo Bog piše svoju povijest koju nekada vidimo odmah a nekada tek na kraju određenog perioda. Josip tješi svoju braću: “Nemojte se uznemiravati i prekoravati!” Bog i kroz naše grijehе i nevjere izvodi na dobro svoju povijest.

“Žurite se k mome ocu!”

Obitelj mora ponovno biti zajedno. Nakon silnih patnji i žalosti očeve, sada je došao čas za radosni susret. Josip šalje svoju braću po oca. Oni to trebaju učiniti “žurno”. S koliko li ga samo čežnje i ljubavi on, Josip, želi zagrliti i poljubiti? Što prije i bez oklijevanja! Ovdje će im biti na raspolaganju sve što budu željeli. Nastanit će ih na najboljem dijelu Egipta, u Gošenu, koji se nalazi na delti Nila. To je kraj bogat vodom i raslinjem. Kakva razlika od pustinjskog kraja Kanaana?

Neka požure kući, neka ocu ispričovijedaju sve što su vidjeli i čuli. Neka mu kažu da je njegov sin Josip na visokom položaju u Egiptu, prvi do faraona. Neka mu kažu da mu je sam faraon dao svoj prsten pečatnjak, da se vozi u svojim kolima visokog dostojanstvenika a pred njim trče sluge i uzvikuju njegovo ime dok se mnoštvo svjetine razmiče. Otac će ovdje imati sve, bijeda zauvijek prestaje. U Josipovim riječima, kad je govor o ocu, stalno se primjećuje požurivanje, “žurite se k mome ocu” da bi zatim rekao “brzo mi ovamo oca dovedite”. Obitelj što prije mora sva biti na okupu. Ponovno se mora uspostaviti zajedništvo.

Svoje se braće ne može dovoljno nagledati! Pa Benjamin! Njegov jedini pravi brat po ocu i majci Raheli. Grli ga i

plače. Opet su zajedno. I Benjamin plače. U snažnom zagrljalju žele isplakati sve vrijeme koje su proveli jedan bez drugoga. I sva druga braća završavaju u Josipovom zagrljaju a suze samo teku i teku. Svi su se rasplakali a Josip im je svima u naručju. Dugo je to trajalo da bi, istom kad se bujica osjećaja stišala, mogao započeti miran razgovor. Pisac nam sugerira da je bio opušten i dugačak, dugačak ...

“Sve što je u Egiptu najbolje, bit će vaše!”

Događaj na Josipovom dvoru nije mogao ostati tajna. Brzo se razglasio posvuda i sasvim je normalno da je glas došao i do faraona: “Ljudi koji su dolazili iz Kanaana u Egipat po žito - to su Safenat Paneahova (Josipova) braća. Sada im se on otkrio, svi plaču. Kažu da im je stari otac još živ!”

Faraonu je drago, on voli Josipa i povjerio mu je cijeli Egipat. Sada ga poziva k sebi. I on želi sudjelovati u radosti i Josipovom gostoprimstvu. On naređuje: neka braća natovare svoje živine, neka se stari otac dovede u Egipat da svi zajedno tu stanuju. Nastavlja: “Ja ću vam dati najbolju zemlju u Egiptu te ćete uživati od obilja ove zemlje!” Faraon naređuje nadalje da se iz Egipta opreme prazna kola i upute u Kanaan kako bi dovezli cijelu obitelj i obitelji Jakovljevihih sinova. Od stvari ne trebaju nositi ništa: “Neka vam se oči ne rastužuju za vašim stvarima, jer sve što je najbolje u Egiptu bit će vaše!” Velikodušnost, da se veća ne može niti zamisliti.

Kući po oca!

Nastalo je veliko pripremanje za povratak. Tovare se životinje žitom, opremaju se kola koja će poći s njima i dovesti oca i sve njihove obitelji. Radost vlada u srcima sviju. Jedva čekaju da vide oca i da mu saopće radosnu vijest: Josip je živ!

Josip je svoj braći poklonio tri nove haljine, a Benjaminu? Njemu je darovao tri stotine srebrnika i petore haljine! Svi su radosni, obdareni, a što ih istom čeka kad svi dođu živjeti u Egipat gdje je njihov brat Josip prvi iza faraona?

Tu su i darovi za oca. Deset magaraca koji su natovareni najboljim plodovima egipatskim i deset magarica koje nose poputbinu za oca i njegov put u Egipat. Magarice nose kruh, namirnice i žito. Josip ih sve otpravlja na put s napomenom: “Nemojte se putem svađati!” Ova nam njegova opomena nije sasvim razumljiva. Sigurno je da proizlazi iz njegovog poznavanja braće ili nekog događaja za koji mi ne znamo.

Susret s ocem

Nakon dugog putovanja više dana i umora nakon stotina prijeđenih kilometara, evo ih napokon pred domom njihova oca i njihovih obitelji. Svi su umorni ali radosni. To što su doživjeli ne može se potpuno niti ispričovijediti. Prva je vijest ocu: “Josip je živ i čak vlada nad svom zemljom Egipatskom!” Starac je skamenjen. Ne govori ništa. Samo spominjanje najdražeg sina Josipa otvara ranu u njegovom srcu. Što sad sve ovo znači? Radi li se o nekoj gruboj šali? Zašto to čine?

Trebalo je dugo vremena dok stari otac nije povjerovao da se radi o istini. Posebno su ga u to uvjerali darovi, brojna kola koja je Josip poslao za preseljenje. Duh je u starcu oživio. Ipak, dakle, istina je! Uskliknuo je: “Sin moj Josip još je živ!” To je stvarnost. U starcu se rađa želja: “Moram poći i vidjeti ga prije nego umrem!” Sinovi ga ne trebaju nagovarati da pođe. O, kako ga želi vidjeti prije svoje smrti! Svojega sina Josipa koji je doista živ!

Počeli su pripreme za put koje su jako kratko trajale. Poći što prije. Sve su ostavili. Kako i ne bi? Njegov sin Josip gospodar je Egipta. Možda nama to ne znači toliko jer nemamo pred očima da je Egipat u to vrijeme bio najmoćnija i najciviliziranija država. Egipat je bio pojam Istoka. Njima je obećana najbolja zemlja, najbolje mjesto. Tu je obećanje samoga faraona: “Sve što je u Egiptu najbolje, bit će vaše!” Kreće se na put što prije! Nastupilo je novo vrijeme!

(U sljedećem broju: Svi u Egiptu!)

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

Polazak 13. X. navečer, a povratak 21. X. prije podne.

Cijena 710 Eura. Prijave dok se ne napuni grupa (45).

Prijave na tel.

063 88 3 12 98

ili 021/4790-529

Uređuje: Katarina Čeliković

VJEČNA JE LJUBAV NJEGOVA

Uskrs je pobjeda ljubavi. Ispravno bi bilo napisati LJUBAVI. Ne samo prvo slovo, već sva slova moraju biti velika. Takva je ova - Isusova Ljubav. Ovo pišem na Cvjetnicu, nedjelju u kojoj smo pjevali Muku, pobožno slušajući svaku riječ. Čini mi se da svake godine iznova otkrivam veličinu žrtve Isusa Krista. I zamislim se nad svojim životom. Sve moje ljubavi - prema ljudima, događajima, stvarima - imaju neko trajanje i jačina te ljubavi je čas jača, čas slabija. A to najčešće ovisi o mojim osjećajima i raspoloženju. Ako me netko uvrijedi, tako budem tužna i razočarana. Odmah se i osjećaji prema toj osobi mijenjaju. Svjesna sam da mi kršćani imamo zapovijed Božju - voljeti sve ljude - a ipak to nije lako. Onda mi ispovijed da novu snagu i obnovi ljubav prema onima s kojima ta ljubav nije bila prava. Eto, dao nam je Bog u ispovijedi veliku šansu da postanemo bolji ljudi.

Isusu ovakva "škola" nije bila potrebna. Mnogi su ga kritizirali, pro-matrali što i kada to čini, optuživali, na kraju i ubili! A On? Potpuno nevin i bez ljage na sebi prihvaća ljudsku grešnost. Znao je da je ovdje, na zemlji, sve privremeno i da LJUBAV nema granice. Naša ima a Njegova je vječna. Zato ga volim svim srcem svojim, svom dušom i svim umom svojim. Samo se nadam da sam ga dostojna.

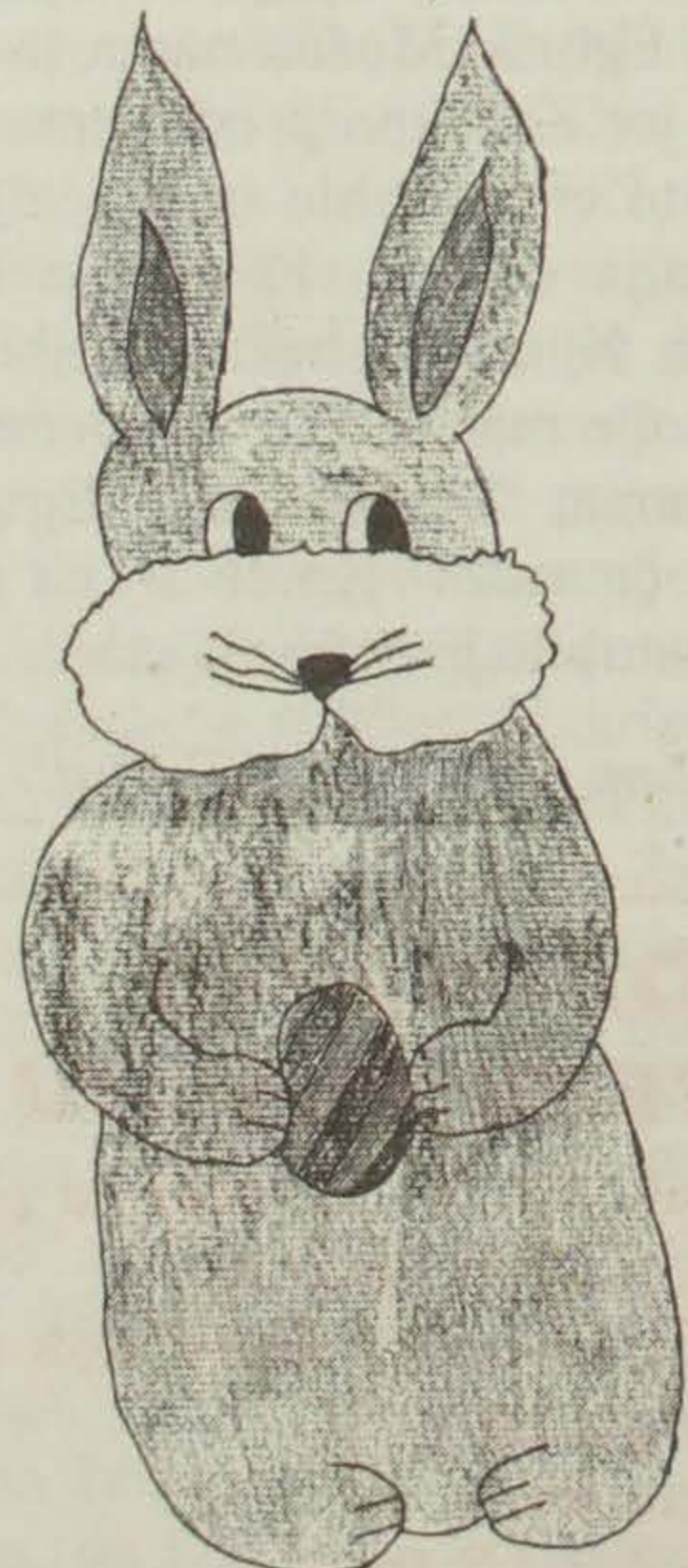
Jeste li, dragi Zvončići, posebno radosni na ovaj Uskrs? Jeste li do Uskrsa uspjeli učiniti nekome nešto lijepo i korisno, jeste li postali bolji svojima u kući? Ako jeste, onda ste sigurno iskusili da je Isusova Ljubav, koja je primila križ i nadjačala smrt, VJEČNA. Slavite Ga!

Zvončica

Tijana Krisa, OŠ "Đuro Salaj" - 1a

Stiže Uskrs, a ovo je uskrsni zec

Ivana Dulić, OŠ "Đuro Salaj" - 4a

Bliži se Uskrs

Zima prođe, proljeće dođe
I Uskrs stiže, sve bliže i bliže.

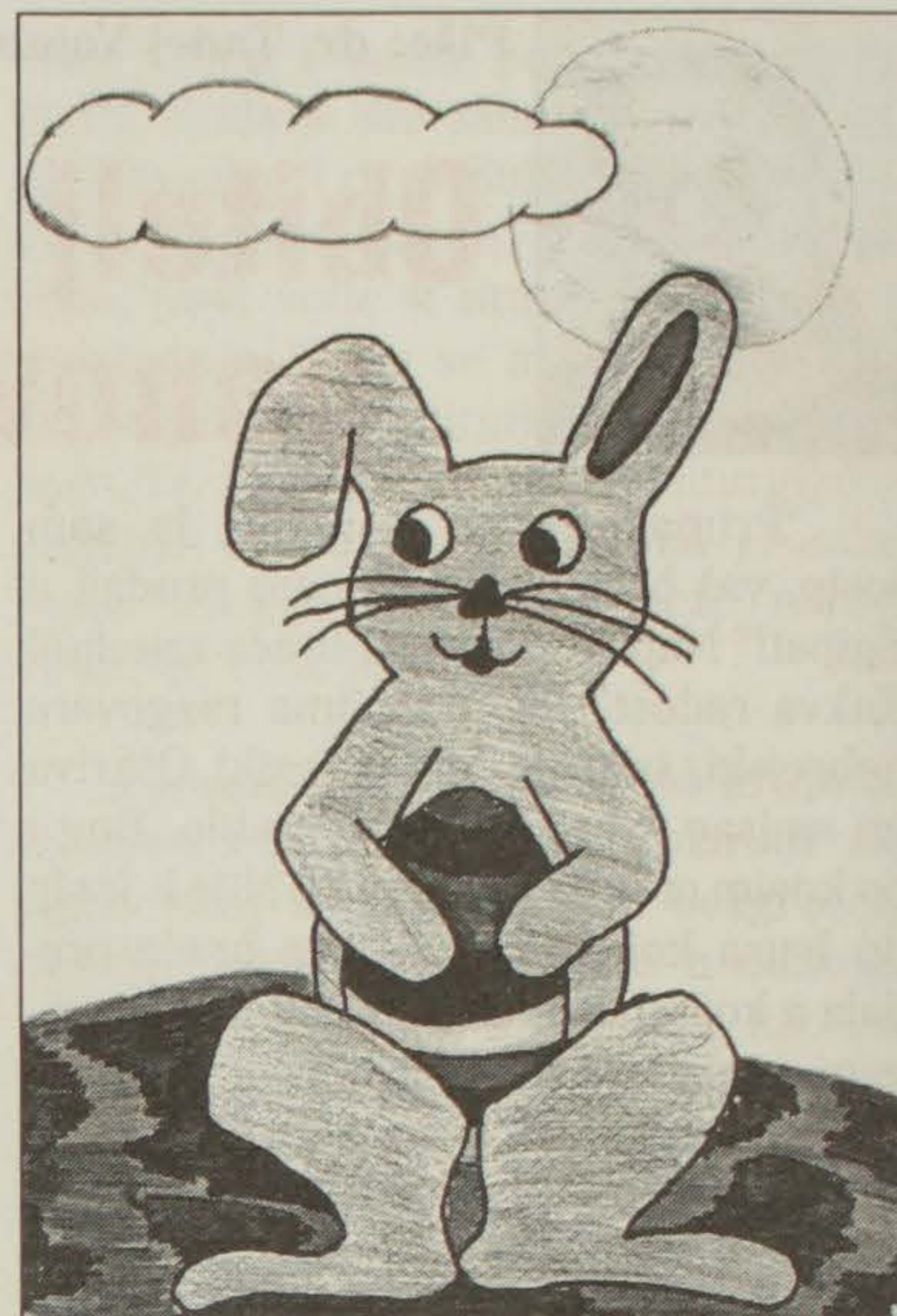
Mali zeko darove nosi
Sreću i radost djeci donosi.

Šareno jaje, naranče dvije
I igračka lijepa dar za Uskrs je.

Ponedjeljak vodeni odmah je tu
Kad polivači djevojke psjećuju.

Za Uskrs naša su srca puna veselja
I tada se ispuni svaka naša želja.

Jasmina Gunić, 4.a
OŠ "Đuro Salaj"

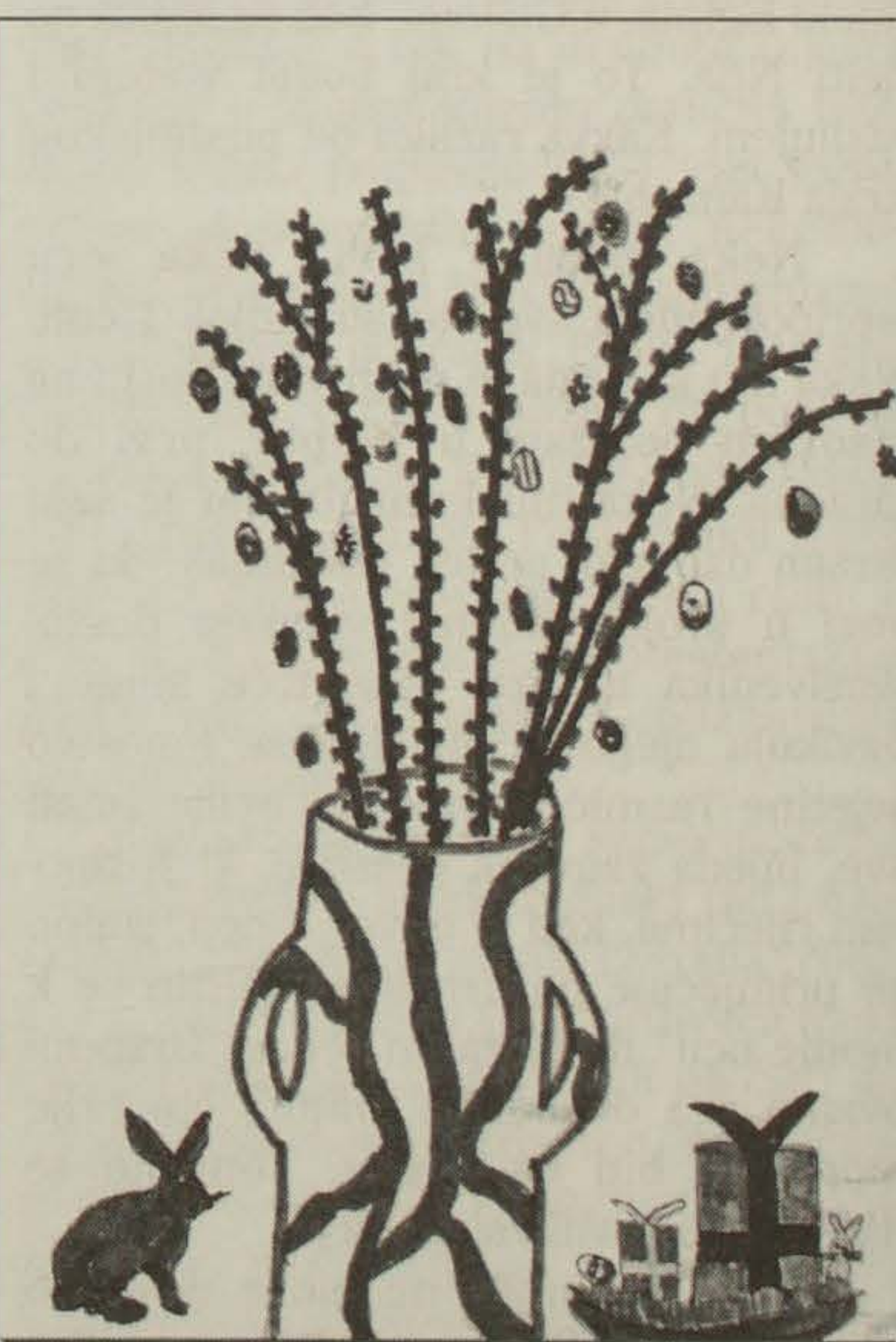
Ivana Bašić, OŠ "Đuro Salaj" - 4b

PJESMA DUGI

Draga dugice
Hvala ti što si došla,
Jako si lijepa.
Hvala dragom Bogu na dugil!

Od kiše raste trava,
A sunce je obasjaval!

Petar Huska, 6 god.
02.04.2006. u 18h

Danijel Lacko,
OŠ "Đuro Salaj" - 4b

KRIŽNI PUT ZA DJECU NA SUBOTIČKOJ KALVARIJI

Tko želi umrijeti na križu

Nekoliko stotina djece i odraslih okupilo se na kalvariji u nedjelju, 26. ožujka na križni put koji predvode djeca iz subotičkih župa. Dječja radost ispuni-la je prekrasno uređenu Kalvariju. Jednako radostan dočekao je djecu upravitelj Kalvarije i župe Isusova Uskrsnuća **mons. Bela Stantić** pozvavši ih da preuzmu čitanja i podsjetite se korizmenih pjesama.

Križni put predvodio je katedralni župnik **mons. Stjepan Beretić** a u procesiji su od postaje do postaje išli i nositelji više drvenih križeva. Tako su se i dječaci i djevojčice na kratko suobličili Isusu u njegovoj muci.

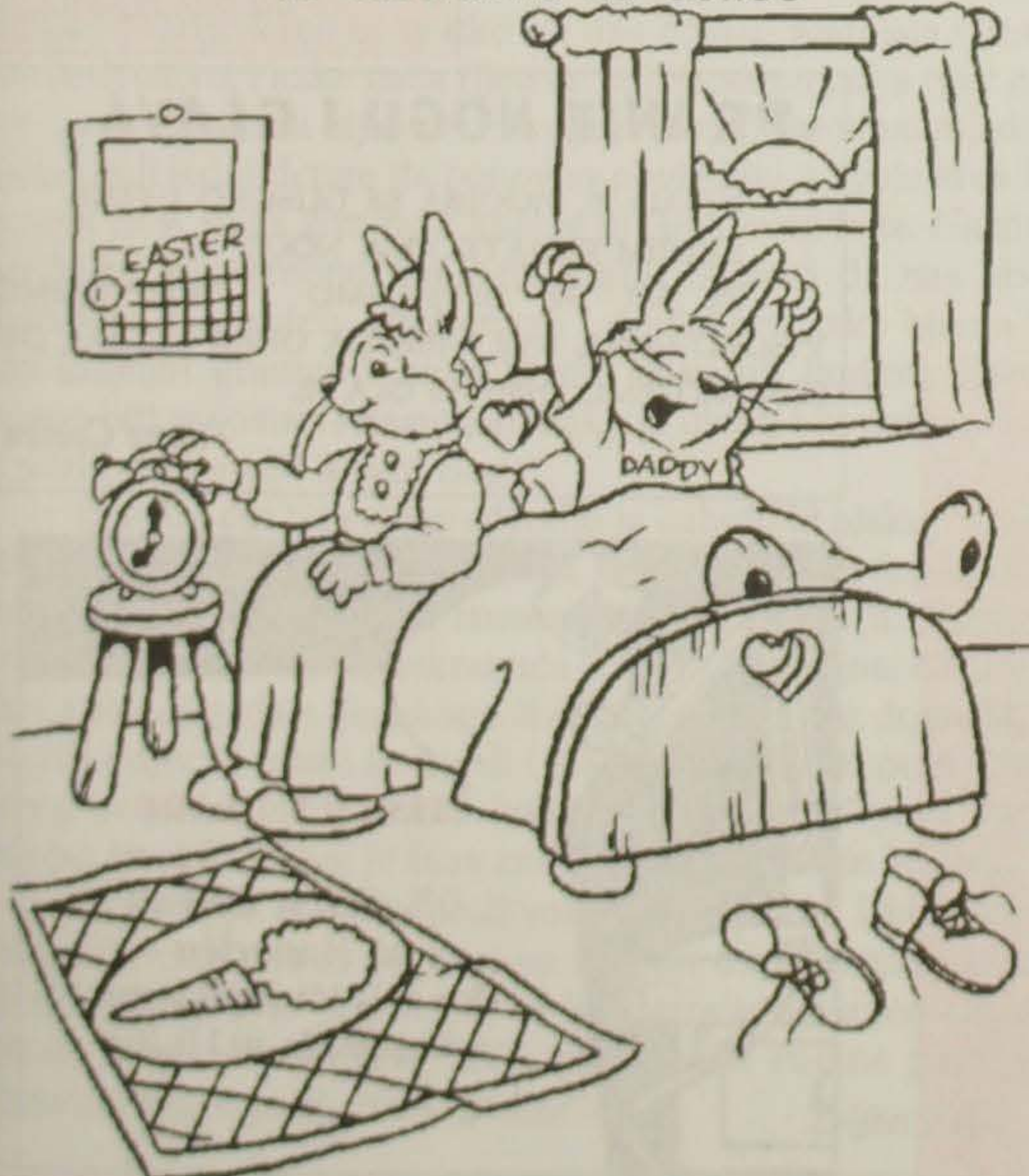
Na kraju ove pobožnosti **mons. Bela Stantić** upitao je prisutne želi li netko biti stavljen na križ poput Isusa. Iako je to izgledalo kao šala, jedan se dječak odvažio i legao pokraj križa. Tada je župnik **Bela** objasnio djeci da mi ne moramo umrijeti ovakvom smrću jer je to Isus već učinio za nas. U vrlo poučnom razgovoru završen je križni put za najmlađe na hrvatskom, a nakon toga bio je i na mađarskom jeziku. /K. Č./

ZEC BRZO TRČI I DONOSI RADOSNU VIJEST I VAMA
ISUS JE USKRSNUO!
JAVITE I VI DRUGIMA I POŽELITE IM
SRETAN USKRS!

Obojite nas!

ne zaboravite na **SUNCE**

DOBITNICI NAGRADA U USKRSNOJ IGRI

Zamolili smo djecu u vrtiću "Marija Petković" da nam pomognu izvući dobitnike nagrada u uskrsnoj nagradnoj igri. Evo nagrađenih Zvončića i Zvončica:

1. Ana Dullć, Matka Vukovića 13, Đurđin - čokoladna jaja
2. Danijel Lovas, Vase Pelagića 13, Odžaci - jaja ukrašena slamom
3. Kruno i Marln Pluković, B. Rajića 55, Subotica - čokoladna jaja
4. Martina Kulundžić, I. Antunovića 65, Subotica - čokoladni zec
5. Katarina Horvat, J. J. Zmaja 100, Sonta - knjiga o svecima "Božji prijatelji s nama na putu" S. Beretića
6. Martin i Dominik Skenderović, Tavankut, Nova 28 - "Pripovitke za laku noć" B. Vujkova
7. Sanja Bolugovac, V. Nazora 90, Bački Monoštor - jaja ukrašena slamom
8. Ivan Kramer, K. Aleksandra 12, Veternik - Novi zavjet
9. Martin Nilmčević, Drvarska 53, Subotica - čokoladno jaje
10. Bojan Gallć, K. Marka 25, Bajmok - mirišljava krunica

Uredio: Petar

Aleluja, radost je!

Prošao je Veliki tjedan i došao je Uskrs. Spominjemo se događaja koji ne ostaje u prošlosti kao mnogi drugi čije se događanje zbiva neprimjetno. Ovo nije jedan od takvih događaja koji se zaboravljaju, koji nemaju neko posebno značenje za sadašnjost i budućnost. Štoviše, o ovom događaju, koji je "spasenje svijeta", trebamo pjevati punim srcem. Svatko može primiti priču da je Krist uskrsnuo, ali taj doživljaj koji mi kršćani nosimo, ne može svatko nositi. Započinje uskrsno vrijeme i nakon pokore i posta sada SLAVIMO GOSPODINA, zbog velikoga djela koje učini. Križ na kojem je visio predstavljao je sramotu, ali prazan grob i uskrsnuće Kristova su P O B J E D A!!! Na taj način je Krist nadmašio sotonu, nevjerojatno mudrim pokretom - uskrsnućem!

Uskrsno je vrijeme: SLAVIMO ISUSA, svim svojim srcem u svako doba. A najljepšim ćemo usklikom ALELUJA pokazati svoju radost. Križ nam je najveći dokaz koliko nas Bog voli! Kličite u radosti, ali i kad vam je teško, jer Božja pobjeda nadilazi ovo vrijeme... ALELUJA

PETAR

Porukica...

Hej! * Učini nešto*
gledaj*
slušaj*
čitaj*
ne skitaj*
nauči nešto*
crtaj*
piši*
briši*
idi pecaj*
šetaj*
ne smetaj*
igraj*
soliraj*
igraj timski*
pobijedi*
izgubi*
sebe ne gubi*
ljubi*
mijul*
sanjaj*
stvaraj*
voli sebe*
voli druge*
baci pljuge*
smij se*
putuj*
istražuj*
pronađi*
ne tuguj*
druguj*
snađi se*
pronađi se*
čuvaj se*
nekad i spavaj*
ustani*
opstani*
trči*
pobijedi jer vrijedi!!!

Autor nepoznat
ali pun života...

Tribina mladih

"Dođi i oduševi se - prvenstveno molitvom" - tema je tribine mladih koja je u nedjelju 19. ožujka održana u Katoličkom krugu, a umjesto uobičajenog gosta - predavača, istu su ulogu ovoga puta preuzeli sami mladi. U ime mladih tribinom su koordinirali **Petar Gaković** i **Agika Tot**. Jedno drugom predstavljali smo, naime, Isusa Krista, davali primjere Njegove prisutnosti i ljubavi, te pričali o Njemu... Najprije smo se podsjetili na to koje sve oblike molitve poznajemo, a nakon toga odgovorili smo na pitanje što nas to ometa u molitvi. Na razmišljanja i pitanja mladih, osim samih sudionika, odgovarao je i duhovnik u sjemeništu Paulinum, **mons. Marko Forgić**. Drugo pitanje na koje smo pokušali iznaći odgovor bilo je zašto razgovarati s Bogom. Odgovor je glasio da nam je Bog cilj, a ostalo su sredstva te nam nije potrebno uzimati

sredstvo za cilj. Jedno od narednih pitanja bilo je i ono kako đavao djeluje u suvremeno doba. Umjesto odgovora na to pitanje navedeni su mnogi primjeri, počevši od sumnje, odvlačenja pažnje na razne načine (na misi, tribini, u molitvi) i to kroz stvari koje nam se uopće ne čine lošima. Spomenut je i tzv. "blagdanski đavao" koji se najviše trudi posvađati članove obitelji kako im blagdani ne bi prošli lijepo, u miru i ljubavi.

Dodajmo kako je tribina koja je trajala dva i pol sata, pokazala da su mladi uspjeli oduševiti jedni druge. Dokaz tomu jest i obećanje onih mladih koji do sada iz mnogobrojnih razloga nisu redovito dolazili na ove susrete, da će od sada redovito dolaziti na tribine.

Poruka svima onima koji do sada nisu sudjelovali na tribini glasila bi - "Gospodin vas čeka".

Nikolina S. Bačić

Nebo u našim rukama

Čuli smo da je netko kazao:
Što stojite tu i još uvijek gledate prema nebu?
Idite i radite! Isus će ponovno doći.
On hoće da i mi za sve ljude
stvorimo malo neba na zemlji.

Bog je položio nebo u naše ruke.
Ljudi jedni drugima stvaraju na zemlji
ili nebo ili pakao.
Kad svakodnevno slušamo ili gledamo vijesti,
moramo reći:
Ljudi stvaraju jedni drugima nebo na zemlji?

Bog jest i može djelotvorno biti prisutan
samo tamo gdje ljudi daju Njegovoj ljubavi ruke i noge
i toplinu vlastitog ljudskoga srca.
Jer Bog se daje osjetiti i iskusiti samo u ljubavi.
Samo u ljubavi mogu ljudi doći do vjere.

U nebu je sve povezano ljubavlju, s Bogom koji je ljubav.

Phil Bosmans

PRANJE NOGU I GLAVA

SIŠAO JE, PRIGIBA SE DUBOKO I PERE
SVOJIM PRIJATELJIMA NOGE.

A MI SE USPINJEMO I PROPINJEMO
VISOKO GORE, SVE VIŠE, DA ONIM NIŽIMA OD
SEBE MOŽEMO OPRATI GLAVE.

Petrus Coelen

MISA ZA MLADE

05. 05. u 20 sati
na Bunariću
Tko želi ići biciklama,
okupljanje u 19,30

BDJENJE MLADIH U SUBOTICI

**Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka
i svjetlo mojoj stazi**

Dragi mladi!

Ljubite Božju riječ i ljubite Crkvu, koja vam omogućuje da pristupite blagu tako velike vrijednosti, pomažući vam da prepoznate njegovo bogatstvo. Ljubite i slijedite Crkvu, koja je od svoga Utemeljitelja primila poslanje da ljudima pokazuje put istinske radosti.

*/Iz poruke pape Benedikta XVI.
za Svjetski dan mladih/*

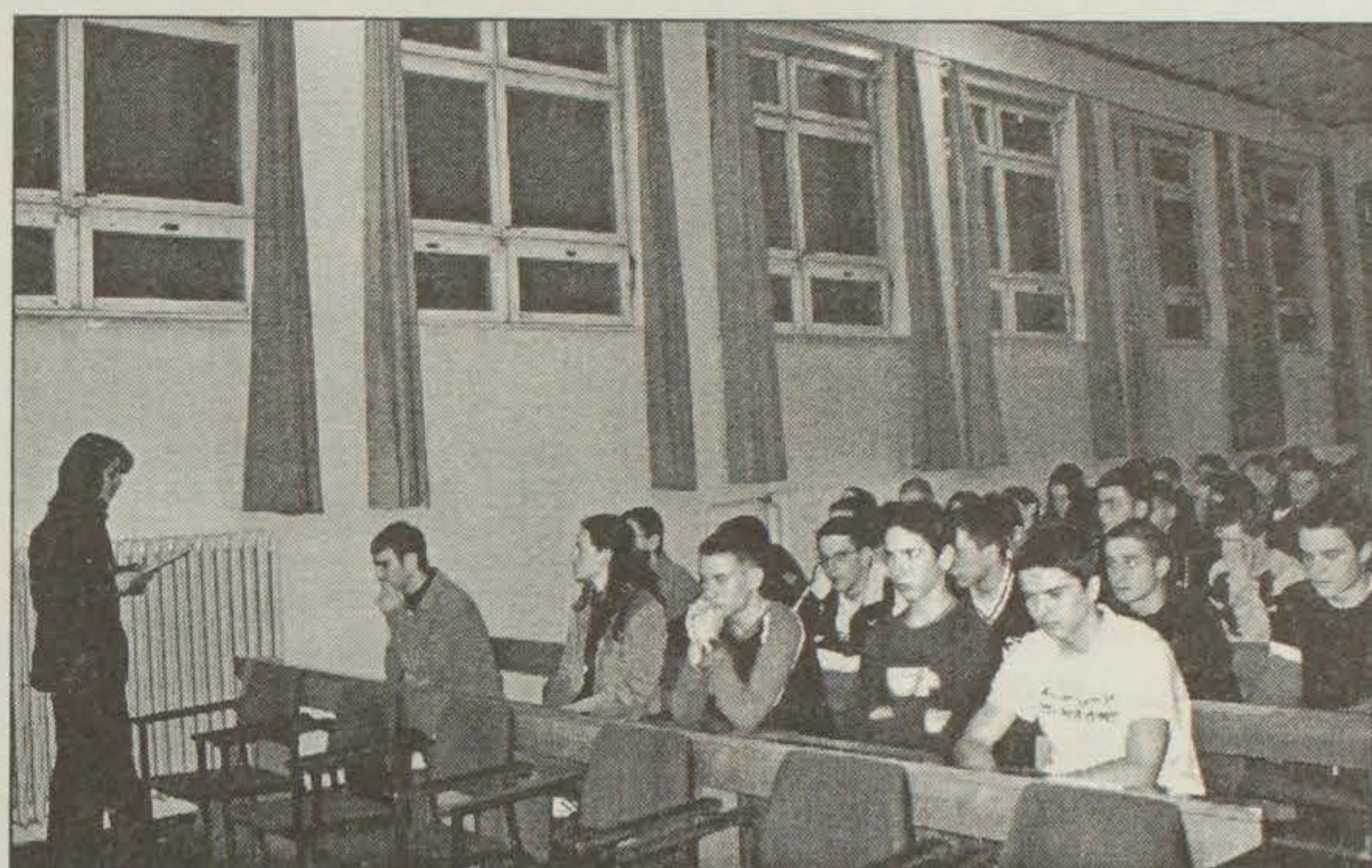
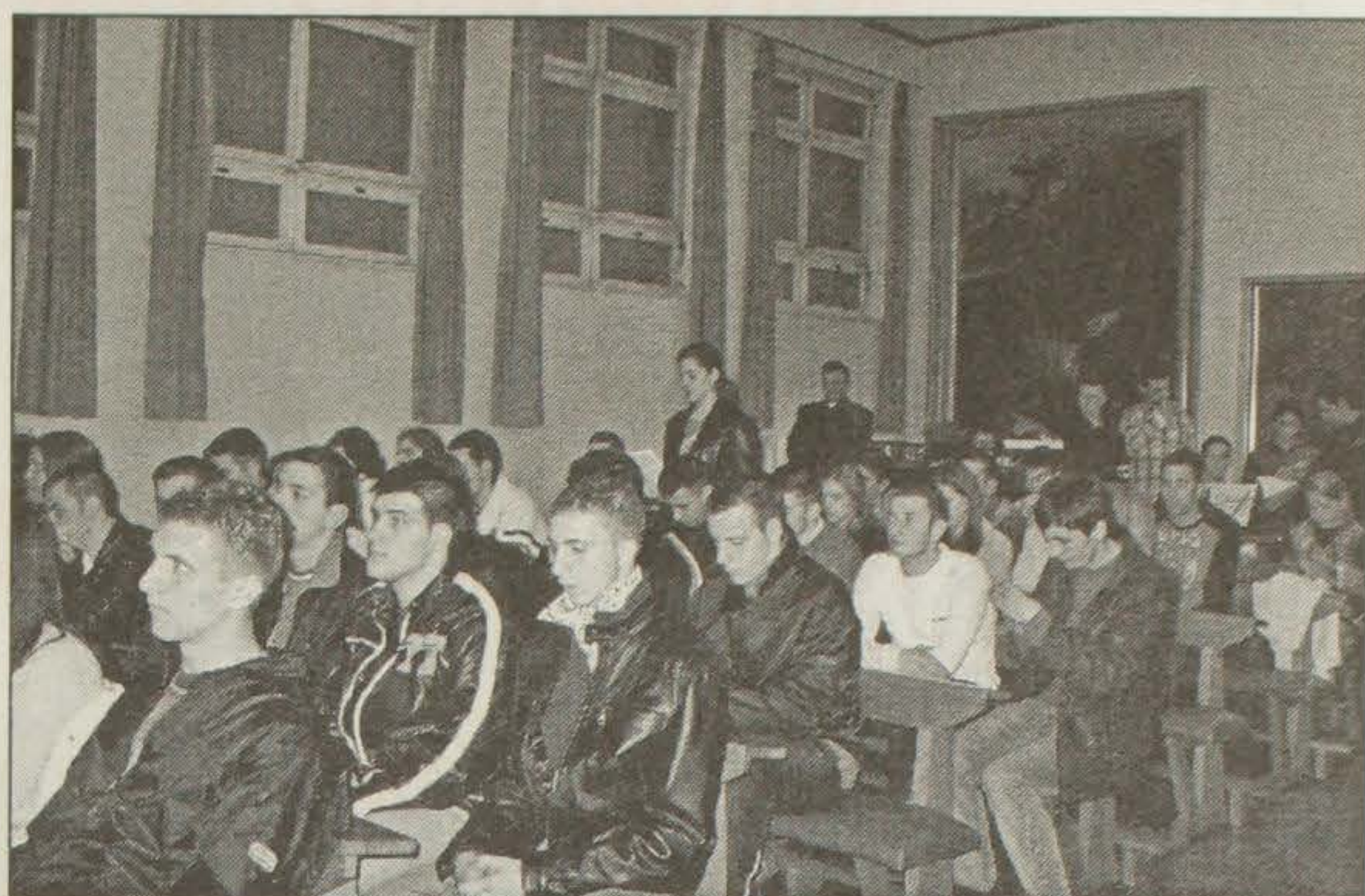
Više od stotinu mladih katolika grada Subotice okupilo se uoči Cvjetnice, u subotu 8. travnja, na tradicionalnom bdjenju mladih pod geslom "Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka". Ovim bdjenjem, koje je predvodio subotički biskup **dr. Ivan Péntzes**, mladi grada Subotice zajednički su proslavili svoj dan dan, uključivši se na taj način i u proslavu Svjetskoga dana mladih koji se slavi na Cvjetnicu. Na bdjenju u sjemeništu "Paulinum" mladi su razmišljali i molili u hrvatskoj i mađarskoj jezičnoj skupini, a završni dio bio je zajednički.

Susret je započeo ulaznom pjesmom, a knjigu Evanđelja svečano je unio **vlč. Ivica Ivanković Radak**, koji je potom predvodio prvi dio bdjenja na hrvatskom jeziku te je navijestio evanđelje, dok je dio bdjenja na mađarskom jeziku predvodio katedralni kapelan **vlč. Robert Utcai**. Mladi iz katedralne župe sv. Terezije Avilske, te mladi iz župa sv. Roka, Isusova Uskrsnuća i Marije Majke Crkve pročitali su potom po jedan odlomak iz Papine poruke, zatim razmišljanje nad tim odlomkom kojega su sami sastavili te prigodne molitve vjernika. U svojim razmišljanjima posebno su molili Isusa za rodnost naših srdaca i naših života, kako bismo i sami pronosili svjetlo Njegove radosne vijesti, ali i za takvu dobrotu da nam se mogu radovati oni koji nas vide. Molili su također i Isusovu Majku Mariju kako bi svatko od nas postao Radosna vijest za svoje društvo, i kako naša riječ ne bi bila samo puka riječ nego se pretvarala i u djelo. U svojim razmišljanjima mladi su potaknuli jedni druge da ponovno pogledaju u svoja srca koje u sebi nosi Boga živoga, a koje je glasnik evanđelja. Naznačili su kako je potrebno dopustiti Duhu Svetom da nas obdari ljubavlju, nježnošću, strpljenjem i mudrošću kako bismo "išli do krajnjih granica i kako bismo pokazali ljudima kako je divno biti radostan i nasmijan, kako je divno biti pažljiv, dobar i pozitivan i nositi u sebi Boga".

Završni dio bdjenja predvodio je subotički biskup dr. Ivan Péntzes, koji je pozvao mlade da u Velikom tjednu dublje urone u razmišljanje o vrhuncu Isusova života i poslanja. "Vazmeno otajstvo muke, smrti i uskrsnuća Krista Gospodina, baca svjetlo na sve događaje ljudskoga života. U svjetlu tog događaja svi ljudi - i djeca i mladi i odrasli i stari mogu otkriti puni smisao svog ovozemaljskog života koji se nakon smrti produžava u vječni život koji nam je Isus zaslužio", istaknuo je biskup.

Bdjenje je završilo molitvom Gospodnjom i biskupovim blagoslovom, nakon čega se sa svakim od sudionika susreta biskup pozdravio ponaosob, te im darovao spomen sličicu s likom pape Benedikta XVI. kao i tekst Papine poruke za Svjetski dan mladih 2006. godine.

Željka Zelić

MLADI NA HODOČASNIČKOM KRIŽNOM PUTU

supruga **Eva Cvijin** 1921. godine. Nakon posljednje dvije postaje koje su bile kod subotičke Kalvarije i Blaškovog križa, križni put završili smo u nedjelju 2. travnja u poslijepodnevnom satima u subotičkoj katedrali sv. Terezije Avilske.

Hodočasnički križni put mladih vjernika Subotice i okolice održan je u subotu 1. travnja, a započeo je svetom misom koju je u subotičkoj crkvi Isusova Uskrsnuća predslavio **mons. Marko Fogić**. Nakon svete mise okupljeni hodočasnici

krenuli su na hodočašće dugo oko 40 km. Sve postaje križnoga puta bile su raspoređene tako da smo se kretali smjerom: Subotica - Ljutovo - Tavankut - Mala Bosna - Subotica. Pojedine postaje Križnoga puta molili smo kraj križeva "krajputaša" kao što je onaj koji je "na slavu Božju podignula Peičeva familija 1881. godine" a koji je obnovljen 1923. godine. Osim toga, jedna od postaja križnoga puta bila je i crkva u Tavankutu u kojoj smo slavili i svetu misu. Nakon odmora i ručka nastavili smo križni put postajama kod križeva "krajputaša" koje su podignuli **Blaško Stantić** i supruga mu **Marga Tumbas** s obitelji 1941. godine, te **Pajo**

Perin Francišković 1804. godine i dr. Osim toga, jedna od sljedećih postaja bila je i crkva u Maloj Bosni u kojoj smo posebno molili i za dva nedavno preminula svećenika subotičke biskupije: **vlč. Ivicu Prčića** i **mr. Lazara Ivana Krmpotića**. Sljedeća postaja bila je kod križa kojega su dali podignuti **Kalman Đukić** i njegova

Mnogi od nas imali su posebne osobne razloge i nakane s kojima su krenuli na križni put koji je vodio sve do "Isusovih postaja". Na upit tko ili što je bio pokretač polaska na križni put, jesi li nosio križ i zbog čega te jesi li razmišljao o nečem posebnom tijekom križnoga puta a o čemu ne razmišljaš tako često, mladi su odgovorili sljedeće:

- Krenuo sam zbog druženja i dragoga Isusa, potaknut od strane samoga Boga. Želio sam mu se zahvaliti za sve što je učinio, a i dalje čini za nas. Dok sam nosio križ, razmišljao sam o tome kako je Isusu bilo teško dok se mučio za nas. Po mom mišljenju, naša žrtva će se isplatiti, jer znajući Isusa, bit će nam vraćeno mnogostruko više od naših očekivanja.

- Sjećali smo se onih mjesta u Jeruzalemu kojima je Isus prolazio do Golgote, kako bi svojom smrću na križu otkupio i spasio ljude.

- Put sam radosno dočekala. Dopao mi se način puta kojim smo mogli izraziti zahvalnost prema Bogu i njegovoj žrtvi za nas. To je prilika koja se pruža jednom godišnje i zbog koje bih se, ukoliko bih ju propustila, posebno kajala. Križni put bio je šansa za ostvariti nova poznanstva i izgraditi prijateljstva. Prva pomisao do koje sam došla gledajući u križ bila je kako je težak i kako ga ove godine neću moći nositi. No, primivši ga na rame, moje mišljenje se u trenutku promijenilo. Kada je došlo do promjene osjećala sam se lakše. Mislim da sam našla dio veze između Šimuna Cirenca i Isusa, u trenutku kada mu je pomogao nositi križ.

Tekst priredila: Danijela Nuspl

Uređuje:
obitelj Huska

Što je za mene u ovom trenutku - Božja volja?

Dragi čitatelji, ma ja nikad ništa ne stignem na vrijeme! Toliko posla imam, uvijek stižu i novi, a silno želim s mojom dragom obitelji provoditi više vremena. Ponavljam si često: "Organizacija, moraš se bolje organizirati..." Kad bi dan imao bar koji sat više... Ali, ne! Ne ORGANIZACIJA, već - BOŽJA VOLJA! Dragi Bog zna zašto nam šalje baš takav život kakav imamo i zašto nas je stvorio takve kakvi smo. I ljubi nas, sve nas ljubi! Neka sve bude volja Božja, jer samo tada život ima smisla. Sretan Uskrs!!!

v

Upitajmo se

KAKVI SMO RODITELJI?

Pater Tadej Vojnović iz Novog Sada održao je u ovo korizmeno vrijeme u vrtiću "Marija Petković" predavanje roditeljima o odgoju djece. Pozvao nas je da se zapitamo: KAKAV SAM JA RODITELJ? Neki od prisutnih roditelja su zatražili da ga bar ukratko prenesemo u našem *Zvoniku*, jer se žele podsjetiti svega rečenog i ponuditi drugima nekoliko misli...

Vrijeme, kojeg često imamo tako malo, premalo posvećujemo svojoj djeci. Kada ga imamo, kako ga koristimo? Radimo li za svoju djecu ili protiv njih? Roditelj može napraviti najviše dobra za svoje dijete, ali i najviše zla.

Djeca koju imamo nisu naša djeca, djeca su Božja. Bog nam ih je dao da prođu kroz nas. Povjerio nam je da vodimo djecu i u njih upišemo kako svoju prirodnu ljepotu tako i onu nutarnju. Dijete je nama povjereno da naraste do svoje punine i dođe do spasenja. Dakle, roditelj ima pravo i odgovornost na odgoj djeteta i po naravnom i po crkvenom pravu. Nemojte se odricati toga prava! Dijete ne treba odgajati ni baka, ni djed, ni tetke; ni ulica, ni TV, ni javno

mnijenje. Potrudimo se da ne budemo roditelji koji prezaštićuju svoje dijete i rade za njega sve i daju mu sve, a isto tako potrudimo se da svoj neispunjeni san ne pokušavamo ostvariti na svom djetetu i tako liječimo svoje komplekse.

Odgojni proces ima pred sobom čitavu ličnost: razviti duhovne i fizičke kvalitete. Ponekad to rezultira preopterećenjem djeteta. Roditelj ne smije biti emotivno zaslijepljen. Dijete treba suočiti s posljedicama, ako nešto ne napravi, ali ne uvjetovati ga!

Odgoj iziskuje VRIJEME. Roditelj treba BITI s djetetom. U odgoju trebaju sudjelovati i MAMA i TATA! Cilj odgoja

je osamostaliti dijete, osposobiti ga za samoodgoj - da dalje može samo sebe odgajati. Svi smo nekada bili djeca i od roditelja primili instrumente vrednovanja koje koristimo cijeli život i prenosimo ih na svoju djecu.

Dok je dijete malo roditelj ima zadatak odgojiti dijete za:

* GRANICU - dati djetetu što jednostavnije igračke i naučiti ga čuvati ih i koristiti;

* RAD - kako dijete raste ono treba imati svoje obveze, a s godinama starosti i one trebaju rasti;

* ODGOVORNOST - naučiti dijete dijeliti s drugima i da kad mu se nešto povjeri to mora napraviti;

* DUHOVNOST - svoju živu vjeru uliti u dijete.

Odgajati znači: živjeti kako treba, jer dijete se ogleda u svojim roditeljima. Djetetu je potreban i muški i ženski uzor kako bi se dobro formiralo.

U današnjem odgoju naročito je prisutna kriza prisutnosti oca. U svijesti djeteta otac je isključen iz odgoja. Otac danas ne provodi učenje vjere - ne čita Bibliju pred djecom, ne moli s djecom...

Zaključimo, dragi roditelji: odgoj je kao sijanje, ne pokazuje odmah plodove!!! Plodove ćemo brati kad ostarimo, ali će tada za novu sjetvu biti kasno.

Roditelj

UPOZNAJMO SVECE - ZAŠTITNIKE OBITELJI

Sveta Katarina Sijenska

- zaštitnica djece brojnih obitelji i bolesnih (spomendan 29. travnja)

Kao najmlađe, 25. dijete u svojoj obitelji, sigurno nije uvijek bilo "po njenom":) Pod njenu se zaštitu mogu utjecati i dječica kad misle da ih roditelji ne razumiju (Katarinu roditelji nisu htjeli pustiti u samostan!), ali i roditelji kad misle da se ne mogu dogovoriti

sa svojom djecom: Katarina je mirila zavedene do svog posljednjeg časa, čak je uspjela papu Grgura XI. vratiti iz Avignonskog sužanjstva u Rim. Umrula je od misteriozne i teške bolesti, koja se iznenada pojavila i nikada nije točno dijagnosticirana, pa i nju možemo zazvati u smrtnom času za pomoć. Njezin zavor štiti od spontanijih pobačaja i u raznim kušnjama. Pet godina na tijelu je "nosila" rane Isusove.

vh

Uređuje: Jakob Pfeifer

DVIJESTOTINE GODINA SUVREMENOG EKUMENIZMA

(1805. - 2005.)
(nastavak iz prošlog broja)

Katolička crkva je imala svoj posebni ekumenski put. U početku se rezervirano držala i sa sumnjom pratila djelatnost ekumenskog pokreta. Tek papa **Lav XIII.** (1878.-1903.) mijenja odnos prema ekumenizmu. On s poštovanjem piše o Istočnim crkvama koje su se 1054. godine odijelile. Izbjegava uvredljive izraze i negativne ocjene, pravoslavne ne naziva šizmaticima i hereticima i poziva ih na sjedinjenje.

Papa **Pio XI.** (1912.-1939.) također je u početku sa sumnjom gledao na ekumenski pokret, no kasnije je promijenio svoj stav. Uveo je studij istočnog bogoslovlja u katoličkim bogoslovnim učilištima, pozivao je na pokoru i priznao da i kršćanski Zapad snosi krivicu za raskol u Crkvi. Priznao je da i kod nesjedinjenih istočnjaka djeluje Božja milost, osnovao je Istočni institut u Rimu; priznao je da bi sjedinjenje Istočnih i Zapadne Crkve bilo Bogu ugodno djelo i korisno Katoličkoj crkvi. Temeljni njegov dokument je enciklika "Rerum orientalium" (O istočnim problemima).

Tragom pape **Pia XI.** pošao je i papa **Pio XII.** (1939.-1958.) a pravu revoluciju u tom pogledu izvršio je papa **Ivan XXIII.** (1958.-1963.). Njegovo je djelo produžio papa **Pavao VI.** (1963.-1978.). Drugi vatikanski koncil objavio je dva dekreta koja se odnose na ekumenizam. To su "Unitatis redintegratio" (Obnova jedinstva) i "Orientalium Ecclesiarum" (O Istočnim crkvama).

Vrlo važan ekumenski događaj zbio se 1954. godine u Jeruzalemu, kada su se papa **Pavao VI.** i carigradski patrijarh **Atenagora I.** sreli, zagrlili i zajedno molili na Isusovom grobu. Taj se papa sreo s poglavarom Anglikanske crkve, s koptskim patrijarhom, posjetio je Ekumenski savjet crkava u Šambeziju, također i Ujedinjene nacije i tamo se u svom govoru založio za očuvanje mira u svijetu. Vrhunac ekumenske djelatnosti pape **Pavla VI.** i patrijarha **Atenagore I.** bio je 7. prosinca 1965. godine kada su istovremeno u Rimu i u Istanbulu međusobno skinute anateme (izopćenja), što su ih međusobno Rimski i Bizantska crkva bacile jedna na drugu 1054. godine. U vrijeme pontifikata pape **Pavla VI.**, 1966. i 1967. godine objavljene su Instrukcije o mješovitim ženidbama, što

su ih izdale Kongregacija za nauk vjere i Kongregacija za Istočne crkve. Godine 1967. osnovano je Papinsko vijeće za jedinstvo Crkve.

O ekumenskoj djelatnosti pape **Ivana Pavla II.** je već puno pisano. Samo da spomenemo njegovo apostolsko pismo "Orientale lumen" (Svjetlo Istoka) i encikliku "Ut unum sint" (Da budu jedno). Zatim njegove posjete većini pravoslavnih zemalja. Ušao je u sinagogu i džamiju, sazivao ekumenske molitvene skupove u Asizu, u Italiji. Dokumenti Katoličke crkve za Međunarodnu komisiju u okvirima teološkog dijaloga Katoličke i Pravoslavne crkve načinjeni su po njegovom nadahnuću. Također i "Cartha oecumenica" iz 1999. godine, koju su zajednički izradili Konferencija Europskih crkava (protestanti) i Savjet europskih biskupskih konferencija (katolici). Ili, pak, "Izjava o opravdanju", koju su 31. listopada 1999. godine potpisali protestanti i katolici.

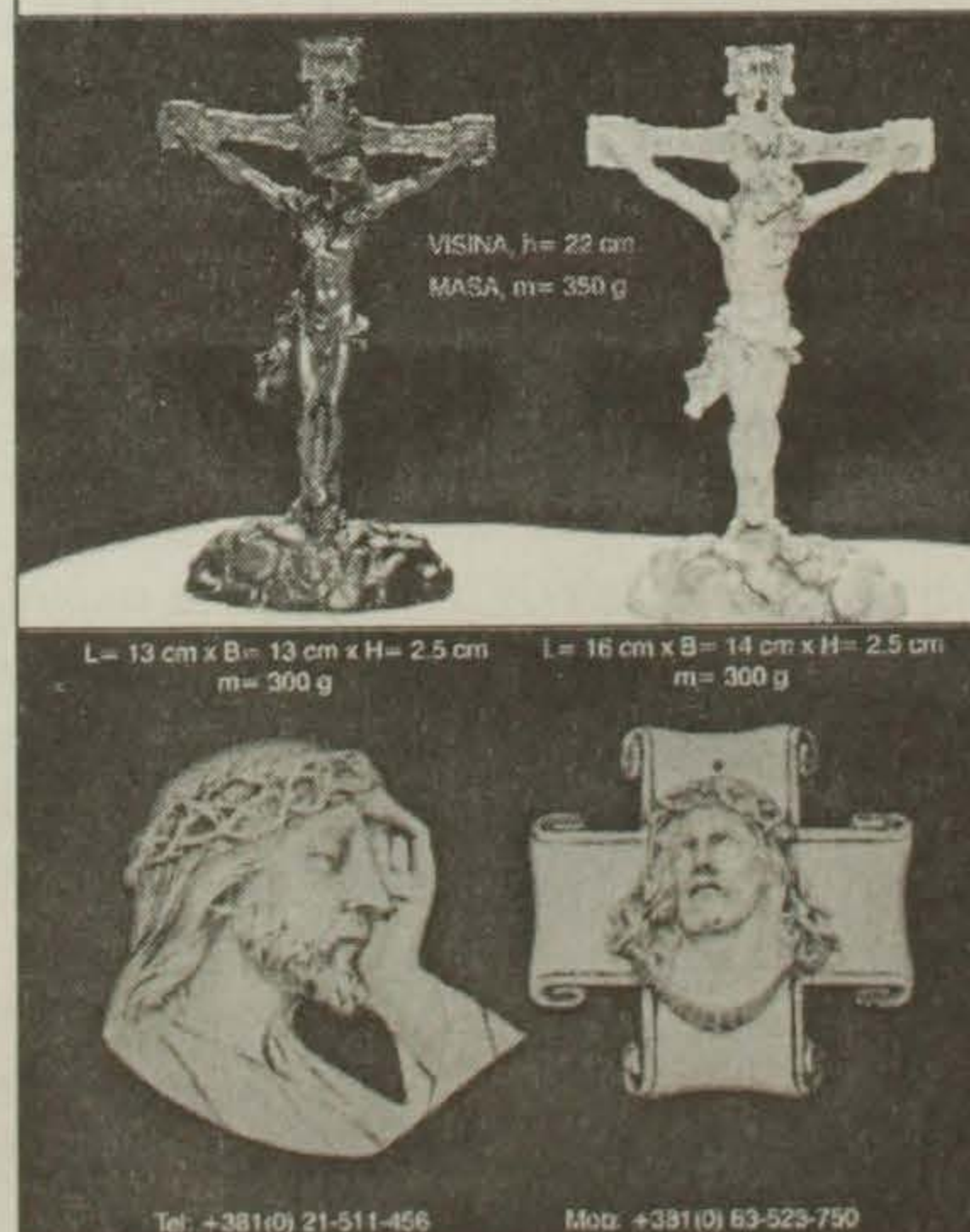
Posijano sjeme ekumenizma prije dvjesto godina duboko se ukorijenilo u svijest kršćana. Ekumenizam danas nije dokolica teologa ili neka atrakcija, on je imperativ vremena i obveza svakog kršćanina.

Mr. Roman Miz

PONUĐA ZA USKRS, PRVU PRIČEST i KRIZMU

-)0(-)0(-)0(-)0(-)0(-)0(-)0(-)

Narudžbe na tel: +381 (0) 21 511-456
ili mob: +381 (0)63 523-750

PLODNA STAROST U PRIVATNOM DOMU

Naša "Mamika"

U našoj kući, koja je Dom za njegu starih i iznemoglih lica "Sv. Katarina" na Paliću, smješteni su stari, bolesni i iznemogli ljudi. Svi članovi naše obitelji staraju se da im bude ugodno, da jedu hranu po želji, da su čisti, zadovoljni i radosni. To je nekada vrlo teško postići jer starost zna biti i veliki teret bez volje tih osoba.

Jedna od naših stanovnica je **Marija Kanjo**, rođena 27. 02. 1908., inače najstarija Palićanka. Rođena je u Bečeju. Svi je zovemo "Mamika". Svjesna je i orijentirana, svakodnevno prima posjete. Dolaze joj djeca (2), unučad (4) i praunučad (8). Dok razgovara sa sinom **Andrijom** i kćerkom **Martom**, ne ostavlja krunicu iz ruke. Molitva je stalno prisutna kod "Mamike".

Svakog prvog petka dolazi njen ispovjednik **vlč. Josip Leist** vidjeti ju i donijeti joj radost.

Od "Mamike" nikada nismo čuli da želi umrijeti ili da joj je postelja teška ili da joj je teško što ne vidi (već par godina je slijepa). Nikada se ne žali. Prima život kakav joj je dragi **Bog** dao i zadovoljna je njime.

Obitelj Rudić Vranić

**UBI CARITAS
ET AMOR
IBI DEUS EST**

**GDJE JE LJUBAV,
PRIJATELJSTVO,
ONDJE JE I BOG**

Piše: Alojzije Stantić

USKRSNUĆE POD ATARSKIM KRIŽOM

"... Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče."
(Mt 28, 5-6)

Atarske križove salašari su u korizmi obalazili kad je ko dospio, od jutra do mraka, pa i noćom po uštapu. Pod njim su nuz osobne molitve izmolili i križni put. Tušta salašara rad poslova nisu dospili nediljno makar jedared otić u crkvu na pridiku s molitvom križnog puta i njima je atarski križ odminio crkvu. Pod njim su se na korizmenu pobožnost izređali svi iz obitelji, kad je ko dospio. Atarski križ je odminio crkvu svima koji nediljom nisu dospili otić na misu. Naši stari su razumno podigli križove, onako kako su se širili salaši, pa ji je već početkom XX. vika bilo toliko da su iz svakog salaša do najbližeg križa stigli najduže za oko po sata(*).

Kad je na kraj zime zemlja promanila (prosušila), prvi ko je dospio napravio je red oko križa: pritreso (popravio) tarabe i počivalicu, očistio ga od suvog lišća kojeg je nano vitar i ograbljico travu. Počivalica je tribala starijoj čeljadi kojima je teško dokoracat do križa i još teže dugo stat.

Onda se nije gledalo ko je podigo križ, jel je dotični samo dobrotvor, a križ je zajednički, sviju virnika, zato su se o njemu svi starali.

Na molitvu križnog puta čeljad nisu dolazila u udivanjeno vrime, kupili su se polagano, a ko je došo najpre je "pozdravio križ" kratkom molitvom. Molitvu za sve vodio je pridnjak el rednjača.

U velikoj nedilji, a najviše od Velikog četvrtka do Uskrsnuća, salašari su radili samo nužne poslove. Ti dana narod je uzburko ravan oko križa, čeljad su išla tamo-vamo. Većina je pod križ išla sa svetom knjigom (molitvenikom). Starovinske svete knjige su pisali i zdravo krupnim slovima za čeljad koja slabije vide, a križni put oslikali onima koji ne znadu štit (čitati) da makar sa slika prate kaka je bila Isusova patnja od Getsemanije do Kalvarije.

Čeljad koja nisu dospili u Velik četvrtak na podvezivanje zvona, el na govorenje (čitanje pasije /Muke Isusove/) na Velik petak, ti su se duže zadržali pod križom, izmolili križni put i druge molitve iz svete knjige.

Uskrsnuće pod atarskim križom

Dobro se sićam na majku. Prija neg sam pošo u škulu često su me ko najstarijeg unuka uvatili za ruku da š njima idem pod križ. Malo-malo pa su bili rđavi (bolešljivi) zato i dospiveni, imali su potribu da se molidu pod križom. Od majke sam naučio zašto treba ić pod križ. Natrag se nismo žurili pa se trevilo da su se prid veče s kimgod zadivanili, uvukli se u mrak. Majka nisu volili da ji u ravni uvati mrak. Sa mnom su bili cigurniji.

Ko da je bilo juče. Uskrsnuće sam upozno pod našim križom. Nikoliko nji su mi ostali obaško u sićanju. Taj virski obred uvik pada u vrime uštapa, a on se nastaro da narod stazom el vagašom (kolotragom) puta ne ševalja (necigurno ide) već da pod križ i brez fenjera komotno dokoraca. Uštap je nuz "namigivanje" tušta zvizda rasuti po nebu, ko kokica u protaku (rešeto krupni okaca), pokazo svu lipotu ogoljene ravni.

Križ je nadvisio golu ravan. Iz daljeg su se nazirali bajmačka i pačirska crkva, a okolo iza dračovovi šumnjaka sakriveni salaši dali su obašku lipotu ravni. Komešanje svita u ravni, naglas molenje i pivanje, uzbunilo je salaške vaške nenaviknute na tako štogod usrid noći.

Uskrsnuće su virnici u dalekim crkvama dočekali poslipodne.

Ko je od salašara dospio, pod dalekim kalvarijama su izmolili križni put, al su zato došli pod atarski križ s onima koji nisu išli pod kalvariju. Kad se dobrim smračilo, narod se počo kupit. Kad su ošacovali da su došli koji su naumili, pridnjak je počo molitvu. Malo su zapivali, još jedared izmolili križni put, obavili su obred Uskrsnuća po svetoj knjigi, dokrajčili su ga dobrim posli ponoći. Nisu se oma razišli, čestitali su radosnu vist, malo

divanili i onda natenane oči na salaš. Pa adetu, nikoliko čeljadi su ostali pod križom da dočekaje zoru, da križ ne ostane sam. Na salašu su reduše spremile posvetilište, posli molitve i zafale Bogu na daru kojeg ćemo ist, latili smo se posvetilišta. Njeg su zalili kevedinkom, a posli ila

pušači se u zapečak mašili duvankese koju su na Čistu sridu tamo ostavili da otpočiva.

* * * * *

Danas u crkvi Uskrsnuće dočekamo nuz zdravo lip Vazmeni hvalospjev Uskrsnoj svići i čitanja s psalmima, da što svečanije čujemo kad će prid Evađelje svećenik i puk zapivat *Aleluja*. Tu radosnu vist isprate bučne vorgule (orgulje), a sva zvona ko da se nadmećaje koje će lipče oglasit tu vist. Krsna služba, blagoslov vode, krštenje katekumena i obnova krsni obećanja su obredi koje doživimo samo u Vazmenom bdenju. Da to dočekamo spremali smo se odricanjima, molitvama, duhovnom obnovom u korizmi.

Kad probam uporedit ovo Uskrsnuće i ono pod atarskim križom, svaćam da nisam bio svistan koliko mi je i Uskrsnuće u ravni bilo lipo, toliko da ga se još i danas sićam. Kad bi mogo točak vrimenta okrenit natrag, brez kolebanja bi ga dokotrljo u ravam pod atarski križ, okičen uštapom i sa zvizdanim nebom.

Moje kontanje mož razumit samo čeljade koje je u se upilo lipotu ravni, baš ko pisnik koji je lipo spivo, kad mu je u Zagreb u goste došo dida:

**Oprosti, pridragi sine, tako mi teško u duši,
ostavit moram varoš, gde nema tišine,
sve me tu dira i smeta, štogod me tako guši,
željan sam ravnice drage: slobode, mira,
tišine...**

(Aleksa Kokić, Tako mi govorio djed jedne proljetne večeri, Srebrno klasje. Subotica, 1962. g.)

(*) Prof. Ivan Petrekanić je nabrojo oko 220 atarski križova u našem ataru, a Csúszó Dezső ji je u knjigi "Könyörgésünk színhelyei" I - III opiso kad ga je i ko podigo.

Piše: Stjepan Beretić

Prije 70 godina održana je biskupijska sinoda u Subotici

Povijest sinoda u Kalačko-Bačkoj nadbiskupiji

U veljači 1935. najavio je biskup Lajčo Budanović biskupijsku sinodu. Ta je sinoda završena 1936. godine. Tom prilikom je odlučeno da se izda Bački zakonik u koji su ušli svi dotadašnji krajevni zakoni. Do tada je ordinarij tadašnje Bačke apostolske administrature krajevne zakone i propise objavljivao u biskupskim statutima i u okružnicama. U predturska vremena u Bačkoj je održano više skupova biskupa i mađarskih velmoža, koji su imali za svrhu osiguranje kraljevstva, ali su donošeni i zakoni i odredbe koje su se ticale vjernika. Ipak o tim sastancima, bar u Kalači, nije sačuvan niti jedan dokument. Poslije oslobođenja od Turaka, Kaločko-Bačka nadbiskupija nije više imala dvije katedrale, niti dva kaptola. Sjedište kalačko-bačkog nadbiskupa je premješteno u Kalaču. Istom, 1863. godine, održana je sinoda kalačke crkvene pokrajine. Zakoni i propisi te sinode objavljeni su 1864. godine. A svi propisi i zakoni koji su izdani od 1867. godine do 1879. objavljeni su u posebnoj knjizi. Tako je Kalačko-Bačka nadbiskupija dobila neku vrstu zakonika. Premda je svećenstvo tražilo održavanje biskupijske sinode još 1872. godine, i premda je potreba za sinodom bila velika, ipak se sazivanje sinode stalno odgađalo. Kroz sve to vrijeme je nadbiskup u okružnicama objavljivao odredbe i zakone, pa je vremenom bilo vrlo teško snalaženje svećenstva u tako rasutim zakonima i odredbama. U dvojbenim slučajevima svećenici su se nadbiskupu morali obraćati pitanjima i čekati odgovor. Istom, 1926. godine održana je biskupijska sinoda u Kalači - za onaj dio nekadašnje Kalačko-Bačke nadbiskupije koji je ostao u Mađarskoj. Zaključci te sinode su objavljeni u okružnici kalačkoga nadbiskupa.

Prva sinoda Bačke apostolske administrature

Prva se sinoda zvala Bačka sinoda zato što je bila prva biskupijska sinoda na području današnje Subotičke biskupije. U naredbama apostolskog upravi-

telja Bačke apostolske administrature su nedostajale upute o matičenju. U svojim okružnicama on je određivao mnoge postupke za administriranje dekanata i župa, pa ipak, i nakon što je Bačka ušla u Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca, matice su se vodile i dalje na mađarskom jeziku. To je trebalo izmijeniti. Valjalo je uskladiti obrazovanje novih svećenika. Svećenici Bačke apostolske administrature dolazili su iz različitih bogoslovija, pa je i biskupska sinoda trebala i u tom smislu donijeti odredbe koje su imale za svrhu dovođenje do ujednačenijeg znanja mladih svećenika. Obrasci za vođenje crkvenih računa iz 1916. godine su također izmijenjeni i prilagođeni Bačkoj apostolskoj administraturi.

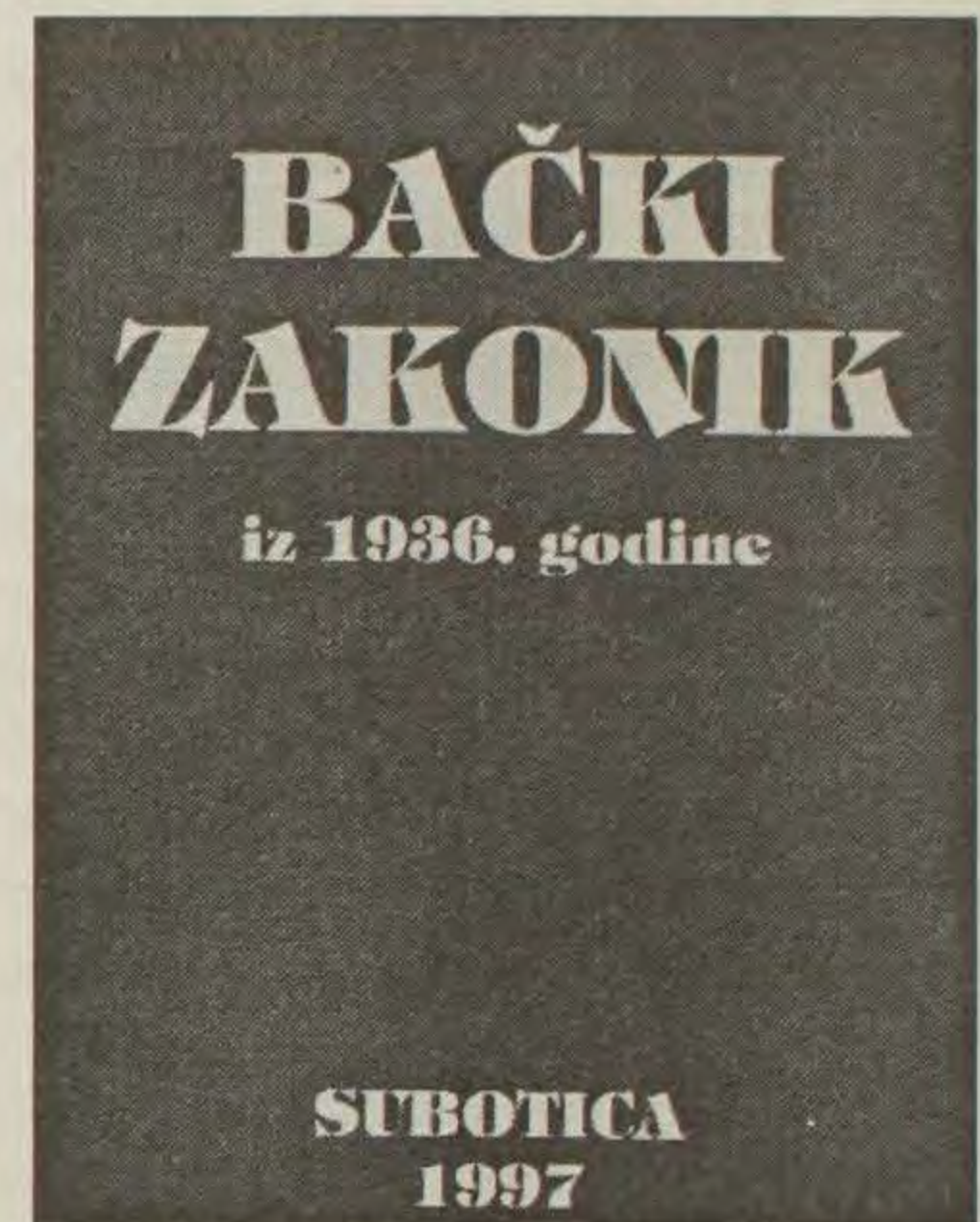
Svečani završetak prve bačke sinode

Do Drugoga vatikanskog sabora se 30. lipnja slavio blagdan svetoga Pavla apostola. Poznato je da je sveti Pavao bio zaštitnik ne samo Bačke nadbiskupije, već i Bačke županije. Zato je upravo na dan svetoga Pavla, 30. lipnja 1936. godine u današnjoj stolnoj bazilici svete Terezije u Subotici pod predsjedanjem biskupa Lajče Budanovića održana prva Bačka biskupijska sinoda. Nakon što je svećenstvo ušlo u katedralu, slijedila je sveta misa o Duhu Svetom, a poslije svete mise je biskup otvorio sinodu. Između svećenika koji su imali stajati na čelu sinode biskup je zadužio Blaška Rajića, Andreasa Moulliona, Ferenc Bertrona i Mátyása Körmöczyja. Apatinski župnik dr. Jakob Egerth je pročitao proglašenje i sazivnu naredbu. Na koncu su svi nazočni svećenici sinodski oci pojedinačno potpisali statute. Posljednji je svoj potpis stavio biskup Budanović. Poslije te svečane javne sjednice uslijedila je druga javna sjednica na kojoj su izabrani i imenovani svećenici na različite službe u biskupiji. Prvi imenovani biskupijski savjetnici su bili Blaško Rajić, Petar Evetović, Antun Skenderović, Franjo Švraka, Antun Vojnić Tunić, Pavao Bešlić, i Andreas Moullion. Biskupijski savjetnici su zaduženi da sročene statute što prije tiskaju. Svečanost prve Bačke sinode završena

je pjevanjem svečane zahvalnice i klanjanjem pred Presvetim oltarskim sakramentom.

Značaj Bačkog zakonika

Najveći plod prve Bačke sinode bio je Bački zakonik, koji je objavljen u Subotici 1937. godine na latinskom jeziku. Nastojanjem i naređenjem subotičkog biskupa, dr. Jánosa Pénzesa, 1997. godine objavljen je hrvatski prijevod toga zakonika, a 2000. godine i mađarski. Mnoge odredbe toga zakonika su i danas na snazi, te će kao takvi ući i u novi zakonik koji će se objaviti poslije Prve sinode Subotičke biskupije, koja

se ima održati 30. lipnja ove godine u sjedištu biskupije. Zahvaljujući prijevodi-ma na žive jezike, stari je zakonik još više dobio na značaju, budući da je dostupniji novim naraštajima subotičkih svećenika. Mnogi su naši svećenici studirali sveto bogoslovlje u Zagrebu i Đakovu. Tamošnji su profesori kanonskoga prava uvijek izricali najveće pohvale praktičnosti i uređenosti Bačkog zakonika iz 1936. godine.

SZTR **JULIJA-OPTIKA**

KULTURA NOŠENJA NAOČALA

VODITE RAČUNA O REZERVNIM NAOČALAMA!

24000 Subotica, Braće Radića 6

Telefon: 024/ 528-482

Radno vrijeme:
radnim danom:
9,30 do 12,00 i 17,00 do 19,00
subotom: 9,00 do 12,00

Odgovara: dr. Andrija Kopilović

Ljubiti neprijatelje?

Jasno mi je da je Bog zapovjedio: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga." Međutim, stalno me zbunjuje i opterećuje kada Isus zahtijeva da ljubimo svoje neprijatelje, molimo za one koji nas progone i blagoslivljamo one koji nas proklinju. Kako je to moguće?

E. D., Đurđin

Ljubav prema Bogu i prema bližnjemu je zapovijed koja je osobito važna. Tako važna da čini srž i Staroga i Novoga zavjeta. Naime, u Starom zavjetu ta riječ "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim, a bližnjega svoga kao sebe samoga", bila je zapovijed stavljena pred vjerne Izraelce tako da je uvijek imaju pred očima. Oni su išli tako daleko da su imali privjesak na ruci gdje je u kutijici bila zapisana ta rečenica ili je bila na čelu vrpcom privezana kutijica s tim tekstom. I kada je u Novom zavjetu jedan bogotražitelj zapitao Isusa koja je najveća zapovijed u Zakonu, on je rekao: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom, i svim umom svojim. Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga." Ali Isus je donio i jednu novu zapovijed. Na toj zapovijedi počiva Novi zavjet: "Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge." Dakle, posve je jasno da trebamo ljubiti Boga svim srcem, svim bićem, svim umom, svom mišlju, svim djelima i svim životom samo zato jer je Bog. Želim upozoriti da je ljubiti Boga božanska krepost koju Bog prvi daruje i čovjek je pozvan ljubiti Boga radi toga što je Bog - Bog - a ne radi toga što je Bog dobar, što je Bog ljubav, što je Bog savršenstvo. Krepost je u ovome: Ljubiti Boga jer je Bog i ni zbog čega drugoga. To znači da čovjek mora ljubiti Boga do te mjere da uvijek i jedino Bog bude na prvom mjestu. Čim bi ljubav prema Bogu dospjela na drugo mjesto, prestala bi biti ljubav prema Bogu, jer više ne bi pripadala vrhovnom biću, Bogu kao Bogu. Dakle, ljubimo Boga zato što je Bog - Bog.

Bližnjega treba ljubiti jer je od Boga stvoreno biće. Svaki čovjek je od Boga željkovano biće i na svakom čovjeku počiva Božja stvarateljska, očinska ljubav. Radi toga je tako čvrsto Bog zapovjedio da ljubimo i svoje bližnje. Bližnje zato što je svaki čovjek proizišao ne iz Božje stvarateljske moći nego iz Božje ljubavi. Bog stvara čovjeka samo zato da ga usreći i to ljubeći ga. Prema tome, čovjek je subjekt Božje ljubavi. Čovjek je jedino biće u kozmosu koje neposredno komunicira i susreće Boga Stvoritelja. Bog koji je ljubav, stvorio je čovjeka na svoju sliku i sebi slična da bi imao "sugovornika". Čovjek je, dakle, ljubljeno biće, do te mjere da na par mjesta Biblija kaže da čovjek nažalost može Boga napustiti, ali Bog čovjeka ne može napustiti. Dakle, ne može ga ne ljubiti, zato što se Bog ne može odreći samoga sebe makar se mi njega, kao ograničena bića, i odrekli. Dakle, ljubav Božja je ljubav prema čovjeku i svako ljudsko biće je ljubljeno biće, a ljudi se među

sobom zato moraju ljubiti jer su svi od Boga proizašli kao od Oca i moraju se prepoznavati kao braća i sestre. Zapovijed ljubavi prema bližnjemu, prema tome, odnosi se prema čovjeku kao takvom zato što je taj čovjek kao moj bližnji, jednako kao i ja predmet, odnosno subjekt božanske ljubavi. Kao i mene, tako je i njega stvorio Bog zato da ga ljubi. Stoga nas je pozvao sve na vječnost, a ne samo na vremeniti život, da bi tamo u vječnosti, uranjajući nas u svoju božansku neizmjernu bit, usrećio svako ljudsko biće sobom. Bog stvara da očituje ljubav, da nas usrećuje ljubavlju i to beskonačnom, vječnom. U Novom zavjetu Isus je došao zato - utjelovio se, umro i uskrsnuo - da bi otkupio čovjeka, oslobodio čovjeka od grijeha. Da bi otklonio ono što smeta kako bismo mi ljudi imali među sobom upravo tu pravu ljubav prema bližnjemu. Dok se Stari zavjet ograničio na bližnje sunarodnjake, i one koji su živjeli s njima zajedno, dotle u Novom zavjetu nalazimo poziv svim ljudima i svim narodima na spasenje i to spasenje koje je izvršio Isus Krist. Isus Krist je, recimo tako, dokazao koliko ljubi čovjeka time što je umro za sve ljude, pa i za grešnike. Rekao je mnogo puta da nije došao spasiti pravednike nego grešnike, da ne trebaju liječnika zdravi nego bolesni. Dakle, Isusov život, Isusova smrt i Isusovo uskrsnuće je jednostavno dokaz da je Isus - druga božanska osoba - "okrenut" prema malenima, potrebnima, siromasima, grešnima, napuštenima. Uvijek je Bog u Isusu Kristu "okrenut" prema potrebnom. Njegova smrt i uskrsnuće najednom te potrebne oslobađa tih njihovih "potreba" te postaju otkupljeni ljudi, oslobođeni ropstva grijeha i smrti. Otkupljeni su krvlju i kako kaže apostol: "braćo, otkupljeni ste visokom cijenom, krvlju gospodina Isusa Krista". Nismo jeftino već skupo otkupljeni. Zato Isus može postaviti sebe za uzor ljubavi u Novom zavjetu i reći: "Ljubite se među sobom kako sam ja ljubio vas", a rekao je i to da "nitko nema veće ljubavi od ove: da tko svoj život položi za svoje prijatelje".

Sada dolazi pitanje: s kojim pravom onda on, koji polaže svoj život za svoje prijatelje, nas poziva da ljubimo neprijatelje? Pa zato što je Isus umro za grešnike, dakle, za one koji čine zlo, za one koji su nepravedni. I budući da je za takve umro, on ih je otkupio i učinio svojim prijateljima. Zato Isusovi prijatelji nisu prijatelji samo apostoli ili samo oni koji su dobri, nego su mu prijatelji svi oni za koje je On platio skupu cijenu ljubavi, a ta

cijena je bila njegova smrt. Zato ima pravo od nas zahtijevati ne samo da ljubimo one koji su nam dragi, koji su nam prijatelji, sunarodnjaci, zajedničari u vjeri itd., nego da ljubimo i svoje neprijatelje.

Sada bih se pozvao na nauk Benedikta XVI. iz njegove enciklike "Bog je ljubav", u kojoj jasno kaže: "Ljubav nije osjećaj, nego opredjeljenje" i "ljubav ne znači osjećajnost, ona je ugrađena u naše ljudske odnose", ali ona je "više od toga". "Ako zatvorimo oči za bližnjega, postajemo slijepi za Boga", nastavlja Papa. Naša otvorenost mora biti prema svima, ali to nije raspoloženje osjećaja, nego opredjeljenje za osobu. Ljubiti neprijatelja znači naprosto, kaže Papa dalje, "gledati Isusa i njegovim očima vidjeti pored sebe čovjeka ne onako kako ga ja vidim, nego onako kako ga vidi Isus, a Isus baš zato što u mom "neprijatelju" vidi grešnika i za njega život daje i zato mene poziva da mu praštajući, pristupajući kao čovjeku ali gledajući ga očima Isusa Krista, ne vidim više neprijatelja nego upravo vidim čovjeka koji je spašenik. Prema tome, gledanje druge osobe očima Isusa Krista, omogućuje nama da nadvladamo osjećaje i da Isusov prijatelj, a moj "neprijatelj", postane i meni prijatelj budući da sam i ja Isusov prijatelj. To znači da moram uočiti da je taj moj "neprijatelj" u stvari gladan ljubavi i zato mu moram pomoći da i on iskusi svoju spašenost u Isusu Kristu. Promatrati bližnjega, pa i neprijatelja Kristovim očima, znači moći mu dati puno više nego zadovoljiti samo neke njegove izvanjske potrebe. Konačno, ako naš kontakt s Bogom prestane - tu sad pazimo jako - ako smo na razini odnosa s Bogom samo na razini "biti pobožan" ili "vršiti vjerske dužnosti", tada mi Boga ne volimo. Jer samo "biti pobožan" i "vršiti vjerske dužnosti" još nije dovoljno da bismo postali ljudi koji to čine iz ljubavi prema Bogu. Ako naš "biti pobožan" i "vršiti vjerske dužnosti" postane čin ljubavi prema Bogu, tada stupamo s Bogom u odnos ljubavi i tada smo sposobni prihvatiti, po Isusu Kristu i u Isusu Kristu, i one za koje on umire na križu i uskrsava ih. Ako pak ne dosegemo tu ljubav prema Bogu, tada prestaje naš kontakt s Bogom i lišen je ljubavi te nas udaljuje od Boga. Dakle, raspoloživost prema bližnjemu - činiti mu ljubav - otvara naše oči da možemo vidjeti ono što Bog čini nama. Mi smo po svojim grijesima također možda postali nečiji neprijatelji, možda smo za nekoga neprijatelji, ali svakako je Bog onaj koji nam daje snagu. I evo, odgovor bih završio ovako: ljubiti neprijatelja ne znači gajiti prema njemu osjećajnost, ljubiti neprijatelja znači izdići se iznad kategorija ovozemaljskih odnosa, ući u vezu s Bogom koga ljubimo kao Boga i osjećamo u svom životu ljubav Božju koja se nama očitovala. A jer je Isus Krist umro za nas da spasi čovjeka, mi ljubeći "neprijatelja", moleći za one koji nas progone, zapravo Isusu Kristu pomažemo da bi čovjek - naš brat - bio spašen, a Bog je onaj koji želi ljubiti svakog čovjeka. U ovom se sastoji snaga kršćanskog preobraženja svijeta, a to je da u Bogu i po Bogu ljubimo sve ljude.

Zahvaljujemo našim darovateljima

Kašana - "Duka"

Subotica,
Preradovićeva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 555-738

Organizira:
- svadbe,
- rođendanska slavlja,
- bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI
Posebno se preporučamo za
organiziranje "Poduša"

Radno vrijeme: od 12 - 22
nedjeljom zatvoreno

Vremena su teška. Svaka pomoć nam je dobro došla.
Unaprijed hvala svakom darovatelju.

HORVÁT BUSINESS CENTER
HRVATSKI POSLOVNI CENTAR
CROATIAN BUSINESS CENTER

Nagymező u. 49.
H. 1065 Budapest P.f. 468

Tel: (36-1) 269-1301
311-9200, 353-1501
Tel/fax: (36-1) 269-1300

Svake treće nedjelje u mjesecu novi broj "Zvonika"

Tel.: 551-045

Maksima Gorkog 20 (kod glavne pošte)

Radno vrijeme: radnim danom od 9,30-12 i 16,30-19 sati
Radno vrijeme očnog liječnika: radnim danom od 17-19 sati

RENAULT

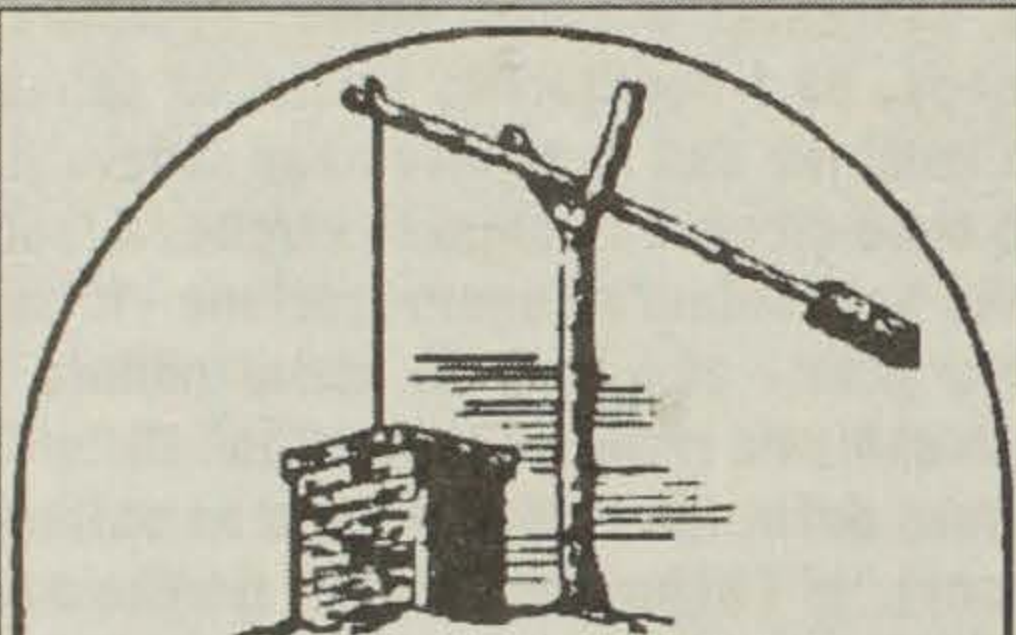

Koncesionar

VIDAKOVIĆ

Prodaja rezervnih delova i servis

Subotica, Braće Radića 51-53
Tel./fax: 024/553-567

SALAŠ

ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

agria

AGRIA D.O.O. SUBOTICA
PROIZVODNJA SIJAČICA I
REZERVNIH DIJELOVA
SUBOTICA, BARANJSKA 23
tel. i fax: 024-561-553
e-mail: agria@suonline.net

POLIKLINIKA

24000 Subotica
Jo Lajoša 4a
tel: 024 / 520-698

Radno vrijeme
radnim danom: od 9 do 19 sati
subotom: od 9 do 12 sati

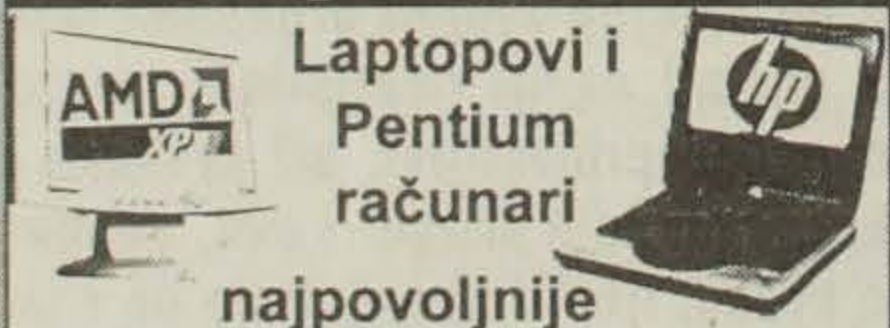
H čitaonica Hrvatska

Svakodnevno možete
čitati tisak, posuditi
knjige i porazgovarati s
prijateljima u Hrvatskoj
čitaonici

Subotica,
Ulica Bele Gabrića 21

Radnim danom: 9-13 sati

Millennium GSM Centar Prodaja i SERVIS

Laptopovi i
Pentium
računari

najpovoljnije

Panasonic
KX-TCD445

Gigaset
A-180

house1

Klima
uređaji

www.millenniumgsm.co.yu
Tel 024/ 551-353 Prvomajska 6.

Neka Bog
blagoslovi
sve koji
radom služe
braći
ljudima!

Internet provajding
Prodaja računara

Instalacija i održavanje računarskih mreža

Pojedinačni i grupni kursevi

(Windows, Word, Excel, Internet)

(024) 555-765 Karadordev put br. 2. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

NAMA JE DOVOLJNO
DA ZNATE ZA NAS...

FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karadordev put 2
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- HORGOS, Borisa Kidrića 7
Telefon (danonoćno): 792-202

RASPORED SAHRANA NA INTERNETU

www.funero.co.yu

E-mail: funero@funero.co.yu

kolpa·san®

SALON KUPATILA

LETNJA AKCIJA SNIŽENJA **10-30%**

Veliki izbor akrilnih kada, masažnih kada, tuš kada, tuš kabina, masažnih tuš kabina, bazena, nameštaja za kupatilo, sanitarije, ugradni vodokotlići, pločica za unutrašnju i vanjsku upotrebu.

PRODAJNI SALONI:

SUBOTICA Banijska 2

tel: **024/ 547-886**

ZRENJANIN Vojvode Petra Bojovića 2

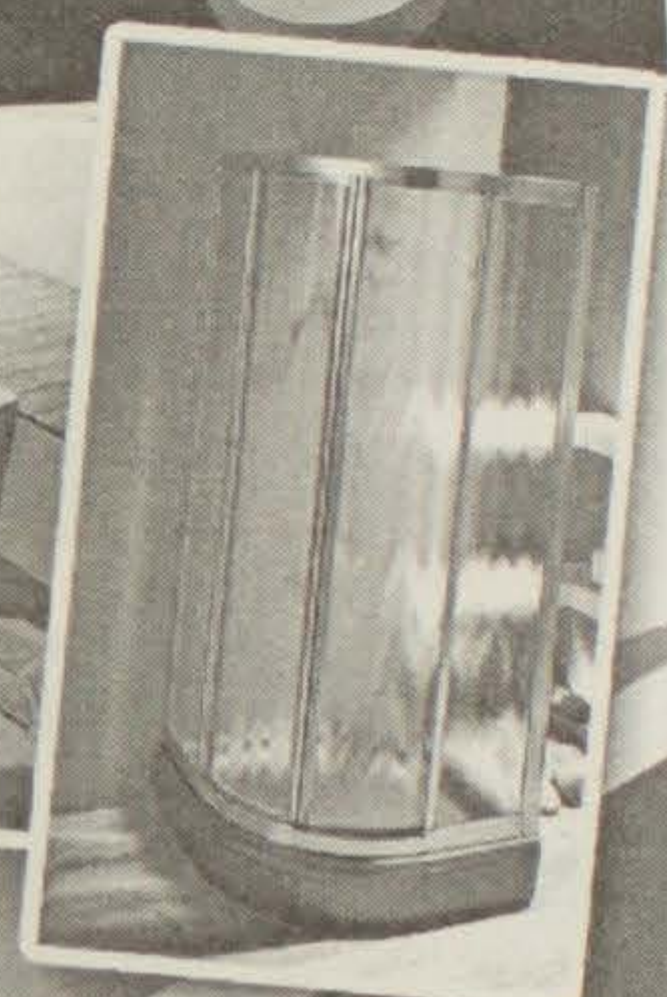
tel: **023/581-590**

NOVI SAD Rumenački put 11

tel: **021/518-092**

NOVI BEOGRAD Dr. Ivana Ribara 135

tel: **011/158-920**

Prvi privatni i registrirani dom za stara i nemoćna lica

"Sv. Katarina"

PALIĆ, Sutjeska 47

Tel. 024/603 640

Mob.: 063 577 350

064 122 87 55

U ugodnoj paličkoj prirodi i zelenilu, u privatnoj kući s lijepim dvorištem, pružamo usluge, stručno i odgovorno:

Čuvanje i njegu starih i nemoćnih lica; usluge medicinskih sestara; liječničke i specijalističke usluge; njegu starih i nemoćnih lica na terenu (i u vašoj kući).

MONOLIT GRADNJA GRADEVINSKO I GRADEVINSKO-ZANATSKO PREDUZEĆE p.o.

Adresa: Subotica, Lenjinov park 13
Tel: 024/ 551-685, 553-111
e-mail: monolit@tippnet.co.yu

Računi:
220-3229-08 Mycro Finance banka
110-401601301333-38 Zepter banka

Hirvivo
Katolikus hotelap
1. kv. 1. st. 2002. 05. 19.
Zlatiborska 4, 24427 Totovo Selo - Tel: (024) 883-040
Email: hirvivo@tothfalu.co.yu

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA "APOLONIA"

Radno vrijeme:

ponedjeljak,
srijeda i
petak
15 - 19 sati

utorak i
četvrtak
8 - 12 sati

subota
- po dogovoru

Igmanska 6, 24000 Subotica
mobitel: 063 533 318

GSALADI MAGAZIN

Hitélet

Cara Dušana 4, 21000 Novi Sad
Tel: (024) 469-474
Email: agape@eunet.yu

www.suboticka-biskupija.info

Slušajte Radio Suboticu
program na hrvatskom jeziku svaku večer od 19-21 sat na frekvenciji 91,5 Mhz

Put Jovana Mikića 12
Tel: 024 55 22 00
Fax: 551-902

RADIO MARIJA
Tel: 021 4790-529; Email: rama@eunet.yu

94,2 MHz FM - SUBOTICA
102,9 MHz FM - NOVI SAD

Hrvatska riječ ČITAJTE "HRVATSKU RIJEČ"

mail: hrvatskarijec@tippnet.co.yu - tel: (024) 55-33-55

SVEČENIČKO REĐENJE

Na veću Božju slavu
preuzvišeni gospodin
mons. dr. PÉNZES JÁNOS,
subotički biskup
zaredit će za svećenika
đakona isusovca

DÁVIDA BIACSIJA

u petak, 21. travnja 2006. u 16 sati
u stolnoj bazilici
svete Terezije Avilske u Subotici.

ZARUČNIČKI TEČAJ

od 24. do 28. 04. u 19,30 sati
Župa sv. Terezije
Harambašićeva 7, Subotica

Ovaj tečaj je obavezan za sve zaručnike koji se ove godine žele vjenčati u crkvi a mogu na njega doći i mladi koji su napunili 18 godina.

Dođite. Dobro se pripremite za svoj budućni bračni i obiteljski život. Tijekom pet večeri čut ćete predavanja: Brak u Bibliji - Božji naum o braku i obitelji; Psihologija bračnog para; Duhovno-sakramentalni život u braku i obitelji; Liječnik o bračnom i obiteljskom životu; Svjedočenje bračnog para.

KRŠĆANSKA TRIBINA GRADA SUBOTICE

20. 04. u 19 sati
u HKC "Bunjevačko kolo"
Tema: HAGIOTERAPIJA
- LJEČENJE SMISLOM
Predavač:
MARJA KRIVIĆ, OSLJEK

USPOMENA NA DRAGE RODITELJE

Ivana Antunovića
(+ 2003.) i
Mariju Antunović
r. Kujundžić (+ 2005.)

Prošle su tri godine od smrti našeg dragog oca Ivana i jedna godina od odlaska naše drage mame Marije. Uvijek ih se rado sjećamo i uspomenu na njih nosimo u srcu. Posebno ćemo ih se sjetiti i moliti za njih na sv. misi 26. 05. 2006. u 17,30 sati u crkvi sv. Roka (kerska crkva).

Njihovi najmiliji

Fotografije u ovom broju
Zvonik, Citysu.org.sr
Photonino.com

URED HRVATSKOG
NACIONALNOG VLJEČA
Subotica, Preradovićeve 4
tel: (024) 556-898 i 553-818

HRVATSKI KULTURNI CENTAR
"BUNJEVAČKO KOLO"
Subotica, Preradovićeve 4
tel: (024) 555-589

HRVATSKI KULTURNI CENTAR "BUNJEVAČKO KOLO" SUBOTICA MUZIČKI ODJEL

raspisuje

NATJEČAJ

Za kompozicije koje će se izvesti na
VI. "FESTIVALU BUNJEVAČKI PISAMA"

Festival će se održati
u rujnu (septembru) 2006. godine
u Subotici

Osnovna svrha ovoga festivala je promocija i popularizacija nove bunjevačke glazbe i poticaj svima, a posebno mladim ljudima, da i sami doprinesu očuvanju i unapređenju kulturne baštine svoga roda i naroda.

PROPOZICIJE NATJEČAJA:

1. Tekst i glazba trebaju prezentirati život i običaje bačkih Bunjevaca;
2. Tekst pjesme mora biti pisan ikavicom ili ijekavicom;
3. Pjesma može imati 3-4 strofe;
4. Dužina pjesme je 3-5 minuta;
5. Note (melodija, akordi) i tekst treba dostaviti u 2 primjerka;
6. Uz tekst i melodiju obavezno dostaviti i demo snimak;
7. Radovi prethodno ne smiju biti izvođeni (premijerno izvođenje);
8. Jedan autor može dostaviti najviše 3 kompozicije;
9. Primljeni materijali se ne vraćaju;
10. Radovi se šalju pod šifrom, a rješenje šifre (ime, prezime i adresa autora, kontakt telefon) mora biti u posebnoj, zatvorenoj kuverti;
11. Nakon odabira najboljih radova, stručna komisija će autore izvijestiti o rezultatima;
12. Festival se organizira isključivo na volonterskim principima, te se radovi neće honorirati;
13. Autor kompozicije koja je odabrana za izvođenje na festivalu samim slanjem kompozicije daje svoj neopozivi pristanak da se kompozicija studijski snimi i izda na nosaču zvuka i videokazeti radi popularizacije festivala.

Natječaj je otvoren
od dana objavljivanja do 25. 05. 2006.

Kompozicije slati na adresu:
HKC "Bunjevačko kolo"
Subotica, Preradovićeve 4 ili
Vojislav Temunović,
Rovinjska 5/13, Subotica,
sa naznakom:
ZA VI. "FESTIVAL BUNJEVAČKI
PISAMA"

ZVONIK

Katolički list (mjesečnik)

Izdaje:

Rimokatolički župni ured
sv. Roka, 24000 SUBOTICA
Beogradski put 52

Telefon: 024/554-896;

Fax: 024/551-036;

E-mail:

zvonik@tippnet.co.yu.

Web: www.ZVONIK.org.yu

Uredničko vijeće:

Ivan Andrašić
Andrija Anišić
Stjepan Beretić
mr. Ervin Čeliković
Katarina Čeliković
Marko Forgić
Ladislav Huska
Vesna Huska
Franjo Ivanković
dr. Andrija Kopilović
mr. Mato Miloš
Lazar Novaković
Jakob Pfeifer
s. Blaženka Rudić
Alojzije Stantić
dr. Marinko Stantić
Željko Šipek
Mirko Štefković
dr. Tadej Vojnović

Andrija Anišić
glavni i odgovorni urednik

Franjo Ivanković
zamjenik glavnog
i odgovornog urednika

mr. Ervin Čeliković
tehnički urednik

Katarina Čeliković
lektorica

Tisak:

Štamparija "PRINTEX",
Stipe Grgića 58, Subotica,
Tel.: 024/554-435

ISSN 1451-2149

Godišnja pretplata za "ZVONIK"

- SCG 1080 dinara
- inozemstvo - 40 EURA
ili 300 kuna;
avionom 80 USD

Pretplatnici iz inozemstva i R. Hrvatske uplate mogu poslati poštanskom uputnicom ili čekom na adresu:

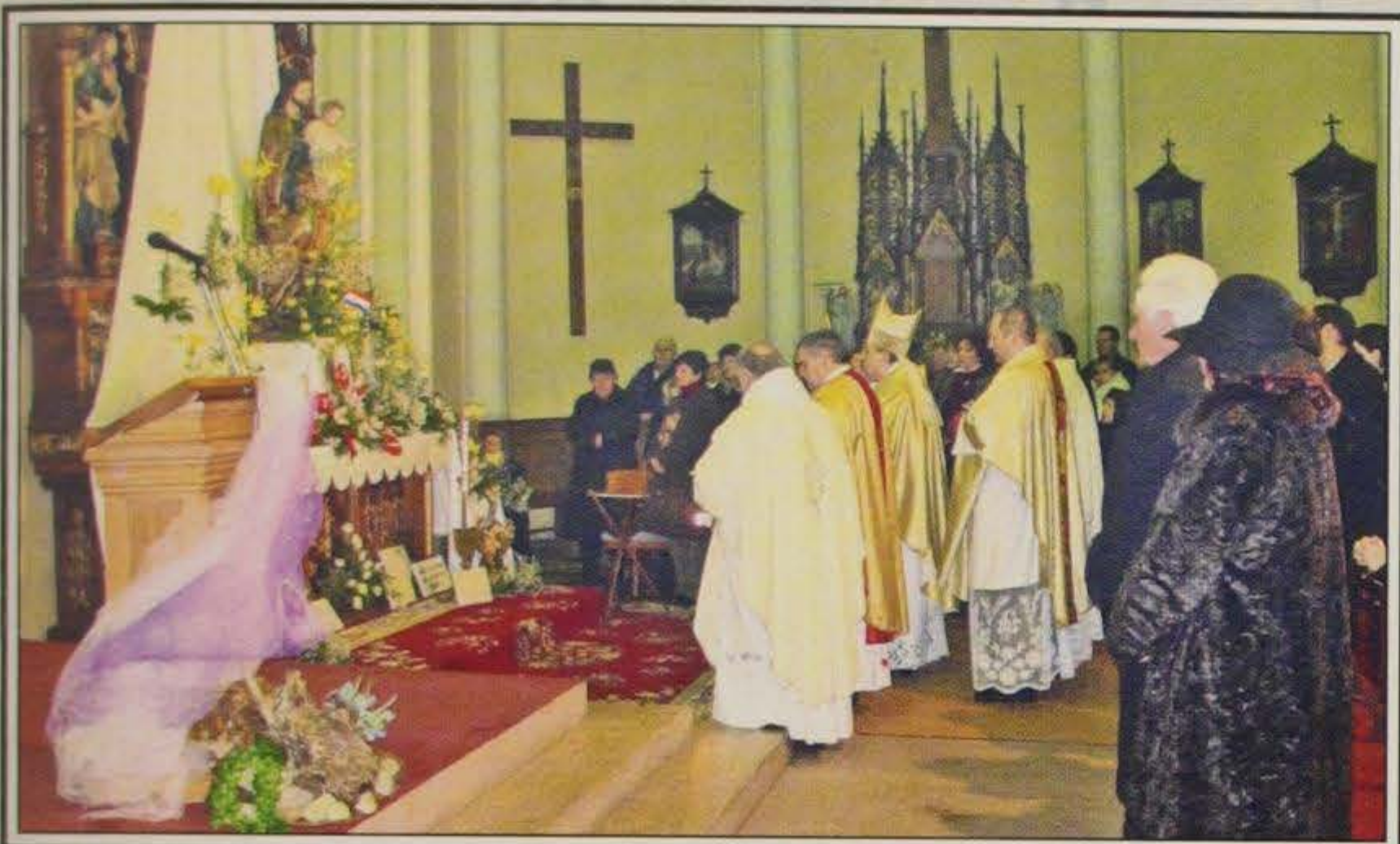
Dinko i Sveltana Ivković
Adresa: Augusta Piazzze 6
10000 Zagreb,
tel: *385 (0)1 301 34 68

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

Blagdan sv. Josipa ove godine prvi put je javno proslavljen kao blagdan hrvatske zajednice u SCG.
Podizanje hrvatske zastave na subotičku Gradsku kuću

Predstavnici lokalne samouprave i HNV-a na misi u crkvi sv. Roka

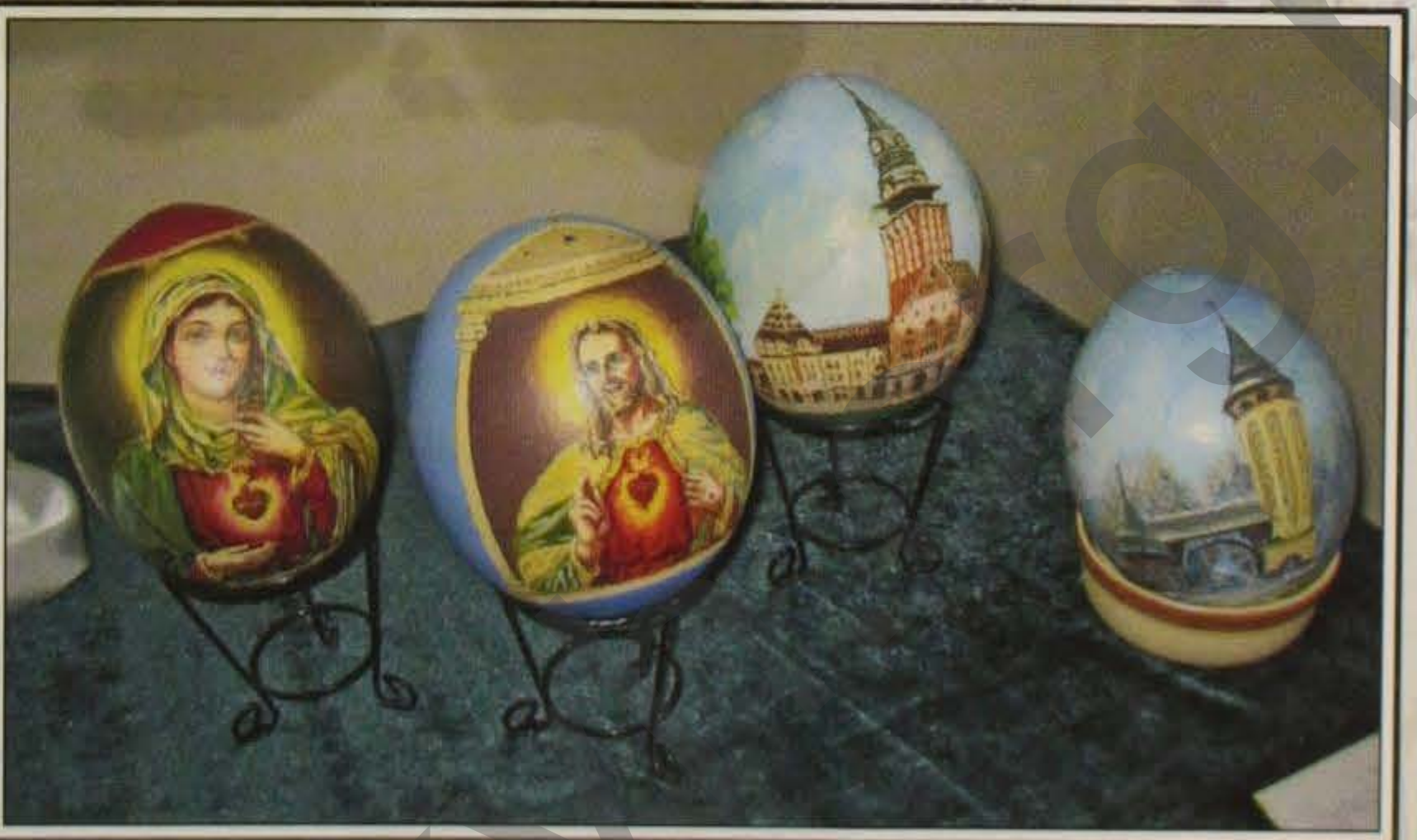

Završetak devetnice u čast sv. Josipu u crkvi sv. Roka u Subotici

Dan starih i bolesnih u crkvi sv. Roka u Subotici

Svečana predstava povodom imendana župnika i vjeroučitelja preč. Josipa Leista na Paliću

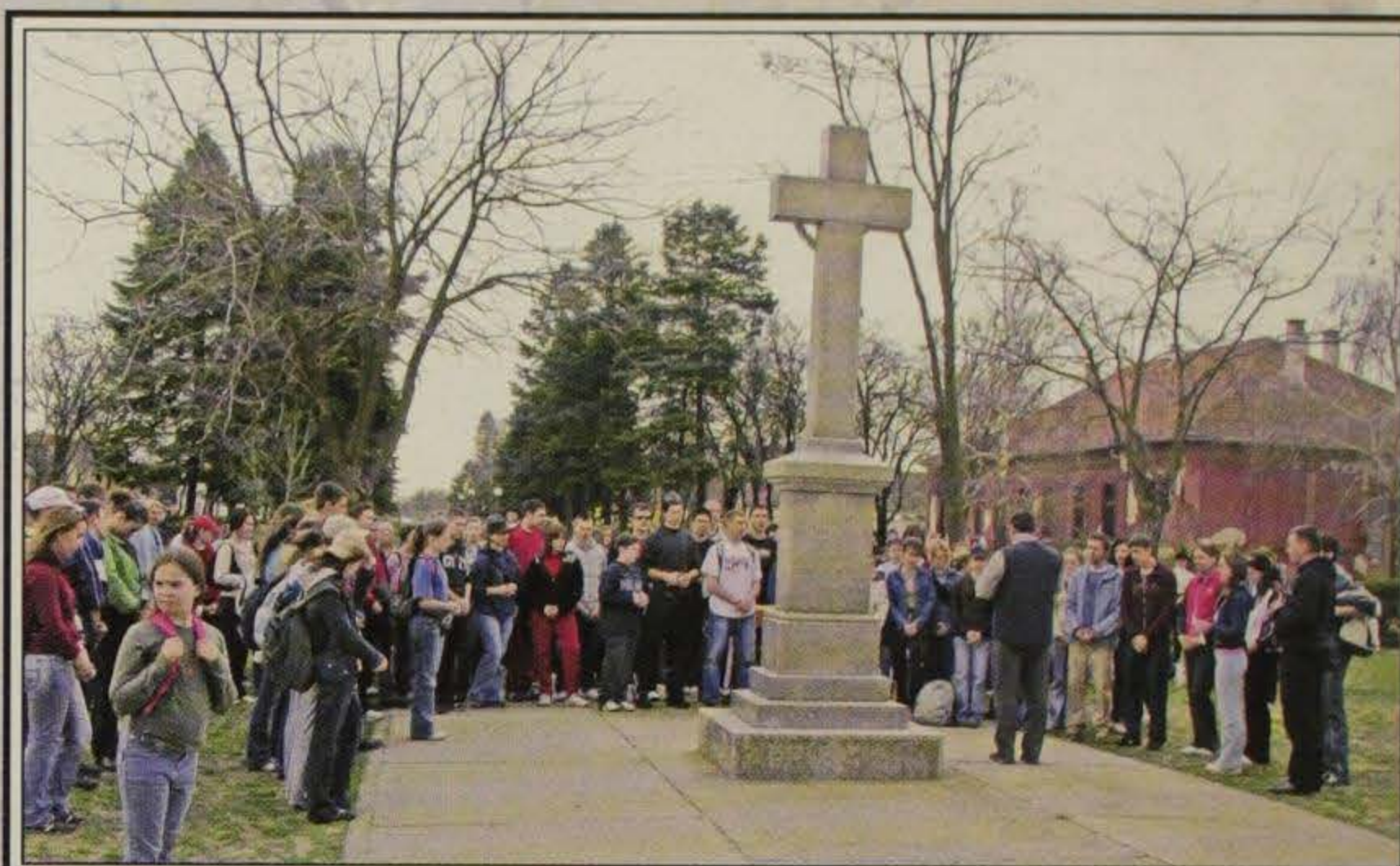

Uskrsna izložba u "Galeriji dr. Vinko Perčić"

NAŠI KRIŽNI PUTEVI

Hodočasnički Križni put: od Subotice preko Ljutova do Tavankuta; od Tavankuta preko Male Bosne do Subotice

Kod svakog križa "krajputaša" izmolili smo po jednu postaju Križnoga puta

Na subotičkoj Kalvariji i ove godine mnoštvo djece, mladih i odraslih vjernika razmišljalo je o Isusovoj muci i smrti na križu i zahvaljivalo Gospodinu na Njegovoj beskrajnoj ljubavi

Mladi vjernici Subotice i ove godine okupili su se na molitveno bdjenje u sjemeništu "Paulinum" proslaviti Svjetski dan mladih.